

കാവറു കാളമ്പ്രദി

64

Registered with the Registrar of News Paper for India under No. 70774 / 98

കെവന കാളബുദ്ധി

(എൻ.വി. കുഷ്ണവാരിയർ സ്ഥാരക ട്രസ്റ്റിന്റെ ചുവപ്പ്)

■ പുസ്തകം 16 ■ ലക്കം 4 ■ വില 25 രൂപ ■
2014 മെയ് ■ ജൂലായ്

ചീഫ് എഡിറ്റർ :
ഡോ. എം. ആർ. രാജവവാരിയർ
എക്സിക്യൂട്ടീവ് എഡിറ്റർ :
എം. എം. സചീനൻ
എഡിറ്റർമാർ :
കെ. വി. രാമകൃഷ്ണൻ
കെ. പി. ശങ്കരൻ
കെ. പി. മോഹനൻ
ബുക്ക് ലേഖക്ക് & ഡിസൈനിങ്:
കമല പ്രിൻസ്റ്റർസ്
കവർ ടൈറ്റിൽ :
പ്രസാദ്

എൻ.വി. കുഷ്ണവാരിയർ സ്ഥാരക ട്രസ്റ്റ്
(ഒജി. 440/92) ‘അപുർണ്ണ’ ചെമ്പുകാവ്, തൃശ്ശൂർ-680 020.
ഫോൺ : 8086878010

കിവറ കാളുട്ടി

തെരുമാസിക

രൂപതി - 25.00

വാർഷിക വരിസംഖ്യ - 10.00

(വിദേശത്ത് - 20 ഡോളർ)

എൻ.വി. കൃഷ്ണവാരിയൻ സ്മാരക ട്രസ്റ്റ്
(രജി. 440/92) ചെമ്പുകാപ്, തൃശ്ശൂർ-680 020

ഉള്ളടക്കം

കത്തുകൾ

മുൻകുറി- കള്ളനോട്ടടിക്കുന്ന മാധ്യമങ്ങൾ	എം.എം. സചീനൻ
കാവ്യശാസ്ത്രം മലയാളത്തിൽ	കെ. പി. റൈൻ
ആഗോളവത്സരണവും ഉല്ലാസക്കവേറിയും	പിക്കംതൃപ്പ വി.
വന്നഗായകൾ (കവിത)	ജയദേവ് കുഷ്ണൻ
വിസ്തൃഷ്ടകളുടെ നാൾവഴി	രഘുഷ് വി. കെ.
മുസ്ലിം മതവിജ്ഞാനവും മാതൃഭാഷാ പഠനവും	ജനത്തുനീസ് ടി. പി. എൻ.
ഹൈഫിക്ക് (കവിത)	ആർ. മനോജ്
പട്ടംരിയുടെ കൂട്ടിവായന (കവിത)	കടലായിൽ പരമേഖലൻ
കാലത്തിന്റെ അറ്റത്തോളം പരക്കുന്ന ദതിമുർച്ച	എം.എം. സചീനൻ
പെപ്പുകവിണ്ണണ്ടുപിന്റെ ഉദ്ഘാടനം	വർക്കല ഗോപാലകുഷ്ണൻ
തീകടൽ കടന കമാകാരൻ	ഉള്ളി ആച്ചപാറയ്ക്കൽ
മാവ് പുക്കുന്നു (കവിത)	പി. കേരോൻ നമ്പുതിരി
മറുപാതിയ്ക്ക് സംനേഹപുർഖം *എം.സി.പി.	ആർ. ആർ. വർക്ക
ഡാരുദത്യം (കവിത)	ഡി.എം.കെ. കർണ്ണ
സഹയർഷിണി (കവിത)	ധോ. എം.എസ്.ടി. നമ്പുതിരി
മോഹദിപ്പതി (കവിത)	കോയിക്കുനം രാധാകുഷ്ണൻ
നിന്ന (കവിത)	സന്തോഷ് നന്ദുജാടി
എൻ.വി. കുന്ന്	പി. പി. കെ. പൊതുവാർ
എന്തെള്ളും (കവിത)	ഹസ്തിന പാലകാട്
മഴയ്ക്ക് പ്രണയമുണ്ട് (കവിത)	മെഹബുബ് എം.
വായനമുറി	ജി.കെ. രാംമോഹൻ
കത്തുകൾ	

കൈവാല്പദ്ധതി

കത്തുകൾ

കവനക്കൗമുഖിയുടെ 62-ാം ലക്ഷം കൈപ്പറ്റി. മലയാളത്തിന്റെ അതാന്നഭാഷാ പദ്ധതി പരിശോധിക്കുമ്പോൾ മാത്യുളുമി, വിശ്വവിജ്ഞാനകോശം, ശാസ്ത്രസാഹിത്യ പ്രോത്സാഹനം ഇവയിൽ ആട്ടി ശ്രീ. എൻ.വി. കൃഷ്ണവാരിയർ ചെയ്തിട്ടുള്ള സേവനങ്ങളെ അനുസ്മരിച്ചതു നന്നായി. 1960-കളിൽ മാത്യുളുമി ആച്ചപ്പതിപ്പിനുവേണ്ടി “അക്കദാജ്ഞാവും കമാ”, “കമ്പ്യൂട്ടറുകളും കമാ”, “ചെന്നനിലേക്ക്” എന്നീ ശാസ്ത്രലേഖന പരമ്പരകൾ എഴുതാൻ എന്ന പ്രേരിപ്പുമുച്ചതു എൻ.വി. ആയിരുന്നു. ശാസ്ത്രയുക്തി ഭാഷയെപ്പറ്റി ഡോ. വേണുഗോപാല പ്ലാറ്റിക്കരുവും ലേവന്റത്തിൽ (പേജ് 45), “ഗുണ്യത്തേയോ ഗുണകാരത്തേയോ രണ്ടിനേയുമോ വണ്ണിച്ചും പെരുക്കാം” എന്ന ലഘുതത്തം ഉദാഹരിച്ച രീതി - $9 \times 8 = (4 + 5) 8 = (5 + 4) (3 + 5) = (7 + 2) (5 + 3) = (8 + 1) 8 = 72$ മറ്റാരു യാമാർത്ഥമുത്തിലേക്കും നന്ദ നയിക്കുന്നു. അതായതു ഗുണനപ്രകിയ സങ്കലനപ്രകിയയാക്കി മാറ്റുകയാണിവിട. കമ്പ്യൂട്ടർ സർക്കൂട്ടുകൾ ഐടിപ്പിക്കുമ്പോൾ ഈ തത്ത്വമുപയോഗിച്ചാണ് ഗുണനപ്രകിയ സങ്കലന സർക്കൂട്ടുകളെ കൊണ്ട് സാധിക്കുന്നത്. Adders എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന സർക്കൂട്ടുകൾ. യുക്തിഭാഷ എന്ന പ്രയോഗംകൊണ്ടുദേശിക്കുന്നത് (Boolean Logic) ആണെങ്കിൽ കമ്പ്യൂട്ടർ സയൻസിന്റെ എൻജിനീയറിംഗ് അതിനെ ആശയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നർത്ഥം. കണക്കിൽ കവിതമാത്രമല്ല കമ്പ്യൂട്ടറുകളും ചിപ്പുകളും അടങ്കിയിരിക്കുന്നു. വിജ്ഞാനപരമായ ഇത്തരം ലേവന്റങ്ങൾക്കു നന്ദി.

- ഡോ. എം.എസ്.ടി. നമ്പുതിരി, യു.എസ്.എ.

(കവനക്കൗമുഖിയുടെ ഈ ലക്ഷത്തിൽ പലയിടത്തായി ചിതറിക്കിടക്കുന്ന കുറച്ചു കുറുകവിതകളുണ്ട്. അവ ഫയ്സ്റ്റ്ബുക്കിൽനിന്നും, നെറ്റിലെ ചില കവിതാ പേജുകളിൽനിന്നും എടുത്തു ചേർത്തവയാണ്.)

- പത്രാധിപർ

നാഭളം...

താണ വിംഗരാവിരുന്നു..
~അങ്ങെ തല്ലിക്കൊഴിച്ചു്
പുതാട്ടിമനന്നു നാഭളം..!
-നീലിക നീലു

മുൻകുറി

കളളന്നോട്ടിക്കുന്ന ഭാധ്യചണ്ഡൾ!

എം.എം. സചീവൻ

മിസ്റ്റർ മാക്ഷ്വിൽ കൺസൾറ്റ് എന്ന പുസ്തകം പുറത്തുവരുന്നത് 1988 ലാംഗ്. എഡ്യോർഡ് എസ്. ഹർമ്മനും, നോം ചോസ്കിയും ചേർന്നാണ് ഈ പുസ്തകം രചിച്ചത്. ദ പൊളിറ്റിക്കൾ ഇക്കാണമി ഓഫ് മാസ് മീഡിയ എന്ന് പുസ്തകത്തെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. In this Book, we sketch out a “PROPAGANDA MODEL” and apply it to the performance of the mass media of the United States. എന്നാണ് ഗ്രന്ഥകർത്താക്കൾ ആമുഖത്തിൽ കുറിച്ചിരിക്കുന്നത്. പക്ഷേ, അമേരിക്കയിലെ ബഹുജനമാധ്യമങ്ങൾ തൊല്ല്യൂറൂക്കളിൽ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന രീതി ഇന്ന് ലോകത്തിന്റെ ഏതുകോണിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ബഹുജനമാധ്യമങ്ങൾക്കും ചേരും. അതുകൊണ്ട്, ലോകത്തെവിടെയുമുള്ള മുഖ്യധാരാമാധ്യമങ്ങളെ വിലയിരുത്താൻ ആ പുസ്തകത്തിലെ മാനദണ്ഡങ്ങൾ സഹായകമാകുന്നു.

“We The People of India...” എന്നാണ്ടോളം ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ ആമുഖം (Preamble) ആരംഭിക്കുന്നത്. ജനങ്ങളുടെ സന്നദ്ധി (consent) എന്നത് ജനാധിപത്യത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ അഫക്ഷാരമാണ്. ആ സമയത്തെ കൃതിമമായി നിർണ്ണിച്ചട്ടുകാം എന്നതാണ് മാധ്യമങ്ങളുടെ അഹികാരം. നൂറ്റ് ഇരുപത്തിയഞ്ചുകോടി ജനങ്ങളുടെ സന്നദ്ധി എന്നത് വലിയ ഒരു ആയുധംതന്നെന്നാണ്. അതിൽ ഭൂതിപക്ഷത്തിന്റെ സമ്മതം, അമ്പവാദരിക്കാൻ ആവശ്യമായതെന്നും പേരുടെ സമ്മതം കൃതിമമായി ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കാൻ കഴിയും എന്നുവരുന്നോൾ ജനാധിപത്യത്തിന്റെ അവകാശവാദം സൂചിമുന്നേറ്റു ബല്യംപോലെ ചുങ്കിപ്പോകുന്നതുകാണാം.

കാലം പിന്നേയും എറെ മുന്നോട്ടുപോയിരിക്കുന്നു; മാധ്യമങ്ങളും അവരെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന കോർപ്പറേറ്റുകളും. സമ്മതത്തെ ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്നതിൽനിന്നും ലോകം എറെ പുരോഗമിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇന്ന് ഉൽപ്പാദിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് സമ്മതമല്ല, യാമാർത്തമ്പൈത്തതന്നെന്നാണ്. Manufacturing Reality എന്നത് ഇന്ന് അവരപ്പുള്ളവാക്കുന്ന ഒരു വാക്ക് അല്ലാതായിരിക്കുന്നു. യാമാർത്തമ്പൈ എന്നാൽ ശരിക്കും ഉള്ളതുതന്നെന്നാണെല്ലാ. അതിനെ എങ്ങനെന്നാണ് കൃതിമമായി ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കാൻ കഴിയുക? സാമൂഹിക യാമാർത്തമ്പൈങ്ങളെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുക മാത്രമല്ലോ ബഹുജനമാധ്യമങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത്? തുടങ്ങി നിരവധി സംശയങ്ങൾ സാധാരണക്കാർക്കു തോന്നാം.

കുറഞ്ഞപ്പറമ്പി

സാമൂഹ്യയാമാർത്ഥമും ബഹുജന മാധ്യമങ്ങളും (Mass Media) പരസ്പരാഗ്രിത ഐടകങ്ങളായാണ് വർത്തിക്കുന്നത്. ഓരോന്നും മറ്റിലേയ്ക്ക് ചുഴിഞ്ഞിരിഞ്ഞുകയും പ്രതിപ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട് എന്നർത്ഥം. The early Modern Society is instituted through a transcendental subjectivity and a material mode of production. The present Post Modern Society's reproduction depends on the process of communicative rationality എന്നാണ്, പരസ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു പഠം നടത്തിയ ശ്രീ കെ.കെ. ചന്ദ്രൻ നിരീക്ഷിക്കുന്നത്. (Advertising and Promotion in Mass Media, Abhijeet Publications, New Delhi) ആധുനികതയുടെ അനുഭവങ്ങൾ നാതീതമായ ആത്മനിഷ്ഠംതയുടെയും ഭൗതികമായ ഉൽപ്പാദനരീതികളും ദേയും സ്ഥാനത്ത്, തുറന്നു പറയുന്ന യുക്തിബോധം എന്നതാണ് ഉത്തരാധുനികതയുടെ നാട്യം. ഈ തുറന്നു പറച്ചിൽ പക്ഷേ, പലതും അടച്ചുവെച്ചുകൊണ്ടുള്ളതാണ് എന്നത് വന്നതുതയും.

വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു ഭാത്യങ്ങൾ മാധ്യമങ്ങൾ മുലയന്ത്രി നുവേണ്ടി എറുടുത്തു നടപ്പിലാക്കുന്നുണ്ട്. പ്രബലമായ സാമൂഹിക മാതൃകകളെ (Dominant Social Paradigm) സാമൈകരിക്കലോണ് ഓന്നാമത്രത്. അടക്കവും തുകവുമുള്ള പെൺകുട്ടി, അച്ചടക്കമുള്ള കുട്ടികൾ, സമരം ചെയ്യാത്ത തൊഴിലാളി തുടങ്ങിയവയെക്കു തുറ പ്രബലമാതൃകകളിൽപ്പെട്ടും. സമ്പന്നരുടെ (Elite Class) കയ്യിൽ അധികാരം കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നതിനു സഹായിക്കുന്ന സാമ്പത്തികസംബന്ധാനങ്ങൾ സാമൂഹ്യതലത്തിൽ പുനരുൽപ്പാദിപ്പിക്കുക എന്നത് രണ്ടാമത്രത്തും. ഈ അർത്ഥത്തിൽ, ലാഡേ പരമപ്രധാനമായ മറ്റു സ്ഥാപനങ്ങളിൽനിന്നും ഉടമകളിൽനിന്നും മാധ്യമങ്ങൾ വൃത്തുന്നത് പുലർത്തുന്നു. മാധ്യമമുതലാളിമാർക്ക് കൂടുതൽ വിശാലവും ആശയപരവുമായ, അമവാ കൂടുതൽ അപകടകരമായ ലക്ഷ്യങ്ങളുണ്ട് എന്നർത്ഥം. ലാഡേ എന്ന ഒരു മാനദണ്ഡത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിമാത്രം മാധ്യമങ്ങളുടെ സംഭാവനയും സ്വാധീനത്തെയും പ്രാധാന്യത്തെയും നിർണ്ണയിക്കാനാവില്ല. ലാഡേ വർദ്ധിപ്പിക്കുക എന്നത് പലപ്പോഴും മാധ്യമങ്ങളുടെ പ്രധാനപ്പെട്ട ലക്ഷ്യംപോലുമല്ല. മുലയന്നിക്കേഷപകർ പലപ്പോഴും നഷ്ടം സഹിച്ചുകൊണ്ടും അഭിമാനകരമായ സാമൂഹ്യസ്വാധീനത്തിനായി പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്.

ഈ സാമൂഹ്യസ്വാധീനം എന്നത് മുലയന്നിക്കേഷപകരുടെ താല്പര്യങ്ങളിൽ കുറഞ്ഞ ഒന്നുമല്ല. കോർപ്പറേറ്റ് മുലയന്ത്രിക്കു പണ്ടിക്ക് റിലേഷൻസ് ഓഫീസർമാരായാണ് മാധ്യമങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. വർത്തമാനകാലത്ത് മാസ് മീഡിയ സാമൂഹ്യ യാമാർത്ഥത്തെകാണിച്ചു തരും എന്നതാണ് ഏറ്റവും വലിയ അസ്വാധാരണം. യാമാർത്ഥത്തെ പളച്ചാടിച്ചും വികലമാക്കിയും (Distorting Reality) പാർശ്വവർക്കരിച്ചും (Marginalizing Reality) പ്രധാനമായതിനെ അവഗണിച്ചും (Ignoring Reality) അപധാനമായവ വെളിപ്പെടുത്തിയും മുലയ

നതാവ്‌പര്യാജാർ സംരക്ഷിക്കുന്ന ഒരു ധാമാർത്ഥ്യത്തെ ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കുകയാണ് മാധ്യമങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത്.

ചരിത്രത്തിന്റെ പ്രധാനഗതികളെക്കുറിച്ച് ആഴത്തിൽ പഠം നടത്തിയ ഇ.എച്ച്. കാറിന്റെ വളരെ പ്രസംഗതമായ ഒരു കൃതിയാണ് “വാട്ട് ഇംഗ്ലീഷ് ഹിന്ദുസി” ചരിത്രം രണ്ടുണ്ട് എന്നദ്ദേഹം ഈ കൃതിയിൽ സ്ഥാപിക്കുന്നു. ഒന്ന്, ഓരോ നിമിഷവും ലോകത്താകെ സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സംഖ്യാജീവനുടെ ആക്രമതുകയാണ്. അതുപകേഖ, ആരും രേഖപ്പെടുത്തുന്നില്ല. പകേഖ രേഖപ്പെടുത്തുന്ന ചിലതുണ്ട്. അത് രേഖപ്പെടുത്തുന്ന വ്യക്തികളുടെ ഇഷ്ടാടനിഷ്ടങ്ങൾക്കുനുസരിച്ച് തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന പാസ്തുതകളാണ്; ചിലപ്പോഴാക്കെ വെറും കമകളാണ്. ചരിത്രവസ്തു തകൾ എന്നത്, ഒരു മീൻകച്ചവടക്കാരന്റെ പലകയിൽ നിരത്തിവെച്ചിരിക്കുന്ന മതശ്വാസംഭ്രംബം, അവ കാലിൽ നീന്തിക്കളിക്കുന്ന, ജീവനുള്ള മതശ്വാസങ്ങളാണ്, അവയിൽനിന്ന് ഓരോ ചരിത്രകാരനും, പിടിച്ചടക്കുന്നവ, അമവാ അയാളുടെ പിടിയിൽ ഒതുങ്ങുന്നവ മാത്രമാണ് ചരിത്രരചനയിൽ അയാളുടെ വസ്തുതകൾ എന്നാണ് ഇ.എച്ച്. കാർ അഡിപായപ്പെടുന്നത്. ധമാർത്ഥ ചരിത്രം എന്നത് എഴുതപ്പോതെ പോവുകയും എഴുതുന്നത് ചരിത്രമാവുകയും അമവാ, ധമാർത്ഥമാവുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നർത്ഥമം. കഴിഞ്ഞുപോയതിൽ, രേഖപ്പെടുത്തിയതുമാത്രമായി ചരിത്രം ചുരുങ്ഗിപ്പോവുന്നു. രേഖപ്പെടുത്താത്തവയെന്നും ഒരു കാലത്തും നിലവനിടുടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല എന്ന തരത്തിൽ അയാമാർത്ഥമായി മാറുന്നു. രേഖപ്പെടുത്തിയ ചരിത്രത്തിനുമുന്നിൽ രേഖപ്പെടുത്താത്ത ധമാർത്ഥ ചരിത്രം അപ്രധാനമായിപ്പോകുന്നു. ചരിത്രയാമാർത്ഥ്യം മാത്രമല്ല, രാഷ്ട്രീയ ധമാർത്ഥ്യവും, സാമ്പത്തികശാസ്ത്രധമാർത്ഥ്യവും, സാമൂഹ്യധമാർത്ഥ്യവുമെങ്കെ ഈ തരത്തിൽ ചുരുങ്ഗിപ്പോകുന്നുണ്ട്, വികലമാകുന്നുണ്ട്. ഈ ദാത്യമാണ് വർത്തമാനകാലത്തെ മുഖ്യധാരാ മാധ്യമങ്ങൾ നിർവ്വഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.

സാമൂഹ്യധമാർത്ഥ്യങ്ങളെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുക മാത്രമാണോ മാധ്യമങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത്? അതോ മാധ്യമങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന സമ്പന്നവർഗ്ഗം (Elite Class) ആഗ്രഹിക്കുന്ന ധമാർത്ഥ്യങ്ങളെ മാത്രം അഭിച്ഛേടുന്ന് ധമാർത്ഥ്യങ്ങളെന്ന നാട്യത്തിൽ പുറത്തുവിട്ടുകയോ എന്ന ചോദ്യം ഇന്ന് മാധ്യമങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഗവരെമായി പഠം നടത്തുന്നവർ ചോദിച്ചു തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. മാധ്യമങ്ങൾ ഇത് രണ്ടും ചെയ്യുന്നുണ്ട് എന്നതാണ് സത്യം. എന്താണ് ധമാർത്ഥ്യം എന്നതിനെ നാം എങ്ങനെന നിർവ്വചിക്കുന്നു എന്നതിനെ ആശയിച്ചായിരിക്കും നിലപാടുകളിലെ ഈ മാറ്റം.

ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ സാമ്പത്തികശാസ്ത്രപരമായ ധമാർത്ഥ്യം അമവാ ഇക്കണ്ണാമിക് റിയാലിറ്റി എന്നാൽ എന്നതാണ്? മുഴുവൻ ജനങ്ങളുടെയും സാമ്പത്തിക ജീവിതം, അതിലെ പ്രശ്നങ്ങൾ, വേല, കുലി, കൂഷി, ഭാരിദ്ര്യം, പട്ടിണി, തൊഴിലില്ലാത്മ ഇതെല്ലാം ചേർന്നതാണ് ഇക്ക

ബോമിക് റിയാലിറ്റി ഇതൊന്നും പകേജ്, സാമ്പത്തികശാസ്ത്രം സംബന്ധിച്ച മാധ്യമങ്ങളുടെ ചർച്ചയിൽ, അമീവാ മാധ്യമം സൃഷ്ടിച്ചെടുത്ത പൊതുവോധനത്തിൽ ഇടംപിടിക്കുന്നില്ല. ഷയർമാർക്കറ്റിലെ ഉയർച്ചതാഴ്ചകളും, മാർക്കറ്റും, കമ്പനികളുടെ ലാഭനഷ്ടങ്ങളും അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള സാമ്പത്തിക നേടുമോ കോട്ടുമോ മാത്രമാണ് ഇക്കണ്ണാമിക് റിയാലിറ്റി എന്ന തരത്തിൽ വെളിച്ചപ്പെടുന്നത്. സാമ്പത്തികശാസ്ത്രത്തിന്റെ വ്യാജമായ പ്രതിരുപണികൾക്കാണ് തുപ്പതിപ്പെടുന്ന അവസ്ഥയാണ് മാധ്യമങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നത് എന്നർത്ഥം. വളരെ ലഭിതമായി, പരമ്പരാഗത സാമ്പത്തികശാസ്ത്രത്തുടെ, ബാങ്കർമാരുടെ, വ്യവസായപരമുഖരുടെ, സാങ്കേതിക വിദ്യയരുടെ ഒക്കെ താല്പര്യങ്ങൾ, അവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ- അമീവാ പ്രബലമായ സാമൂഹ്യമാതൃക- (Dominant Social Paradigm) സൈകറിക്കുകയും സൈകറിക്കാൻ ശൈലിപ്പിക്കുകയുമാണ് മാധ്യമങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത്. സാമ്പത്തികശാസ്ത്രസംബന്ധമായ യാമാർത്ഥ്യത്തിന്റെ അർത്ഥം ഇങ്ങനെ ചുരുക്കിയെടുക്കുന്നതിൽ മാധ്യമങ്ങൾ വിജയിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഇതുപോലെ, സമൂഹത്തിലെ മുഴുവൻ മനുഷ്യരുടേയും സാമൂഹ്യവും സാംസ്കാരികവും സാമ്പത്തികവുമായ ജീവിതത്തിന്റെ ആക്രമണക്കയാണ് ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയം എന്നതുകൊണ്ട് അർത്ഥമാക്കുന്നത്, അമീവാ അർത്ഥമാക്കേണ്ടത്. അതിനുപകരം, ഒരു ഹിടിവല്പാദിഷ്ണാൽ രാഷ്ട്രീയക്കാരുടെ അമീവാ രാഷ്ട്രീയപ്പാർട്ടികളുടെ പ്രവർത്തനത്തെത്തമാക്കാതെ രാഷ്ട്രീയം എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥപരിധിക്കുള്ളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുകയും മറുള്ളതിനെ മുഴുവൻ തമസ്കർക്കുകയുമാണ് മാധ്യമങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടാണ്, രാഷ്ട്രീയം ആകെ ദുഷ്കിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു എന്നും ആ ദുഷ്കിപ്പിനെ കാണിച്ചുത്തിക മാത്രമേ മാധ്യമങ്ങൾ ചെയ്യുന്നുള്ള എന്നും ഉള്ള തരത്തിൽ എളുപ്പത്തിൽ വ്യാവ്യാനിക്കാൻ സാധിക്കുന്നത്. രാഷ്ട്രീയം, സാമ്പത്തികം, സാമൂഹികം തുടങ്ങിയ വാക്കുകളുടെയൊക്കെ അർത്ഥം ഇവ തരത്തിൽ ചുരുങ്ങിപ്പോയിരിക്കുന്നു, അമീവാ മാധ്യമലോകം ചുരുക്കിയെടുത്തിരിക്കുന്നു. അർത്ഥമെന്തെങ്കിലും ഇങ്ങനെ ചുരുക്കിയെടുത്തിരിക്കുന്നതിന്റെ പിന്നിൽ വലിയ സാമ്പത്തിക താല്പര്യങ്ങളും രാഷ്ട്രീയ ലക്ഷ്യങ്ങളുമുണ്ടെന്നും, ആ ലക്ഷ്യം ഫലപ്രദമായി നിർവ്വഹിക്കാനുള്ള ഉത്തരവാദിത്തം മുലധനം വിശ്വസിച്ചേരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത് മാധ്യമങ്ങളാണ്, അമീവാ ബഹുജനമാധ്യമങ്ങളാണ് എന്നുംകാണാം. ജീവിതത്തിന്റെ സമസ്തമേഖലകളിലും യാമാർത്ഥ്യത്തെ ചുരുക്കിയെടുത്തും യാമാർത്ഥ്യമല്ലാത്തവരെ യാമാർത്ഥ്യങ്ങളായി അവതരിപ്പിച്ചുമാണ്, മാധ്യമങ്ങൾ ഇവ ഒരുപോലെ നിർവ്വഹിക്കുന്നത്.

സാമ്പത്തികവും രാഷ്ട്രീയവുമായ യാമാർത്ഥ്യങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ മാധ്യമങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുന്ന ചിത്രം കലർപ്പുള്ളതും സംശയാ

സ്വപദവുമാണെന്നു പറയാം. എന്നാൽ പാരിസ്ഥിതിക യാമാർത്തമ്യങ്ങൾ (Environmental Reality) കാര്യത്തിൽ പ്രശ്നം ഇതിലും ഗുരുതരമാണ്. അടിസ്ഥാനകാര്യങ്ങളുടെ പരിശോധന പാരിസ്ഥിതികപ്രശ്നം അശേഷ റിപ്പോർട്ടുചെയ്യുക സാധ്യമല്ല. എന്നാൽ മുഖ്യധാരാമാധ്യമങ്ങൾ മിക്കപ്പോഴും ചെയ്യുന്നത് അടിസ്ഥാനകാരണങ്ങളെ തന്നെപുർഖിയാണ് ഒഴിവാക്കുകയാണ്. പുർണ്ണമായും തന്റൊയ കാര്യങ്ങൾ പറയുകയോ, പാരിസ്ഥിതികപ്രശ്നങ്ങളുടെ ലക്ഷണങ്ങളുടെ ചുമാത്രം സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നു. ഹരിതവർഗ്ഗങ്ങൾ (Green Ideology) കൊണ്ടുനിബന്ധിക്കുന്നു, നമ്മുടെ മാധ്യമങ്ങൾ. ഹരിതസംഘടനകൾ, കടുത്ത പരിസ്ഥിതിവാദകൾ, സാങ്കേതികതയെ പുർണ്ണമായും എതിർക്കുന്നവർ ഒക്കെ മാധ്യമങ്ങളിൽ അണിനിരക്കുന്നതുകാണാം. എന്നാൽ, പരിസ്ഥിതിനാശത്തിന്റെ ധമാർത്ഥകാരണം മാർക്കറ്റ് ഇക്കൊണ്ടി അമുഖം ചാരം യുടെ സംസ്കാരമാണ് എന്ന സത്യംമാത്രം മാധ്യമങ്ങൾ ബോധപൂർഖിയാണ്.

സാമ്പത്തികവും സാമൂഹികവും രാഷ്ട്രീയവുമായ അധികാരങ്ങളും ഒരു നൃസ്വനപക്ഷത്തിൽ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നതിനു കാരണമാകുന്നത് സാമ്പത്തികരംഗത്തെ നവലിബിറ്റൽ നയങ്ങളാണ്. മദ്യം മയക്കുമരുന്ന്, കുറുവാസന, കൊലപാതകം, സ്ത്രീപീഡനം തുടങ്ങിയ വർത്തമാനകാലത്തിന്റെ സാമൂഹ്യപ്രശ്നങ്ങൾക്കുണ്ടാണ് കാരണം സമ്പത്തിന്റെ ഇട കേന്ദ്രീകരണമാണ് എന്ന കാര്യം മാധ്യമങ്ങൾ എല്ലായ്പ്പോഴും മിച്ചുവെക്കുന്നു. കുടുകുടുംബ വ്യവസ്ഥയുടെ തകർച്ച, നല്ല വിദ്യാഭ്യാസം ലഭിക്കായ്ക്ക, മരുത്തിന്റെയും മയക്കുമരുന്നിന്റെയും നിരോധന തുടങ്ങിയ ലക്ഷണങ്ങളെ, കാരണങ്ങളായി അവതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

എങ്ങനെയാണ് ഒരു കാര്യത്തെ നാം യാമാർത്തമ്യം എന്ന് തിരിച്ചറിയുന്നത്? എന്താണ് യാമാർത്തമ്യം എന്നതിനെക്കുറിച്ച് നമ്മുടെ മനസ്സിൽ രൂപപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞ ആശയങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാന ത്രിലാം യാമാർത്തമ്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള നമ്മുടെ ധാരണകൾ രൂപപ്പെടുത്തുന്നത്. യാമാർത്തമ്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള നമ്മുടെ ആശയങ്ങളെ രൂപപ്പെടുത്തുന്ന താവട്ടു മാധ്യമങ്ങളും. ഇന്നു പത്രത്തിൽ വായിച്ചത്, ടിവിയിൽ കണ്ടത് യാമാർത്തമ്യമാണോ അല്ലയോ എന്ന് നാം നിർണ്ണയിച്ചെടുക്കുന്നത് ഇന്നലെ കണ്ടറിഞ്ഞതാ, വായിച്ചറിഞ്ഞതാ രൂപപ്പെട്ട ആശയങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാന ത്രിലാംയിൽക്കും എന്നർത്ഥം. ഉദാഹരണത്തിന്, ലോകപ്രശ്നത്തനായ ഗ്രാമീയൻ മാർക്കേസിനെ നാം തിരിച്ചറിയുന്നത് എങ്ങനെയാണ്? പള്ളരെ കുറച്ചുപേരിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികൾ മികവെയുമോ, പ്രധാന പ്ലൈവേയോ വായിച്ചുവരായുണ്ടാവാം. കുറേ പേര്, എത്തെങ്കിലും നേന്നാരണ്ടോ ചെന്നകൾ വായിച്ചുവരായിരിക്കാം. ലോക ജനസംബന്ധിയിലെ ബഹുഭൂരിപക്ഷം പേരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒറ്റകുതിയും വായിക്കാതവരായിരിക്കും. അവർ മാർക്കേസിനെ തിരിച്ചറിയുന്നത്, മാധ്യമങ്ങൾ മാർക്കേസി

നെക്കുറിച്ച് രൂപപ്പെട്ടുത്തി അവതരിപ്പിച്ച ധാരണകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലായിരിക്കും. മാർക്കേസ് എന്നാണോ യമാർത്ഥത്തിൽ ചെയ്തത്, അതിന്റെ പ്രധാനപ്പെട്ട ചില അംഗങ്ങളെ തെരഞ്ഞെടുത്ത് അവതരിപ്പിക്കുന്നു എന്ന നിലക്കായിരിക്കും മാധ്യമങ്ങൾ മാർക്കേസിനെക്കുറിച്ചുള്ള ധാരണ സ്വീഷ്ടകിക്കുന്നത്. ആ അർത്ഥത്തിൽത്തന്നെയാബും വായനക്കാർ അല്ലെങ്കിൽ പ്രേക്ഷകർ ആ ധാരണയെ സീകരിക്കുന്നതും. മാർക്കേസിന്റെ കാര്യത്തിലും മാർക്കേസിനെപ്പോലെ നിരവധി പേരുടെ കാര്യത്തിലും ഇതു സത്യവുമാവാം. പകേശ്, ശ്രദ്ധേയമായ ഒരു കൃതിപോലും എഴുതാത്ത ഒരു വ്യക്തിയെ മാധ്യമങ്ങൾ വിചാരിച്ചാൽ ഇതുപോലെ ലോകപ്രശസ്തനായ എഴുത്തുകാരനോ കലാകാരിയോ രാഷ്ട്രീയനേ താവോ ഒക്കെ ആക്കിമാറ്റാൻ സാധിക്കും എന്നതിന് എത്രയോ ഉദ്ദഹരണങ്ങൾ നമ്മുടെ മുന്നിലുണ്ട്. നമ്മുടെ കാലത്തു ജീവിപ്പിക്കുകാണിരിക്കുന്ന ഒരാളുടെ കാര്യത്തിൽപ്പോലും ഇതു സാധ്യമാണെങ്കിൽ നൂറാണ്ടുകൾക്കു മുന്തേ മൺമറഞ്ഞുപോയ വരുടെ സംഭാവനകളെ സംബന്ധിച്ച് യാമാർത്ഥ്യം എത്രമാത്രം അയാമാർത്ഥമാവാം എന്ന് ഉള്ളിക്കാമല്ലോ.

ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ ഉൽപ്പാദനത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെട്ടുത്തിയുള്ള വിശ്വാസമാണ് വെറും കടലാസിനെ കിൻസിയാക്കി മാറ്റുന്നത് എന്നു നമുക്കറിയാം. സമുഹത്തിന്റെ സമ്പത്ത് എന്ന ധാമാർത്ഥ്യത്തെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ്, അമ്പവാ അങ്ങനെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നോൾ മാത്രമാണ് കിൻസി വിലയുള്ളതാകുന്നത്. സമ്പത്തിന്റെ പ്രതിഫലനമുണ്ടാതെ കിൻസി അച്ചടിച്ചാലോ? അതിനെയാണ് നാം കള്ളനോട്ടുകൾ എന്നു പറയുന്നത്. അയാമാർത്ഥമായതിനെ ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞുപറ്റി ചും, ധമാർത്ഥമായതിനെ മറച്ചുപിടിച്ചും മാധ്യമങ്ങൾ കൂട്ടിമീമായി ധാമാർത്ഥ്യത്തെ നിർണ്ണിച്ചെടുക്കുന്നോൾ സത്യത്തിൽ അവർ സമുഹത്തിലെ കള്ളനോട്ടടിക്കാരായി മാറുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. കള്ളനോട്ടടിക്കാരായുടെ ഒക്കളും രാജ്യത്തിന്റെ നാണയവ്യവസ്ഥയെ മോചിപ്പിക്കാനുള്ള ഉത്തരവാദിത്തം സമുഹത്തിന്റെതാണ്. മാധ്യമങ്ങളെ അതിന്റെ വഴിക്കുവിട്ട് നമുകൾ ഓടിയൊളിക്കാനാവില്ല എന്നർത്ഥമാണ്.

കാവ്യശാസ്ത്രം - മലയാളത്തിൽ

രണ്ടോ മുന്നോ ആദ്യകാലകൃതികളുടെ അനുഭവം

കെ. പി. ശങ്കരൻ

സാഹിത്യത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന പരികല്പനകളിൽ, ശാസ്ത്രീയം എന്നോ സാങ്കേതികം എന്നോ പറയാവുന്ന വ്യാപകമായ ഉപസ്ഥിതി പോട്ട്, വല്ലോരു ഉൾമേഖം പോലും പൊതുവേ പാലിച്ചുപോരുന്ന ആളുള്ള ഞാൻ. അസാരം വായിക്കും, വായിക്കുന്നതിൽ ചിലത് ആസ്വദിക്കയും ചെയ്യും എന്നാകുന്നു മെന്തി. ആ ആസ്വാദനത്തിന്റെ നിഭാനം അനുർക്ക്, വിശാസ്യമായി, വിവരിച്ചുകൊടുക്കാൻ സാധിക്കാറുണ്ടാ-അറിഞ്ഞുകൂടാ. സാധിച്ചാൽത്തന്നെയും അത് ശാസ്ത്ര-സമ്മതിക്കൽ അനുസൃതമാവു മോ-അത് അത്രയും അറിഞ്ഞുകൂടാ. കൂടുമ ഉണ്ടാവലൂണ്ടോ (പ്രധാനം; അതിന്റെ കെട്ട് ചാച്ചും ചെരിച്ചും കുത്തനെന്നേയാ-ങന്നിനും അത്ര പ്രസക്തി പോരാ എന്ന നിഷ്കളങ്ങളും നിലപാടിൽ ഒരുവിധം പുലർന്നു പോരുന്നു എന്നു മാത്രം. അങ്ങനെയുള്ള എന്നിക്കാകുന്നു മലയാള തതിലെ കാവ്യശാസ്ത്രത്തെക്കുറിച്ച് ഉപന്യസിക്കാനുള്ള മഹാനിയോഗം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നത്! നിയോഗത്തിന്റെ മഹത്ത്വത്തിനു നിരക്കുമോ ഇന്ത കൂറിപ്പ് എന്നതിൽക്കൂടു; ഇങ്ങനെന്നെങ്കിലും ഇന്ത നിയോഗം നിരവേദ്യുന്ന തായി നടക്കുന്നതത്രെ എന്ന് കൃതാർത്ഥത. കൊക്കിലോതുഞ്ഞാത്ത നെന്നിൽ കൊത്തേണ്ണിവന്നു; ഇന്തി എത്രയുംവേഗം കൂടഞ്ഞുകളഞ്ഞെന്നൊളിക്കുന്നു! ഇതിനുവേണ്ടി നടത്തിയ പുനർവ്വായനയിൽ പിടിച്ചേട്ടുത്ത ശൈലി അനുകരിച്ചു എന്ന് അവസ്ഥയിൽ സ്വപർശിക്കാം. യത്കന്നതെ 1) സ്വാഭാവികം 2) ആരോഹിതം എന്നു രണ്ടായി തിരിക്കാമെങ്കിൽ, ഞാനീ നടത്തുന്ന യത്നം ആരോഹിതത്തിൽ അകപ്പെടുന്നു!

സാഹിത്യശാസ്ത്രത്തിന്റെ സന്നിധിയിലുള്ള ഇന്ത സങ്കോചത്തിനു നിഭാനം, അതിൽ നിഷ്ഠയോടെ ശിക്ഷണം നേടിയിട്ടില്ല എന്നതുതന്നെ. ലീലാതിലകത്തിലെ പ്രസക്തമായ ശില്പങ്ങൾ, ഭാഷാഭൂഷണം-ഇത്രയും കൊണ്ട് നിന്നു കളഞ്ഞു എന്ന് ഇന്ത വഴിക്കുള്ള അനേകണം. അവയെ അവലംബിക്കുവോയോ അല്ലെങ്കിൽ പരീക്ഷപ്പാക്കത്തിലേയ്ക്ക് പരിമിതപ്പെടുകയായിരുന്നുവോ? പ്രായേണ അങ്ങനെ സംഭവിച്ചിരിക്കാം. എന്നാൽ, സാങ്കേതികതയിൽ പാളിച്ച വന്നാലും, അവയിലെ ഉദാഹരണപദ്യങ്ങളിലും ആസ്വാദത്തിന്റെ പടവുകൾ പത്രകപ്പെത്തുക്കൈ കയറാൻ ശീലിച്ചു പോന്നു എന്നു പറയാതെ വയ്ക്കുന്നതു 'ലീലാതിലകം' രണ്ടാംശില്പത്തിൽ അധികാക്ഷരന്തിരുപണത്തിന്റെ സന്ദർഭത്തിൽ സ്റ്റേറ്റ്, റൂ, റ, ശ എന്നീ നാലുക്കഷരങ്ങൾ സ്ഥാനപ്പെടുന്നതു കാണിക്കാനായി ഒരു ശ്രൂക്കം ഉദ്ഘരിക്കുന്നു:

“കാറേറ്റാട്ട് ഗളിതതെളിത്തേൻ കണ്ണുനീരുവഹന്തീ
മാധ്യമാദ്യൻ മധുപവിരുതംകൊണ്ടു വാമോക്തി നിന്ത്
എന്നെങ്കണ്ണടിട്ടികരുണ്ടായാ ഹന്ത പുന്നൊന്തുപോലും
കോടീ, കാണാ, കുവലയദളാപാംഗി കേഴിസ്ഥിവാൻ”.

ഈവിടെ ആ നിശ്ചിതാക്ഷരങ്ങളുടെ നിർഭ്യാരത്തെക്കാൾ, എന്നെന്ന
ആകർഷിച്ചത്, ശ്രോകത്തിൽ നില്പിനമായ വിരഹം എന്ന നിസ്സഹായത
യുടെ വിശ്വാസമാണ്. ഇതുപോലുള്ള നിരവധി അനുഭവങ്ങൾ ‘ലീലാതി
ലക്’ തതിൽനിന്നു നേടി. ഒരെണ്ണംകുടി, അതുൾക്കൊള്ളുന്നതായി
തോന്നുന്ന വ്യത്യസ്തതയെ മുന്നനിർത്തി ഉദ്ധരിക്കാം-ദോഷാലോചന നട
തുന്ന നാലും ശില്പത്തിൽ അപശമ്പിരത്തിനു നൽകുന്ന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ
ഉം ഒന്ന്. നായികയുടെ പാടുപെട്ടുള്ള പല്ലുതേപ്പു പാഴ്വേലയാണ്
എന്നു നായകൻ നന്നുകൈ ഫലിതം പറയുന്നു. അതിലും അവളുടെ
അഴകിലേയ്ക്കു വീണുകിട്ടുന്ന വെളിച്ചത്തിന്റെ ഒറ്റ ശ്രമിയതെ
ശ്രോകത്തെ രമ്യമാക്കുന്നത്.

“വെള്ളുവാ നളിനാക്ഷി, നാരണീ, നിന്ന്
തിരുമുത്തെത്തത്തിനയും വിളക്കിനാലും;
പവിഴപ്പുത്രി പാടലാധരത്തിന്
നിശ്ചൽ പെട്ടാൽ നിതരാം ചുവക്കെയെന്തി!”

‘പല്ലുതേയ്ക്കുക’ എന്ന അർത്ഥത്തിൽ ആചാരാഭാഷയിലെ പദമായ
‘തിരുമുത്തു വിളക്കുക’ എന്നുതന്നെ നിബന്ധിച്ചതിലാം ഇതിലെ
ആസ്വാദ്യതയുടെ ആരംഭം. പിന്നെ, അധികാരിയും ആ പല്ലിന്റെ വെളു
പ്പിനെ സദാ തുടുപ്പിക്കുകു എന്ന നിമിത്തം നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. ഈ ചാട്ടു
ക്കിച്ചാരുതയ്ക്കിടെ, ‘വെളാ’ എന്നു വേണ്ടതിനു പകരം, വിന്നുപിച്ച
ക്രിയ ‘വെള്ളുവാ’ എന്നായിപ്പോയത് ആരു സാരമാക്കാൻ! ‘ഭാഷാഭൂഷണം’
നിർവ്വപിച്ച് ഉദാഹരിക്കുന്ന ‘തംഗുണം’ എന്ന അലങ്കാരം അതിനകം ഞാൻ
പഠിച്ചിരുന്നു. ‘വെവരന്താത്തയരത്തിന്റെ ചാരെപ്പവിഴമാവുക’ എന്ന്
അതിൽ ലക്ഷണത്തോടൊപ്പം കൊടുത്തുകാണുന്ന ലക്ഷ്യം എന്നിക്കുത്ത
രൂചിച്ചില്ല. ക്രിയയുടെ കുടെയുള്ള ‘എ’ എന്ന നിപാതം അവധാര
ണാർത്ഥത്തിൽ ധർത്തുപോയതാം അരുചിക്കു ഹേതു. ആശ്വര്യാർത്ഥ
തതിൽ തിരുത്താൻ പിന്നീട് തുനിയായ്ക്കയില്ല. എങ്കിലും ആദ്യം മന
സ്ഥിതി പതിഞ്ഞെ പ്രതീതി പുർണ്ണമായും മായാൻ പ്രയാസം....

“പീഴുപോൾ ഭൂവി നവശർമ്മിയാൽ വെള്ളത്തും,
വാഴുപോൾ ദിവി മിചിശ്രാഡ്യാൽ കരുത്തും,
ഉന്നുപോൾ കരതലകാന്തിയാൽ ചുവന്നും,
പന്താനേകിലുമിതു മുന്നുപോലെ തോന്നും”

എന്നു വേരെ ഉദാഹരണം കൊടുത്തത് തൃപ്തിയായി തോന്നാതിരുന്നി
ല്ല. പകേഷ അതിലെ അതിശയോക്തിയേക്കാൾ ആസ്വാദ്യമായി അനുഭവ
പ്പെട്ടത്, ‘വെള്ളുവാ നളിനാക്ഷി’.... എന്നതിലെ ആർദ്ദേശന്മം തന്നെ.

പ്രകരണപരമായ പ്രസക്തിയൊന്നും നോക്കാതെ, ‘ഭാഷാഭൂഷണ’ വുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഒരനുംവും ഇതേ ആയത്തിൽ ഓർക്കട്ട. ‘ഉത്തരം’ എന്ന അലങ്കാരത്തിന് പ്രകാരമേമായി,

“ചോദ്യത്തിനാരുമോർക്കാതെതാ-
രുത്തരം ചൊൽക്കയും തമാ”

എന്ന് അവിടെ ലക്ഷണം കൊടുത്തതിൽക്കൂന്നു. “ചമൽക്കാരബീജം”, അസംഭാവിതമായ ഉത്തരത്തിന്റെ ശ്രവണത്തിൽ യടക്കിയായുണ്ടാകുന്ന മനോവികാസം” എന്നു വിശദീകരണവും ലക്ഷണകാരികയോടൊപ്പുള്ള ഉദാഹരണം

“സംസാരത്തിൽ സാരമെന്ത്?
കംസാരിപദ്ദേശവനം”

എന്നതേ. ഈ ഉത്തരം അന്നത്തെ സാംസ്കാരിക സാഹചര്യത്തിൽ ആത്രേ അസംഭാവിതമാണോ? എന്തോ.....ലേശംദേശേം എന്നല്ലോതെ, വേരെ ഉദാഹരണത്തിൽനിന്നും ലഭിച്ചില്ല വേണ്ടതെ തുപ്പതി. ശരി, ഉത്തരം വിസം വാദങ്ങൾ ആ ശ്രമവുമായുള്ള വേഴ്ചയിൽ വിരുദ്ധമല്ലോ എന്ന് ഞാനാ വശം വിസ്മരിച്ചു. വഴിയേ എന്നോ ആണ്

“കൊതുവിനെ കൊല്ലുവാനെന്തു നല്ലു?”

എന്നു ചോദ്യവും, തൊട്ടുതന്നു

“ഗരുഡരേയെനു വിളിച്ചുനോക്കു”

എന്ന് ഉത്തരവുമായി കുഞ്ഞുല്ലി മാസ്പർ കൊരുത്ത ഒരു കുസ്തിയുമായി സംസ്ഥിക്കുന്നത്. ‘ഗരുഡരേ’ എന്നു പുജകബഹുവചനം പ്രയോഗിച്ചതുകൊം ഇതിലെ മിടുകൾ എന്നിക്കു തുല്വാം പിടിച്ചു. ഇങ്ങനെയാണകിൽ ‘ഉത്തരം’ ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതില്ലോ എന്ന് ഉറയ്ക്കുകയും ചെയ്തു.

ഈതിനെ ആധാരമാക്കിയുള്ള സാമാന്യവൽക്കരണവും ഇവിടെ തന്നെന്ന ആവശ്യം. ഉദാഹരണങ്ങളിൽ ശാസ്ത്രീയതയോ സാങ്കേതികതയോ ഒക്കെ നിർബാധമാവുക എന്നതു നിസ്സാരമല്ല. എന്നാൽ അതിലും നിർണ്ണായകമായി ഞാൻ കരുതുന്നത്, അവയിലെ ഭാവസ്പർശത്തിന്റെ അനന്യതയും. അത്തരം വല്ലാരു ഭാവസ്പർശവും മനസ്സിൽ ബാക്കിയാക്കുന്നുണ്ടാ എന്ന അടിസ്ഥാനത്തിലേ സാഹിത്യശാസ്ത്ര ശ്രമങ്ങളുടെ ശ്രേഷ്ഠത അംഗീകരിക്കാനാവു എന്നതാകുന്നു എന്ന്, ഒരു പക്ഷം അപ്രായോഗികമായ, ശായും! ‘ഭാഷാഭൂഷണം’ രചിച്ച മനസ്സ്, ഭാഗ്യവശാൾ, മതലികമായും ഒരു കവിയുടെതാണല്ലോ. സഹ്യദയത്വം, ചമൽക്കാരം -ഈ രണ്ടു പരികല്പനകൾ അവിടെ പ്രാരംഭത്തിലേ സ്ഥലം

പിടിക്കുന്നതു സ്വാഭാവികം. എന്നല്ല, സഹൃദയത്വത്തെ സന്തർപ്പണം ചെയ്യുന്ന ചമൽക്കാരത്തിന്റെ സാന്നിധ്യത്തിലേ ഏതലങ്കാരവും സ്വാർത്ഥ കമാവു എന്ന്, അലങ്കാര വിശേഷങ്ങളുടെ ചർച്ചയിലേയ്ക്കു പ്രവേശിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് ‘ഭാഷാഭേഷണം’ സാമാന്യനിർദ്ദേശം സംരൂപിക്കുന്നതും സ്മരണീയമാണ്. സ്വരം എത്ര വണ്ണിതമാണ് എന്നു ശ്രദ്ധിക്കാനായി ആ വാക്കുങ്ങൾ ഉദ്ഘതിക്കുന്നയാവും ഉചിതം. “മേലാൽ ഓരോ അലങ്കാരത്തിനും ലക്ഷ്യണം പറയുന്നിടത്ത് ഈ സാമാന്യലക്ഷ്യണത്തെക്കൂടി ചെർത്തുകൊള്ളണംതാകുന്നു. വിശേഷലക്ഷ്യണങ്ങളിലുള്ള എല്ലാ അംഗങ്ങൾക്കും പുർത്തിയിരുന്നാലും, ഈ സാമാന്യലക്ഷ്യണത്തിനു ചേർച്ച ഇല്ലാതെ വന്നാൽ, അത് അലങ്കാരമാകുന്നതല്ല. അതിനാൽ, ‘കുയിൽക്കാക്കയെപ്പോലെ കരുതത്താകുന്നു എന്നുള്ള വസ്തുസ്ഥിതിക്കമന്ത്രിൽ ഉപമാ ലക്ഷ്യണമിരുന്നാലും അത് ഉപമാലങ്കാരമാകുന്നില്ല.” (പുറം 18) ഈ ജാഗ്രത ഉടനീളം നിലനിർത്തുന്നില്ല; ആ ഉദാസീനതയിൽ, കാക്കയും കുയിലും മാത്രമല്ല, അനുവും ചിലപ്പോൾ കരുതുപോവുന്നു എന്നതാവാം ‘ഭാഷാഭേഷണം’ നേരിടുന്ന നിർഭാഗ്യം.

ഈ കുറിപ്പാരുകാൻ എറ്റവും തുണച്ച മുന്നാമത്തെ ഉപാദാനമായ ‘സാഹിത്യഭേഷണണ്ണത്തിലേയ്ക്ക് ഇന്നിയെങ്കിലും കടക്കേണ്ട. ‘മലയാളത്തെ ലിയും’ ‘ഭാഷാപരിചയവും,’ പിന്നെ തന്റെ വിമർശനകൃതികളിൽ പുലർത്തുന്ന അസുഖമോയ പ്രതിപാദന ഭദ്രതയും എല്ലാം കുടി എന്നെ കൂട്ടകൃഷ്ണമാരാർ നാനെ നേരത്തെ കീഴ്ചപ്പെടുത്തിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഈ പൊതുവായ ആഭിമുഖ്യത്തിനു പുറമെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ‘സാഹിത്യഭേഷണ’ത്തോട് പ്രത്യേകിച്ചൊരു ആത്മബന്ധം പിരക്കുകയുണ്ടായി. ഞാൻ എം.എ. രണദാംവർഷത്തിൽ പാതി പിന്നിട്ടിരുക്കുന്നു; ആ ഘട്ടത്തിലാണ്, ഒരു അനുജനോട് എന്നപോലെ എന്നോട് വാത്സല്യം കാണിച്ചു പോന്ന അദ്ദേഹയകാംക്ഷിയായ ശ്രീ. കരുമാരപ്പറ്റ വാസ്യദേവൻ നമ്പു തിരിപ്പാട് - ഉള്ളിന്റെ ‘ഉമാകേരള’ത്തിന് ‘ഉപാസന’ എന്ന പേരിൽ വ്യാപ്താനം തയ്യാറാക്കിയ പണ്ണിത്സഹ്യദയൻ-രൈ വിസ്മയംപോലെ, എനിക്ക് സ്വന്തം സ്വകാര്യഗ്രാമവരത്തിൽനിന്ന് ‘സാഹിത്യഭേഷണം’ എത്തിച്ചുതന്നത്. കുനാംകുളത്തടക്കത് കുഴുതിൽ ഹൈസ്കുളയ്യാപകനായി രൂന അദ്ദേഹത്തിന്, കേരളത്തിന്റെ ആ പണ്ഡിതന്ത്രത്തിൽനിന്ന് സംഗതിവരാൻ സന്ധാരിക്കാൻ സാധിച്ചതുന്തെ ആ പഴയ കോപ്പി. അച്ചടിക്കുലി കൊടുത്ത് വീണടക്കാനാവാതെ പ്രസ്തീർ കെട്ടിക്കിട്ടി സ്വായി 1928ലെ ആ കൃതി. ട്രൂക്കിംഗ്, മാരാരിൽനിന്ന് ഒന്നും പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ടതില്ല എന്നു മനസ്സിലായ പ്രസ്തുത കുറീയണ്ണം ഏതോ പുസ്തകശാലക്കാർക്കു വിറ്റ് ഇടപാട് തീർത്തിരുന്നുപോലും. ബാക്കി വന്നത് പതുക്കെ നശിച്ചുപോയെന്നു മാരാർ വിചാരിച്ചു. (സാഹിത്യഭേഷണം രണദാം പതിപ്പിന്റെ മുഖവുര - 1967 ജൂൺ 15) ഈ ബാക്കിയിൽ നിന്ന് ഒന്നാണ് നമ്പുതിരിപ്പാടിന്റെ കൈയിൽ എത്തിയത്. സന്ദർഭമേണ്ടാക്കിൽ

ഉപയോഗിച്ചോളു എന്ന കുറിപ്പോടെ അദ്ദേഹം എന്നിക്ക് അതയച്ചു. സന്ദർഭ മെന്നു വെച്ചാലോ, കൂസ്തിൽ അലക്കാരം പറിപ്പിച്ചിതൊന്നും സംവാദരു പത്തിലായിരുന്നില്ല. ആ സമുദ്രദായികതയിൽ ‘സാഹിത്യഭൂഷണ’ത്തിന്റെ പേരു പറയാനേ സങ്കോചം. ഞാൻ, പക്ഷേ, വായിച്ചു; അതിലെ പ്രാശി വശപ്പെടുത്താനാവാതെ ക്ഷേമിച്ചു. അപ്പോഴും, മറ്റാരും കണ്ടിരിക്കാനിട തയ്യാറായ തുരു സാഹിത്യ ശാസ്ത്രഗമം സ്പർശിച്ചു എന്നു വരുത്താ നുള്ള പ്രലമ്മായ ഒരു കൗതുകം പരീക്ഷയ്ക്ക് ഉത്തരമെഴുതുവോൾ എന്നിൽ പ്രവർത്തിച്ചുപോയി എന്നതിന്റെ വസ്തുത! കിട്ടിയ ചോദ്യത്തിന് പ്രസ്തുതസ്വർഖം കൂടാതെയും ഉത്തരം കൊടുക്കാം. ഞാൻ, എന്നാ ലും, ഇതിൽ ‘കേമത്തം’ കാട്ടാൻ മുതിർന്നു എന്നല്ലോ പറയേണ്ടു! കാവു ലിംഗം എന്ന അലക്കാരത്തെക്കുറിച്ച്, ‘ഭാഷാഭൂഷണ’ത്തിന്റെ വെളിച്ച തതിൽ പുനർവിചാരണ നടത്തുന്ന പ്രകരണങ്ങളിൽ, മാരാർ ഇങ്ങനെ നിരീക്ഷിക്കുന്നു: സംസ്കൃതാലക്കാരിക്കമാർക്ക് ‘മുട്ടിയ കയ്യിന്’ ഉപയോഗിക്കാനായി ചില അലക്കാരങ്ങളുള്ളതിൽ ഓനാൻ പ്രസ്തുതമായ ‘കാവു ലിംഗം’ താൻ പറയുന്ന സംബതിയെ ബലപ്പെടുത്തുവാനായി അതിനെന്നാരു കാരണംകൂടി പറയുന്നത് ലോകസാധാരണമാണ്. ഇതു കവികൾ ചെയ്തു പോയാൽ അലക്കാരമായി!.....എതാണ്ടു സദ്ഗമമേൽ ‘സമം’ എന്ന അലക്കാരത്തോടുള്ള സമീപനവും ‘ചേരേണ്ടതിൽ ചേർച്ച’ ജനകോചിതജ നൃവും’ എന്നുള്ള അതിന്റെ നിർവ്വചനത്തോടുള്ള വിയോജിപ്പ്. പിന്നെയോ, “നിംബം ഫലിച്ചു; കാകങ്ങൾ തീരുമാനും വന്നുചേരുന്നിതേ!” എന്ന അതിനുകൂടാതെ കാരികാഭാഗമായ ഉദാഹരണങ്ങളിൽ ചമൽക്കാരബീജം വാസ്തവോക്തിയല്ല, സാമ്യാക്തിയാണ് എന്നു മാരാർ വിശദമാക്കുന്നു. ‘വേപ്പു കാച്ചപ്പോൾ കാകക്കൾ വിരുന്നിനെന്തി’ എന്ന വാക്യം അപേ സ്തുതപ്രശംസ എന്ന നിലയ്ക്കാണ് സഹ്യദയശഭനേടുന്നത്. അല്ലെന്നും വരട്ട്, മാരാർ നിരീക്ഷിക്കുന്നു: ‘പുരക്കട്ടുകഴിഞ്ഞു; മഴയും പെയ്തു’ എന്ന വാക്യത്തിലും അലക്കാരമുണ്ടായെനേ. ഇത്തരം നിശിത മായ നിരീക്ഷണങ്ങൾക്കാണ്ടു നിബിഡമഞ്ചേരി ‘സാഹിത്യഭൂഷണ’ തതിലെ അർത്ഥാലക്കാരപ്രകരണം.

കാവുലിംഗത്തിന്റെ അലക്കാരപദവിയെപ്പറ്റി രാജരാജവർമ്മയ്ക്കു തന്നെ സന്ദേഹമില്ലായ്കയില്ല എന്നതിന്റെ സത്യം. ‘ഭാഷാഭൂഷണ’ തതിൽ അതു പരിഹരിക്കപ്പെടുന്നിടത്തെ കേവലമായ കീഴടക്കത്തെയാവാം മാരാർ വിമർശിക്കുന്നത്. ഇരുവരുടെയും അഭിപ്രായം നമുക്ക് അനുസ്മരിക്കാം. ആദ്യം രാജരാജവർമ്മയുടെത്: കാവുലിംഗം ചിലരുടെ മതത്തിൽ ‘നിർഹേതു’ എന്ന ദോഷത്തിന്റെ അഭാവം മാത്രമാണെന്നും, മറ്റു ചിലരുടെ മതത്തിൽ ‘അനുമാന’ തതിലന്തർഭവിക്കേണ്ടതാണെന്നും, തർക്ക മുണ്ട്. എന്നാൽ അവരുടെ യുക്തിയെ അനുസരിക്കുന്ന പക്ഷം മറ്റനേകം അലക്കാരങ്ങളെയും ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടി വരുന്നതിനാൽ കാവുലിംഗം ഇവിടെ ഒരു പുമ്പലക്കാരമായി സീകർക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.” ഇതിന് ഒറ്റ

വാക്കുത്തിൽ മാരാരുടെ മറുപടി: “യുക്തിയൈക്കാൻ ഗതാനുഗതിക്കര മാണോ ശാസ്ത്രകാരൻ അനുസരീയമായിട്ടുള്ളത്?” (സാഹിത്യഭൂഷണം പറ്റി 99-100) ഈ പ്രകരണം ഓർമ്മിച്ചു, ഒരു പക്ഷേ, ‘ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടിവ രൂന്ത കുടുംബാംഗത്വത്വാ മറ്റൊ ആണോ’ എന്ന, വിനയം കുറഞ്ഞ, കുസ്യതിയും കുട്ടിക്കാളുത്തി, താൻ ഉത്തരത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി. അത് ഒരുക്കിൽ അങ്ങു ചെയ്തു എന്നു ഉള്ള; വാചാ-പരിക്ഷ നിർദ്ദേശമായി നിവേദിപ്പിക്കുന്ന കാലം. അതിലെങ്ങാനും ഇതു കുത്തിപ്പോന്തിചേയ്ക്കുമോ എന്ന് എൻ്റെ ഉള്ള ഉലയാതിരുന്നില്ല. എന്നാലോ, അംഗുതം, കുട്ടത്തിൽ ഉഭാരനായൊരു പരിക്ഷകൻ ഇതിൽത്തന്ത്രാട് ‘സാഹിത്യഭൂഷണത്തപ്പറ്റി അനോഷ്ടിക്കയും എന്ന അഭിനന്ദനകയുമാണ് ഉണ്ടായത്. ഇതോടെ, പ്രസ്തുത കുത്തിയോട് എന്നിക്ക് കുറു പെരുകി.

ഈ അംഗുതത്തിന്റെ അപരവശം, കുത്തി എന്നിക്കു നഷ്ടപ്പെടുക എന്ന തായിരുന്നു. നഷ്ടപ്പെടുക എന്നു വെച്ചാലോ, എന്നിക്കാരാധ്യനായ ഒര ധ്യാപകൻ എങ്ങനെയോ സംഗതി കേട്ടിണ്ട് താൻ പാർത്തിരുന്ന മുൻ ത്തിൽ കേരിയെത്തി പുസ്തകം തപ്പിയെടുക്കുകയാണുണ്ടായത്. എന്നി കാവട്ട, അത് അദ്ദേഹത്തിനു കൊടുക്കാൻ ആള്ളാദവും അഭിമാനവും തോന്തി. പുസ്തകത്തിന്റെ കമയും നമ്പ്യതിൽപ്പാടിനോടുള്ള കടപ്പാടും താനപ്പോൾ വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. പിനെ, എന്തു ഹേതുവാ ലോ, അതു തിരിച്ചുകൂടിയില്ല. എൻ്റെ ധർമ്മസങ്കടം അദ്ദേഹത്തിൽ ദയയാനും ഉണ്ടാക്കിയില്ലായിരിക്കാം. താൻ വിശദൈക്കൾിച്ചൽ നമ്പ്യതി രിപ്പാട് ഉഭാരതയോടെ ഉൾക്കൊണ്ടു എന്നതാശാസം. അഞ്ചാറാണ്ടു പിന്നാലെ ‘സാഹിത്യഭൂഷണ’ ത്തിന്റെ പുതിയ പതിപ്പ് എൻ. ബി.എസ്. പുറത്തിരിക്കി. താൻ വീണ്ടും അധ്യാപകൻ എഴുതിനോക്കി: ഇപ്പോൾ സാധനം അപൂർവ്വമല്ലല്ലോ; ഇനി എൻ്റെ പഴയ നിഡി തിരിച്ചുതന്നുകൂടേ? വിചിത്രമായിരുന്നു മറുപടി: പുതിയതുവന സ്ഥിതിക്ക് അതു സന്ദർഭിച്ചാൽ പോരെ? പഴയതും പുതിയതുമായി എന്തു വ്യത്യാസം...? ഇല്ലോ, ഒരു വ്യത്യാസവും ഇല്ലോ? എക്കിൽ, അതേ നൃായത്തിന്മേൽ അതു മട കമിതരാമായിരുന്നില്ലോ?.... എതായാലും, ‘സാഹിത്യഭൂഷണ’ ത്തിന്റെ നേർക്ക് എൻ്റെ മനസ്സു കെട്ടു എന്നതാകുന്നു ഈ വ്യക്തിപരമായ അനുവദത്തിന്റെ രത്നചുവരുക്കം.

ഇപ്പോൾ, ശരിക്കു ദഹിപ്പിക്കാതെ, ധൂതി പിടിച്ചുള്ളാരു പുനരാദാ നത്തിൽ, എന്നിക്ക് ഉഭാനാനുള്ളത് ഏപ്പോരുളിലാണ്: ആരോക്കയോ ധരികയും ധരിപ്പിക്കയും ചെയ്തപോലെ, ‘ഓഷാഭൂഷണ’ ത്തിനുള്ള പ്രത്യാവ്യാനമല്ല ‘സാഹിത്യഭൂഷണം’. എൻ്റെപത്തണ്ണോളം വർഷംമുമ്പ്, വെളിച്ചും കാണാൻ വിധിയില്ലാതെ പോയ ഇതിന്റെ നനാം പതിപ്പിനുള്ള ആമുഖത്തിൽ, ആ വസ്തുത സ്വപ്ഷമാക്കിയിട്ടുണ്ട്: “.....താൻ ഓഷാഭൂഷണത്ത ശാസ്ത്രീയമായ ചർച്ചയ്ക്കു വിധേയമാക്കിയിട്ടില്ല; അകു

തഹസ്തനായ ഈ ധാനുഷ്കൾ ("അയ്യോ, സാഹിത്യഭൂഷണം! സാഹി ത്യഭൂഷണം! എന്നടക്കമിക്കുന്ന അസ്യകാരപിണ്ഡാജാർ..." എന്നൊക്കെ അല്പം മേലേ എഴുതിയ ശ്രദ്ധകാരൻ രേവപ്പെടുത്തുന്ന ഈ വിനയം അർത്ഥഗർമ്മല്ലോ?) ഭാഷാ ഭൂഷണത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കിയിട്ടില്ല. എനിക്കു വണ്ണനീയങ്ങളായ സംസ്കൃതസാഹിത്യശാസ്ത്രസിഖാനങ്ങളിൽ ചില തിനെ പ്രാഥാണികവും ലഭ്യപ്രതിഷ്ഠവുമായ ഭാഷാ ഭൂഷണ ത്തിൽനിന്നു പകർത്തെടുത്തു എന്നു മാത്രം".

സംഗതി ഇങ്ങനെയല്ലാമായാലും, ഏ.ആറിനോട് എന്നോ കട്ടത്തെ അനാദരം കാട്ടി എന്നൊരു, അപവ്യാതിയല്ലക്കിൽ ആശക്ക, സാഹിത്യ ഭൂഷണത്തിനു മേൽ ആരോഹിക്കപ്പെട്ടു. മഹാകവി ഉള്ളുർ സാഹിത്യഭൂഷണത്തിന് എഴുതിയ ഉപചാരപരമല്ലാതെ ഉദാരമായ അവതാരിക്കയിൽ (മാരാർ അതിനു മനസ്സിൽത്തു നാടി രേവപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു, നേരത്തെ സുചിപ്പിച്ച ആമുഖത്തിൽ), "പുർണ്ണാചാര്യമാരപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്നോൾ സംപ്പംകൂടി വിനിതി വേണം" എന്ന ആശയം സ്ഥാപിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാലും, "ഭാഷാഭൂഷണത്തിന്റെ വണ്ണനമെന്ന നിലയിലല്ല സാഹിത്യഭൂഷണം നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നത്" എന്ന വിശ്വാസം വെളിപ്പെട്ടു താഴിലിക്കുന്നില്ല. നട, മാരാർ സ്വന്തം രചനാരീതി വിശദമാക്കിയിട്ടുണ്ടോ, അത് അംഗീകരിക്കുന്നുമുണ്ട്.

രചനാരീതി ഇരിക്കട്ടെ, രചനാ ലക്ഷ്യവും ആവിഷ്കരിക്കുന്നു എന്ന തന്ത്ര മാരാരുടെ ആമുഖത്തിന്റെ സവിശേഷമായ സാംഗത്യം. പിന്നത്തെ മാരാരെ നന്നായി ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്ന ഏതാനും വാക്യങ്ങളിലാണ് ആമുഖ തത്തിന്റെ ആരംഭം. അത് ഉദ്ദരിക്കയാവും ഉചിതം. "മനുഷ്യരുടെ ആലോചനാ ശക്തികളാകുന്ന ആരോമൽക്കിടാങ്ങൾ പ്രപഞ്ചാക്കണസ്ഥലിയിൽ മണ്ഡിപ്പാത്തും തമിലിടഞ്ഞും കളിച്ചുതിമർക്കുന്നത് കണ്ണുരസിക്കണ മെന്നല്ലാതെ, ഒന്നിന്റെ പിന്നാലെ മറുള്ളതെല്ലാം ചുളിപ്പിടിച്ചു നടന്നുകൊ ഇണ്ണമെന്ന് ഇംഗ്ലീഷിലാംശിലൂതനെ; ഉണ്ടാവാനും തരമില്ല. പാര മാർത്തികമായ ഈ ശാശ്വതനിയമമാണ്, 'സാഹിത്യഭൂഷണ'ത്തെ സാഹിത്യലോകത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. അതുതന്നൊരു മേലിൽ ഇതിനെ കൈ പിടിച്ചു നടത്താനുള്ളതു."

തന്റെ സുപ്രസിഖമായ സ്വപ്രത്യയസെമ്പര്യത്തിൽ സ്വരപ്പെടുത്തിയ ഈ പ്രത്യാശ ഫലിക്കാതെ പോയി എന്നതല്ലേ പിന്നത്തെ കമ? മലയാളത്തിന്റെ ഉപതികക്ഷ്യകളിലെ പഠന-പാഠന പദ്ധതികളിൽനിന്നുപോലും 'സാഹിത്യഭൂഷണം' ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടു എന്നതല്ലേ പരമാർത്ഥമോ? ഇത് ആ ഒരു നിശ്ചിതഗ്രഥമത്തിന്റെ നിരാസം എന്ന നിലയ്ക്കല്ലെ എടുക്കേണ്ടത്. സാഹിത്യ ശാസ്ത്രത്താടുള്ള സമീപനം സംവാദാഞ്ചു കവും സർഗ്ഗാന്മുഖവും ആക്കാനുള്ള സാധ്യതയെതെ നാം നിരസിച്ചത്. സിഖാനം, വിമർശനം, പുതിയ സിഖാനത്തിന്റെ സ്വരൂപങ്ങം, പല സിഖാന

അമ്മുട താരതമ്യ വിചാരം-അങ്ങനെയാണെന ഫലപദ്ധതിവേണ്ടിയിരുന്ന ഒരു പലതിയതേ നമുക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടത്. അതുമല്ല, പ്രബുവുഭതയെപ്പറ്റിബാധിച്ചിടതോളം ‘കേരള പാണിനീയ’ ത്തിനും, പിൽക്കാലത്തു പിന്ന സാഹിത്യത്തിനും, പിരകിലല്ലെങ്കാലുഷണം സ്ഥാനപ്പെട്ടു? എന്നിട്ടും അതിന് അയുക്കികും എന്നു പറയാവുന്ന അപ്രമാശിത്വത്തിന്റെ പദ്ധവി കൈവന്നത് നമ്മുട അക്കാദമിക രംഗത്തു പടർന്നു വരുമായ ജാഡ്യ തെയ്യം ശാംപ്രത്തെന്നയുമാവില്ലെങ്കാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുക.

പോതെ, സാമ്പാദായികതയിൽനിന്നു മാറിയ നിലപാടിനു മാതൃക യായി ‘സാഹിത്യഭൂഷണ’ ത്തിൽ സിദ്ധിക്കുന്ന നിരവധി നിഗമങ്ങളിൽ ഒന്നു ശാത്രം സ്വപർശിക്കുന്നു. അത് മഹികമാൻ എന്നാകുന്നു എന്നേ സകൾപം. നമ്മുട സാഹിത്യശാസ്ത്രത്തിൽ പിൽക്കാലത്തു വളരെ യേറെ വ്യാഴിചരിക്കപ്പെട്ട വാക്ക് ‘വകും’ എന്നതാവാം. മലയാളിമനസ്സിന്റെ പടിവുനിമിത്തമോ എന്നോ, ആ വാക്കു ദുരന്തമത്തിലെത്തേ നീളെ പ്രചാരം നേടിയത്. ‘അപാംഗം’ എന്ന നാമത്തോടു വിശേഷണമായി ചേരുവോൾ മാത്രം ‘വകും’ ത്തിനു സദർത്ഥമം എന്ന പാകം നാം പാലി ചൂം. പക്ഷേ വസ്തുതയെന്നാൻ: സദാചാര ശാസ്ത്രത്തിന്റെ നില എന്നതായാലും, സൗന്ദര്യശാസ്ത്രത്തിനു വർജ്ജിക്കാൻ വയ്ക്കാതെ വാക്കുതന്നെ ‘വകും’ എന്നതല്ലോ നേര് ? എന്നിട്ടും വകേകാക്കി ‘എന്ന പരികല്പന നാം വ്യാപകമായി വർജ്ജിക്കയെത്തെ ചെയ്തത്. ‘ദ്രോഷംകൊണ്ടു മറി ചൂർത്ഥം ചെയ്ത്’ എന്ന സുത്രപ്പണിയിലേയ്ക്ക് ‘ഭാഷാഭൂഷണം’ വകേകാക്കിയെന്നിത്തുകാണി. എന്നിട്ടോ, ‘കൈകൊൾക നമയിൽപ്പുകഷം’ എന്ന ഗുരുപദ്ധേശത്തിലെ ‘നന്ത യിൽപ്പുകഷ’ തെന്തെ ‘നല്ല മ യിൽപ്പീലി’ ‘യാക്കിച്ചുരുക്കി ശിഷ്യൻ’ ‘പീലിയാൻ ഫലമെന്തുമേ?’ എന്നു തന്ത്രം ചോദിക്കുന്നിടത്ത് തമാശയുണ്ടാവാം. ആ തമാശയ്ക്കപ്പുറം വകേകാക്കിയുടെ സാധ്യതയ്ക്കു വാപ്പത്തിയരുളാൻ നമ്മുട പൊതുവോധം സന്ന ഭാഗിയില്ല. അങ്ങനെയിരിക്കേ, ‘വകും’ എന്ന വാക്കിനു ശാപമോക്ഷം നൽകി, കവിതയുടെ ചമൽക്കാരത്തിന്റെ ചെതന്യമായി അതിന്റെ പുനഃ പ്രതിഷ്ഠം സാധ്യമാക്കുന്നു എന്നതാവാം സാഹിത്യഭൂഷണത്തിന്റെ സംഭാവനകളിൽ പ്രമുഖം. വകേകാക്കി എന്ന സകലപനം, പ്രാചീനാചാര രൂപാരിൽ പ്രാഥമ്യം അവകാശപ്പെടാവുന്ന ഭാമഹത്തന്നെ സ്ഥായീ നിച്ചിട്ടുണ്ടാണ് ഇവിടെ സ്വപ്നശ്ശമാക്കുന്നു.

“സെസഷാ സർവ്വത വകേകാക്കി-
രന്ധരത്മാ വിഭാവ്യതേ;
യത്തോസ്യാം കവിനാകാര്യഃ
കോലക്കാരോന്നയാ പിനാ !” (പുറം 31)

എന്ന കാരിക ഉല്ലരികയെയും ചെയ്യുന്നു. ‘വാർത്ത’യെ ‘കാവ്യ’മാക്കി മാറ്റുന്നതിൽ വകേകാക്കിക്കുള്ള പക്ഷ ഓരോക്കെങ്ങതുതനെ. “വകേകാക്കി, സദാ

വോക്കി എന്നു വാങ്ങമയം രണ്ടു വകയായി പിരിയുന്നു.” എന്നാണു പോലും ഭാമഹാന്ത്യും ദണ്ഡിയുടെയും മതം (പുറം 43). ഏകിൽ, മുഖ്യ മായും വക്കോക്കതിയിലാവണേം കവിതയുടെ ഇടം? സാധാരണ വാങ്ങമ യത്തിൽ സ്ഥാനപ്പെട്ടോളം എന്നില്ലാത്ത എത്രൊ ചമർക്കാരഹേതുക മായ അംഗത്വത്തെ തുടർച്ചയായി ഇത് ‘വക്ക്’കൊണ്ടു വിവക്ഷിക്കുന്നത്. അല്ലാതെ വെറും വെച്ചുകൈട്ടോ വീണ്ഠമോടിയോ ആയി ഇതിനെ എടുക്കുന്നതു വിഹിതമല്ല. സാമാന്യം, വിശ്വേഷം-ഉക്തിയെ ഇപ്പകാരം രണ്ടായി ഇന്നു തിരികാറുള്ളതിൽ, ‘സാമാന്യം’ സാധാരണവുവഹാരത്തിന്ത്യും, ‘വിശ്വേഷം’ സാഹിത്യവുവഹാരത്തിന്ത്യും വഴി എന്ന്, ഏറ്റുകുറിച്ചില്ല കഴിക്ക് പഴുതോടെ, വിചാരിക്കുന്നതാവും സമർജ്ജസം.

വാസ്തവോക്കത്യുലക്കാരങ്ങളുടെ വിചാരണയ്ക്കിടെ, ‘രസഗംഗാ ധര’ത്തെ വിശ്വേഷിച്ചും ഉപജീവിച്ചു്, മാരാർ ബെളിപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു പൊരു ജുണ്ട്: ലോകസിലമല്ലാത്ത ഒരു സംഗതി കവിയുടെ പ്രതിഭാവെവഭവം കൊണ്ടു് കപ്പലിച്ചുണ്ടാക്കിച്ചേരിക്കുന്നതാൻ് കാവ്യാലാകാരം...” (പുറം 79) ഈ പൊരുളു് കാവ്യശാസ്ത്രത്തിൽ പ്രത്യേകം പ്രസക്തമാണ്. എന്നു പേണേം കരുതാൻ? ഇത്തരമൊരുംശത്തിന്റെ ലാഞ്ചമനയേ ഇല്ലെന്നുവ നാൽ, പിനെ കവിത വെറും വസ്ത്രമാത്രകമനമായി മാറുക എന്നതാ വില്ലേ ഫലം?

“തെല്ലിതിൻ സ്പർശമില്ലാതെ-
യില്ലപ്പകാരമൊന്നുമേ”

എന്ന ഭാഷാഭൂഷണകാരികയിലെ ‘ഇത്’, അതിശയോക്കതിയുടെ സാങ്കേതികതയിൽ കുടുക്കാതെ സാഹിത്യതയുടെ സാരാംശമായി എടുക്കുന്നതാവില്ലേ ഉചിതം. ഇത്തരം ലാഞ്ചമനയ്ക്കു ലാവണ്യശാസ്ത്രം നൽകുന്ന സംഘടനയായി ഗണിക്കാം വക്കതയെ.

വാസ്തവോക്കതിക്ക് അലക്കാരത്വമുണ്ടോ എന്ന് ‘സാഹിത്യഭൂഷണം’ സ്പർശിക്കുന്ന വാദം, യമാർത്ഥത്തിൽ, എന്നതാൻ സാമാന്യ വ്യവഹാരം എന്നതിന്പുറം, വിശ്വേഷവുവഹാരം എന്ന സങ്കല്പനത്തിന് എന്നതാൻ പ്രചോദകം എന്ന വ്യാപകമായ സമസ്യയിലേയ്ക്കുതെ വാതിൽ തുറക്കുന്നത്. തുറക്കുന്ന വാതിൽ കണിശമായി വല്ലാറിടത്തെയ്ക്കും നയിക്കാൻ സഹായകമാവുമോ എന്ന വരം വേറെ. കണിശമായ ഒറ്റ ഇടത്തിന്റെ പ്രാപ്തിയല്ലെങ്കിൽ, അത്തരം സാധ്യതകളുടെ പര്യാലോചന-അതാവുമല്ലോ സാഹിത്യ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു പ്രയാക്കരം. ഇതു സംബന്ധിച്ച് ‘സാഹിത്യഭൂഷണം’ നടത്തുന്ന വിശകലനം (പുറം 86-7) വെറും അലക്കാര വിഷയകമായ സാഹിത്യത്തിനതീതമായി, എന്നതാൻ സാഹിത്യം എന്ന ആധാരച്ചിത്തയെ ഉണ്ടത്തുന്ന വിധം അർത്ഥഗർഭമാണ്.

പെട്ടെന്നുതന്നെ മറ്റാരു പശ്ചത്തെയ്ക്കു പ്രവേശിക്കുട്ട്. അലക്കാര

മൊന്തും ഇല്ലാതെ, അമ്പവാ അലക്കാരബീജം മാത്രം ഇണക്കി, അങ്ങനെ ദയാക്കേ കാണുന്ന കവിത, ആ ഇല്ലായ്മയോ ഉള്ളതിന്റെ പോരായ്മയോ ഹേതുവായി, ഉദാസീനം എന്നു വരുമോ ? വർല്ല എന്നതിന് ഉപോർബ ലക്മാൻ, വാസ്തവോക്തൃലക്കാര ചർച്ചയുടെ പ്രകരണാത്തിൽ ‘സാഹി ത്യുഷണം’ വള്ളഭരണത്തിന്റെ ‘പരസ്പരം സഹായിപ്പിൻ’ എന്ന വഞ്ചി സ്ഥാടിൽ നിന്ന് (സാഹിത്യമത്തജറി-5; 1100 ഇടവം)

ഉദ്യതിക്കുന്ന നാലുവർ

“വാനിൽനിന്നു ചട്ടെ, നുള്ളം വരണ്ട പാഴ്ശുഹകൾക്കു
റായിൽ നിന്നുംപാൽ പകർന്നുകൊടുത്തിട്ടുന്നു:
പരസ്പരം സഹായിപ്പിൻ; പരസ്പനേഹം പരതുവിൻ;
നിരക്ഷര ലിവിതമിതീശ ശാസനം!”

ഈ വർകൾ നമേം ആകർഷിക്കുന്നത്, ഇതിൽ പ്രകടമോ പ്രതീതി വിഷയമോ ആയി അന്തർവീക്കുന്ന അലക്കാരംകൊണ്ട് എന്നതിനേക്കാൾ, ഇതിലേയ്ക്ക് ആവാഹിക്കപ്പെടുന്ന ആർദ്ദത എന്ന മാനുഷിക ഭാവം കൊണ്ടോ ണാല്ലോ. വ്യക്തിപരമായ തൃപ്തിക്കുവേണ്ടി എന്നു വെച്ചാളു, അക്കി തന്ത്തിന്റെ നാലുവരകുട്ടി ഉദ്യതിക്കാൻ താണ് തുനിയുകയാണ്. അത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏറെ അറിയപ്പെടാതെപോയ ‘കുതിർന്ന മണ്ണ്’ എന്ന വണ്ണംകാവുത്തിൽനിന്നുതനെ ആകുന്നതും വ്യക്തിപരമായ ഇംഖ് താണിന്റെ പേരിൽത്തനെ.

“ചുട്ടുചുട്ടു വരണ്ടുകിടപ്പി
കടമണ്ണാ നിലങ്ങളിലാക
മാനത്തിന്റെ മനോഹരംപന്നേഹം
മാരിതുള്ളി, ആ മണ്ണിൽപ്പതിപ്പും.”

ഇതിലും, ആർദ്ദതയും; കിനിവാണല്ലോ, അലക്കാരത്തിന്റെ കേവലത ദയക്കാൾ അവധാര്യമായ അംശം, ഇത്തരം അംഗങ്ങൾക്കു മിച്ചിവു പകരാനല്ലാതെ, അവയിൽനിന്നു ശ്രദ്ധ പാളാൻ ഇടയാക്കുന്ന വെച്ചുകെട്ടുകൾ, ഏതലക്കാരത്തിന്റെ വിലാസമുണ്ടായാലും, യഥാർത്ഥ സാഹിത്യ വിദ്യാർത്ഥിക്കു വിലപ്പെട്ടതാവാൻ സാമ്പൂമില്ല.

വളരെ ശാസ്ത്രീയമോ സാങ്കേതികമോ ആയ വക്തിരിവുകൾക്കെക്കാനും മുതിരാതെ, മിക്കവാറും സാമാന്യബോധമുള്ള സഹ്യദയത്താൽനിന്നു പിടിക്കിട്ടും, ചർച്ചയ്ക്കു പാത്രമാവുന്ന മറ്റു പല അലക്കാരങ്ങളേക്കാൾ ചമൽക്കാരം വഴിയുന്ന വെച്ചിത്ര്യം ‘സമാസോക്തി’ക്ക് ഉണ്ട്. ഈ സമാസോക്തിയെ മുൻനിർത്തി ‘സാഹിത്യത്യുഷണം’ നിർവ്വഹിക്കുന്ന നീണ്ട വീണ്ടും വിചാരം, അ അലക്കാരത്തക്കുറിച്ചുള്ള ബോധം ഉദ്ദീപ്തമാക്കാൻ മാത്രമല്ല, അടിസ്ഥാന കാവുബോധത്തനെ ഉന്നമേഷം കൊള്ളിക്കാൻ ഉപകരിക്കുന്നു. ‘വകേകാക്തി’ എന്ന തന്നിക്കു

പ്രിയപ്പേട്ട വാക്ക് ഉദ്ധരണിക്കുള്ളിൽ ഇവിടെ വിന്യസിച്ചുകാണുന്നത് പിസ്മർിച്ചുകൂടാ. വാക്കും ഇങ്ങനെ: “ഇത്തരം ‘വകോക്ക്’ സമാസോക്കിയുള്ള മികച്ച പദ്യങ്ങളിലും കാണപ്പെടുന്നു. അതെയും വിഷയവ്യാപ്തി ഷ്ടേഷത്തിനുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്. അപ്പോൾ സമാസോക്കി ഷ്ടേഷ മുലമാണെന്ന് പറയുന്നതേക്കാൾ വകോക്കിമുലമാണ് എന്നു പറയുന്നതാണ് അധികം ഉചിതമാവുക.” (പുറം 110) മാരാർ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന - ഈ ‘വകോക്ക്’യുടെ വൈദ്യുതി തുടിക്കുന്നതായി തോന്നുന്ന ഒരു ഉദാഹരണം സ്വന്തമായി ഉദ്ധരിക്കാനും ഞാൻ ഉത്തേജിതനായിപ്പോവുന്നു. അത് തിരുന്നല്ലെന്ന് ‘റാണി’ എന്ന വണികാവൃത്തിന് നിന്ന്.

“ഗാമീണ ഭംഗിതൻ പുവണിപ്പച്ചില-
പ്ലാർമ്മലകച്ചയിലെങ്ങാൻ
വുശികകാരാനു കൈവെയ്ക്കേപ്പെട്ടുനു
പ്രക്ഷുണ്ണമായിട്ടും കായൽ”

ഇവിടെത്തെ ഉക്കി ‘സാമസ്’ത്തിന്റെതാക്കട്ട, ‘വക്’ത്തിന്റെതാക്കട്ട, അതു കവിതയുടേതാണോള്ളോ എന്ന അസംഖ്യതയോടാകുന്നു എനിക്ക് ആകർഷണം.

‘ശബ്ദഭാർത്ഥപക്കരണം’ എന്ന ആറാമതെത്ത അധ്യായമാണ് ‘സാഹിത്യഭൂഷണം’ത്തിൽ ഏറ്റവും സർഭാത്മകവും സംവാദകഷമവും. 1962ൽ മാരാർ രചിച്ച ‘ധനി, ധനി’ എന്ന പ്രബന്ധത്തിന് ‘സാഹിത്യഭൂഷണം’ത്തിലെ പ്രസ്തുത പ്രക്കരണത്തെ അപേക്ഷിച്ച് പ്രശ്നപ്പാടിയേറും, സംശയമില്ല. എന്നാൽ അതിന് ആധാരഭൂതമായ അനുമാനസിഭാത തോടു അദ്ദേഹത്തിനുള്ള ആഭിമുഖ്യം മുന്നുമുന്നര ദശകം മുമ്പേ ദൃശ്യ പ്ലേട്ടിരിക്കുന്നു എന്നതിനു ദൃശ്യാന്തം നൽകുന്നു എന്നതിന്തെ ഈ ആറാമ മധ്യായത്തിന്, ഇന്നു തിരിഞ്ഞുനോക്കുമ്പോൾ, നിർധരിക്കാവുന്ന പ്രാധാന്യം. ഇവിടെ ഒരു ദീർഘചർച്ചയുടെ എത്രാണ്ടു സമാപനത്തിൽനിന്നുണ്ട് വാക്കും ഉദ്ധരിക്കട്ട: “പക്ഷേ, അതുകണ്ടു തെറ്റിവരിച്ച് അനുമാന സിഭാതെത്ത ആക്ഷേപിക്കരുത്.” (പുറം 179) മഹിമാട്ടേൻ്റെ ‘വ്യക്തിവിവേക’ത്തെ മാനിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഈ താക്കിത്, മാരാർ ആ ആചാര്യനുമായി സാധിച്ചിട്ടുള്ള താജാത്തുരെതയാബാം സാക്ഷ്യപ്പെട്ടുതുന്നത്. മർദ്ദലന മറിയം, വിലാസലതിക-എന്നിങ്ങനെ, സമകാലിക കവിതയുടെ തോളിൽ കൈയിട്ടുകൊണ്ടാണ് മാരാർ സെസഭാന്തിക പക്ഷം സമർത്ഥിക്കുന്നത്. ആ വരും സമർത്ഥമനത്തെ ശക്തം മാത്രമല്ല, ഒപ്പും സ്വാദുവും ആക്കുന്നു. (ഓ, വള്ളതേതാൾ പക്ഷപാതി എന്നൊരു ആരോപണം മാരാറിൽ പതിഞ്ഞുകിടപ്പുണ്ടോ? എങ്കിൽ, അതിന്റെ പാഴത്തം ബോധ്യമാകാണ് കുടി പര്യാപ്തമാവട്ട എന്നുദ്ദേശിച്ചു പറകയാണ്: ഗുണപ്രകരണത്തിലും മറ്റൊരു ആശാനിന്തനിനും ഉദ്ധരിക്കാതിരിക്കുന്നില്ല.)

ഉദാഹരണങ്ങളുടെ മിശ്രപ് എന്നത് ഒരു നിലയ്ക്ക് കാവുശാസ്ത്ര തത്തിന്റെ തന്നെ മികവായി എടുക്കാം എന്ന നിഗമനം തങ്കാലം നിൽക്കും.

എ. ഇരു കുറിപ്പിൽ, അനുപാതം തകിടം മറിച്ചുകൊണ്ട്, എറെ നേരമായഛ്ലോ ‘സാഹിത്യഭൂഷണ’ വിഹാരം കൊണ്ടുപിടിക്കുന്നു! ഇനിയെക്കിലും, ഇതേ മാനദണ്ഡം വെച്ച് ‘ഭാഷാഭൂഷണം’ വിശകലനം ചെയ്യുകയാവും ഭേദം. അമീവാ, വിശകലനം ചെയ്യേണ്ടതില്ല; എറെ ഇന്തുള്ളതല്ല ഇരു അംഗത്വത്തിൽ ‘ഭാഷാഭൂഷണം’ തതിന്റെ നില എന്നു മേലെ പ്രകരണ വഴാൽ അനുമാനിച്ചിട്ടുണ്ടെല്ലോ. അതുകൊം ഇന്തലില്ലായ്മയുടെ പരമാധിയാവാം, മാരാർത്ഥന നിരീക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ (‘നിരുപണം സംസ്കൃതസാഹിത്യത്തിൽ’ എന്ന പ്രബന്ധം), ‘മധുരവ്യഞ്ജനപ്രാസം’ എന്ന് അതിസരളമാകിമാറ്റിയ വൈദരിരീതികൾ മാത്യുകയായി, ‘അക്കത്തുകളം കളക്കരഹിതം...’ എന്ന് ‘കാവ്യരചനയെ കൊണ്ടെന്നു കാട്ടുന്നതുപോലുള്ള’ കോമാളിപ്പുദ്യം പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടത്. ഇതിന്റെ മറുവശമായി, മലയാളത്തിൽ അന്ന് ഇന്നന്തെ അഭിരുചിക്കു സമ്മതമാവുന്ന കൃതികളുടെ അലഭ്യത കണക്കിലെടുക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഭാഷാഭൂഷണത്തിന്റെ പരിഷ്കരിച്ചുരു പതിപ്പ്, കാല്പനികനവോത്മാനത്തിനു ശേഷമുള്ള നമ്മുടെ ദീപ്തമായ കവിതയിൽനിന്ന് തക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളോടെ, പുറത്തിരക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും. ലക്ഷണത്തിൽ നിക്ഷിപ്തമായ സാധ്യത സാക്ഷാൽക്കരിക്കുന്ന എന്നതേ ‘തക’ എന്നതിന്റെ വിവക്ഷ-ഇതു വിശദമാക്കാൻ ന്തെ അലക്കാരത്തോട് ഒന്ന് ഇണക്കുകയേ വേണ്ടും. അപഹൃതിയാവട്ട ആ ഒറ്റാന്. ഇതിന്റെ പ്രകാരങ്ങളേൻ്തെ പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം ലക്ഷണനിർണ്ണയത്തോടെ എ.ആർ. എടുത്തു കാട്ടുന്നുണ്ടെല്ലോ. നമുക്ക് അപഹൃതിയെ വൈലോപ്പിള്ളിക്കവിതയിലേയ്ക്ക് ഒന്ന് അന്നയിച്ചാലോ:

“നിശല്ലിതു നീജൈപ്പുള്ളിയായ മാഞ്ചോട്ടിൽ, നി-
നിളമാൻ ദീർഘാപാംഗൾ വിശ്രമിക്കുകയായെ!”

എന്ന് ‘ഉരുണ്ടാലിൽ’ പുവിടുന്ന പ്രകരണമാവട്ട. അല്ല, അതു ‘വരേണ്ടും’ വയ്ക്കുന്നാണെങ്കിൽ, നാടൻ വടിവിൽ കരിയിലാപിള്ളിക്ക് ഭിൽ നാമിടുന്ന.

“പ്ലിലയല്ലി തടുകവിയ വെറ്റില,
കുപ്പയിതല്ലെ താസാളം!”

എന്ന ഇരുവരിയായാലും മതി. ‘ശിശ്യബുദ്ധിവൈശ്വര്യത്തിന് ഇവ കുടുതൽ സ്വീകാര്യമാവും എന്നാകുന്നു എന്ന് വിശ്വാസം. എന്നാൽ, അപഹൃതിയിൽത്തന്നെന്ന അന്തർവ്വേച്ചയക്കും എന്നു താൻ വിചാരിക്കുന്ന എതാനും ഇരട്ടികൾ ശക്രക്കുറുപ്പിന്റെ ‘അനേഷണണത്തിൽനിന്ന് എടുത്താലോ: ‘കളനുപുരാവരവം...’’ എന്നാരംഭിച്ചു ‘പാദാരകതപ്പാടണിച്ചുളി വിതിതലപ്പിൽ ചുംബിച്ചീലാ’ എന്നവസ്താനിക്കുന്ന അഭേദ്യമാണുദേശിക്കുന്നത്. ഇവിടെ സമസ്യ ഒന്നുകൂടി സകീർമ്മായേയെങ്കാം: പ്രകൃതാപകൃതങ്ങൾ മറിച്ചിട്ടുകൊണ്ടാണോ കവികളപ്പന്? എങ്കിൽ അപഹൃതി

യുടെ എത്ത് അവാന്തരവിഭാഗത്തിനാണ് ഈ കല്പന ഉൾക്കൊള്ളാൻ ആവുക....? അതായൽ, കവിതയെ സാന്നിദ്ധ്യം അനുഭൂതി എന്ന നിലയിൽ കൈക്കൊണ്ട്, അതിനു ശാസ്ത്രീയമായ സമർത്ഥന നൽകുന്ന തിലാവണം സാഹിത്യശാസ്ത്രത്തിന്റെ നിഷ്ഠം എന്ന് ആ വരും സംഗ്രഹിക്കേണ്ട്.

സാക്ഷാൽ കവിതയുടെ സമീപത്തെ ഈ വക സമസ്യകൾക്കു സാംഗത്യമുള്ളു. ‘ഭാഷാഭോഷണം’ ഭാഷപ്രകരണത്തിലെ വിസ്താരം വിഷമം കൂടാതെ ഉൾക്കൊള്ളാമെന്നു മാത്രമല്ല, അത് ഭാഷാവിന്ദുസ വ്യൂൺപനമാക്കാൻ ഉപകരിക്കുമെന്നു വിചാരിക്കയും ചെയ്യാം. വിശേഷിച്ചും, “വിഷയശ്ചയന്നായവശാൽ ഭാഷമുാമഭാഷമാം” എന്ന നിർബന്ധം തുലോം ശ്രദ്ധയമായി തോന്നുന്നു.

ശബ്ദാർത്ഥ പ്രകരണത്തിൽ വ്യത്യജനാവ്യാപാരത്തിലേയ്ക്കു പ്രവേശിക്കുന്നതോടെ ‘ഭാഷാഭോഷണം’ നേരിടുന്ന പ്രശ്നം നിന്നുാരംഭിച്ചു. ‘ശ്രീമതതാൽ മദമോടു ജഗത്പ്രാണനേതതിനു നന്നായ്....’ എന്ന മയുരസന്ദേശപദ്യം അഭിധാമുലവ്യത്യജനയ്ക്ക് ഉദാഹരിക്കാൻ എ.ആറിനെ പേരിപ്പിച്ചത് എന്ത് മതാ വിശേഷമാണാവോ! എതായാലും, കാര്യമായ കാവ്യസൗഖ്യമാനും ഇല്ലാനിരിക്കു, സാങ്കേതികമായ ലക്ഷണങ്ങേയോ ജന മാത്രമാണ് കർത്തവ്യം. അതിനുപോലും ക്ഷേണം നേരിടുന്നതായി വേണ്ടെങ്കിലും അവക്കാലിയാലും, അല്പം പിന്നാലെ താൻ വിണ്ടുവിചാരത്തിന് നിയുക്തനാവുന്നത് അർത്ഥമാണ്. വിണ്ടു വിചാരമാണെങ്കിലോ, “ദുരദ്വാര ആലോച്ചിക്കുമ്പോൾ പലവിധം അസാരംസ്വാഞ്ചർക്ക് അവസരവും കാണുന്നു” എന്നാരംഭിച്ച് തന്റെ നിവൃത്തികേടു സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. പ്രകൃതാർത്ഥത്തിനു മുമ്പുതന്നെ ആ പ്രകൃതാർത്ഥത്തിൽ പ്രവേശിച്ചുകളയുക എന്ന താനോന്നിത്തത്തിനു മുതിരുന്ന മനസ്സിനെ എങ്ങനെ ശാസ്ത്രക്കണ്ണു എന്ന നില്ലപായത്തനെ ആ നിവൃത്തികേട് (പുറം 159) ഇതിൽ നിലനിന്മായ നെടുവിൽപ്പു ശാസ്ത്രകാരനു നിരക്കുമോ, നിശ്ചയമില്ല. എന്നാൽ സദ്യശമായ ഒന്ന് എ.ആർ. എന്ന വൈഡാക്രമാന്തരിന്റെ വിചാരണ സമാപിക്കുന്ന സദർഭാത്തിൽ കേരള പാണിനീയത്തിലെ കാരിക്ക

“അംപത്യയം ദന്തനാമ-
മായിരുന്നെങ്കിൽ നന്നഹോ”

എന്നല്ലോ? ഇതിലെ സ്വർണ്ണില്പം ശ്രദ്ധയമായി തോന്നുന്നു. വൈഡാക്രമാന്തരിലെ മാനുഷികതയാബാം അതിൽ സ്വർണ്ണിക്കുന്നത്.

ഈ മാനുഷികതയ്ക്കും മീതെ കാവ്യാത്മകതയും എ.ആറിൽ മേഖിക്കുന്നു എന്നതിന്, തന്നെ ക്ഷേണിപ്പിച്ചതായി തോന്നിക്കുന്ന അഭിധാമുല

യാനിയുടെ വിവരണ തീർത്ഥന കിട്ടുന്നുണ്ടോ തെളിവ്. പ്രകൃതാർത്ഥം വിവരിച്ചതിനു പിരകേ അപേക്ഷിക്കുന്നത്, അതിനകം പ്രവർത്തനമുണ്ട് അഭിയയിൽ നിന്നും, പിന്നുയോ, ആ പ്രകൃതാർത്ഥത്തിൽ പ്രചോദിതമായ വ്യഞ്ജനയിൽനിന്നാണ് എന്നതെ വിധി. ഇതിന് അദ്ദേഹം നൽകുന്ന സമാനരം മനസ്സിലുത്തുക: “അസ്തമിച്ച സുര്യനോടുകൂടി അവസാനിക്കുന്ന പകൽ തന്റെ പ്രകാശശേഷംകൊണ്ട് സന്ധ്യ യെന്നാരു പുതിയ കാലത്തെ ഉള്ളവാക്കുന്നതു പോലെ, വാച്ചാർത്ഥ പ്രതിപാദനയോടുകൂടി ശമിച്ച ‘അഭിയ’ തന്നിൽനിന്ന് ഉറരിയിട്ടുള്ള അർത്ഥംകൊണ്ട് ‘വ്യഞ്ജന’ എന്നാരു നുതനവ്യാപാരത്തെ ഉദ്ഘ്നിക്കുന്നു എന്നു താല്പര്യരൂപം.” (പുറം 150). സന്ധ്യ എന്ന സാദ്യ ശൃംതിലും, വ്യഞ്ജനത്തിനു സഹജമായ ശബ്ദത അനിയത്താം അസ്വഷ്ടത, അനുമാനക്ഷമത-എല്ലാം സുചിതമാവുന്നുണ്ടോ. ഈ പ്രതിഭാസം ഇതു മനോഹരമായി മറ്റേതെങ്കിലും ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടാവുമോ- അറിഞ്ഞുകൂടാ. എന്നു മാത്രം അറിയാം: സുഗതകുമാരിയുടെ കവിതയിലെ അവുകത്തെകൊണ്ട് ആകർഷകമാവുന്ന ഒരു ഭൂതി ഒരിക്കൽ സ്വപ്നശിക്കാൻ ഈ ഓർമ്മയാണ് എന്ന സഹായിച്ചത്.

[ഭാഷാഭൂഷണത്തിന്റെ 1968-ൽ പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടുത്തിയ എൻ.ബി.എസ്. പതിപ്പ് സാഹിത്യഭൂഷണത്തിന്റെ 1967ലെ എൻ.ബി.എസ് പതിപ്പ്-രണ്ടും ഈ കുറിപ്പിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. അവയിലെ പേജ് നമ്പറാണ് അതായിട്ടു കൊടുത്തിട്ടുള്ളത്.]

വീട്

നമ്മൾ മുള്ളുവത്ത്

എല്ലാ റത്തിവില്ലോ

പഠനുകളിക്കും

വീട്ടു ഏറ്റുപെട്ടും

കാത്തിരുന്ന് കാത്തിരുന്ന്

ഈക്സ് ചീഫ് കെട്ടിക്കുകവലക്കിം

ഞാനും ഏറ്റും

കുട്ടിക്കിട്ടുത്തരാണ്

ഉറക്കിക്കുക്കിം..

വീണുകുമാവതാക്കിം

കുഴിപ്പിളക്ക്

വാതിൽ

കെടുപ്പുവാഴിക്കുണ്ടാക്കിം..

തുറന്നുതന്നെ നിർക്കും

കിരുന്നുണ്ടാക്കും അയ്യ..

എലിവിലും പച്ചക്കുലും

ആഗോളവർക്കരണവും മലയാളനാടകവേദിയും - 2

പി. എക്സ്റ്റൈല്ല

(കഴിഞ്ഞ ലക്ഷ്യത്തിൽ നിന്ന് തുടർച്ച)

നവ സാമ്രാജ്യത്വ പിരുവത മലയാള നാടകത്തിൽ

ഒരോ നാടും ദേശവും ജനതയും അവരുടെ നാടകം എന്നാകണമെന്ന് തീരുമാനിക്കുകയും അതിലുടെ ജീവിക്കുകയും പല കാര്യങ്ങളും ആവിഷ്കരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഈത് നഗരത്തിന്റെയും ഇതര പ്രത്യേക ശാസ്ത്രങ്ങളുടെയും മാനദണ്ഡമനുസരിച്ച് വിഭയിരുത്താൻ സാധിക്കണമെന്നില്ല. (ചന്ദ്രാസൻ 2011 : 44) എഴുപതുകളിലെ രാഷ്ട്രീയ കാലാവസ്ഥകൾക്കുശേഷം പുതു സാമൂഹ്യപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ രൂപീകരിക്കപ്പെട്ട സാഹചര്യമാണ് തൊണ്ടുറുകളിലെ നാടക വേദിയെ പ്രചോദിപ്പിച്ചത്. റ്റാമാസ്കുളിൽനിന്നു പുരത്തു വന്നവരും വിദേശങ്ങളിൽ പോയി നാടകപരിശീലനം നേടിയവരും, പ്രാദേശിക - അമേരിക്ക നാടക പ്രവർത്തകരും ആഗോളവർക്കരണ അധിനിവേശവീരുഡി ബോധിത്താടി പ്രവർത്തിച്ച് നാടകവേദി ചലനാത്മകമാക്കുന്നുണ്ട്.

രാവുള്ളി, കുടുക എന്നീ നാടകങ്ങളിൽ പി.എ. താഴ് ആഗോള ഉദാരീകരണത്തിന്റെ പ്രത്യാഹാത്മങ്ങളെ പറ്റി ദീർഘദൃഷ്ടിയോടെ സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ട്. പി. ബാലചന്ദ്രൻ്റെ മാറ്റാമറയാടം, ഒരു മധ്യവേനൽ പ്രശ്നയരാവ്, തുടങ്ങിയ നാടകങ്ങൾ ആധുനിക യുറോക്കോളിത തിയേറ്റിനെ അപനിർമ്മിക്കുന്നു. എ. ശാന്തകുമാരിന്റെ ഞേരുളിപ്പും കരയാണ്. ഭാഹം, സതീഷ്. കെ. സതീഷിന്റെ ഒച്ചുകൾ ഇംഗ്ലീഷ് തുടങ്ങിയ നാടകങ്ങളിൽ തദ്ദേശീയ പ്രതിരോധത്തിനുള്ള സുചനകൾ നൽകുന്നുണ്ട്. ആധുനിക നാടകവേദിയിൽനിന്നും ആധുനികോത്തര നാടക വേദിയിലേക്കുള്ള പാലം ഇവരിലുടെ സംഭവിക്കുന്നു. ജോസ് ചീറിമുലിന്റെ രൂട്ട് പോലുള്ള സംഘങ്ങളും ഈ മാറ്റത്തിന് സജീവത നൽകി.

രമേശ് വർമ്മയുടെ 'രണ്ട് അന്ത്യരംഗങ്ങൾ അമവാ ധർമ്മാക്സി' എന്ന നാടകം അധിനിവേശ വിരുദ്ധ നാടകത്തിന്റെ മികച്ച ഉദാഹരണമാണ് ഭാസൻ അഭിപ്രായകനാടകത്തിലേയും ഉറരുംഗത്തിലേയും രണ്ട് സന്ദർഭങ്ങളെ സമകാലികമായി പുനർവ്വായിക്കുകയാണതിൽ.

മലബാറിലെ പല അമേരിക്ക നാടക സംഘങ്ങളും പുത്തൻ അധിനിവേശത്തിനെ ചെറുക്കുന്നതിനായി അരങ്ങിനെ മാധ്യമമാക്കുന്നു.

കോക്കലാളി

പൊന്നാൻ നാടകവേദി നൽപ്പറ്റു രാജുവിന്റെ സംവിധാനത്തിൽ പുനരവ തരിപ്പിച്ച് ഇടയ്ക്കുന്നതുമായി ‘കുടുക്കുഷി’ കൊയ്തതുൽസവങ്ങളിലും പാടത്തുമൊക്കെ ജനമധ്യത്തിൽ അവതരിപ്പിച്ച് രംഗഭാഷയെ പ്രചോദിപ്പിച്ചു. ജൈവകൃഷിയും നാടക പ്രേരണകളും സ്ക്രീറാഷ്ട്രീയവും സമ സാധ്യതകൾ കെ. വി. ശ്രീജ, പട്ടാമി നാരായണൻ എന്നിവരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ആരാഞ്ഞാട്ടുകര കലാ പാഠശാലയും സജീവമാണ്. പൊസ്റ്റിയ തിന്റെ ചട്ടകൂടുകളെ പൊളിച്ച്, വീട്ടുമുറ്റങ്ങൾ വയലുകൾ എന്നീ സാധ്യതകൾ അരങ്ങിന്റെ ഘടനയെത്തന്നെ പുനഃപരിശോധിക്കുന്നവയാണ് പലതും.

കൊക്കേരോള കമ്പനിക്കെതിരെ പൂച്ചിമടയിൽ, തുമ്പുർ സകുൾ ഓഫ ഡ്രാമയിലെ ശ്രീജിത്ര പൊയിൽക്കാവും കുട്ടരും അവതരിപ്പിച്ച ഒരു ഇന്ത്യൻ കണ്ണൂർയുടെ ആത്മകമ ശ്രദ്ധയമായി. സഹാരൻ ഹർമി നാടകസംഘം. പ്രവൃംപിത എക്സപ്രസ് ഹൈവേയുടെ സാമൂഹ്യ-പരിസ്ഥിതി വിരുദ്ധതയെത്തുറിന്നു കാണിച്ച് കേരളത്തിലുടനീളം അവതരണങ്ങൾ നടത്തി. പി.എം. ആൻഡ്രീയുടെ നാടകസംഘമായ സുരൂകാന്തി തെരുവരങ്ങ്, സെസക്കിളിൽ നടത്തിയ നാടകയാത്രകൾ അധിനിവേശത്തിനു വിധേയമാകുന്ന അടുകളെയെപ്പറ്റി ഉണ്ടത്തല്ലുകൾ നടത്തുന്നു.

മാധ്യമ വിമർശവും മലയാള നാടകവും

സമുഹത്തിലെ വരേണ്ടവിഭാഗത്തിന്റെയും രേണുകൂടത്തിന്റെയും താൽപര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുകയാണ് മാധ്യമങ്ങൾ, ആഗോള വിപണി താൽപര്യത്തിനുകൂലമായി പ്രവർത്തിക്കാൻ വിധിക്കപ്പെട്ടുവയാണ് ദേശീയരണ്ടകൂടങ്ങൾ. അവരുടെ ഏജൻസിയായ മാധ്യമങ്ങളും കോർപ്പറേറ്റു താൽപര്യങ്ങൾ തന്നെയാണ് പ്രകോശപിക്കുന്നത്. എന്നേർപ്പ് സെസ്റ്റു, നോംചോസ്കിയും ചേർന്നെഴുതിയ Manufacturing consent, the political economy of the mass media എന്ന കൂത്തിയിൽ ഈ വിശദമാക്കുന്നുണ്ട്.

ആധുനികതയിൽ സാഹിത്യമാണ് മാധ്യമ രൂപങ്ങളുടെ സൗന്ദര്യശാസ്ത്രവും രാഷ്ട്രീയവും പരുവപ്പെടുത്തിയിരുന്നതെങ്കിൽ ആധുനികാനന്തരതയിൽ മാധ്യമങ്ങളാണ് സാഹിത്യ-കലകളെ നിർണ്ണയിക്കുന്നത്. വായനയിൽനിന്നു കാഴ്ചയിലേക്കു മാറിയ സാംസ്കാരികാനുഭവത്തിന്റെ തലങ്ങളാണ് പുതിയ ഭാവുകത്വത്തിന് അടിസ്ഥാനം. മാധ്യമ പരമായ വ്യത്യാസമാണ് ഈ മാറ്റത്തിനു കാരണം.

(ഷാജി ജേക്കബ്സ് 2009)

തലസ്ഥാനത്തു നിന്ന് ഒരു വാർത്തയുമില്ല എന്ന പി. എം. താജിന്റെ രചന മാധ്യമവിമർശനത്തെ പ്രമേയ കേന്ദ്രത്തിൽ നിരുത്തുന്നു. തലസ്ഥാനത്തുനിന്നുള്ള ലെപിപ്പിന്റുകൾ കേടായിട്ട് വാർത്തകളാണും

ലഭിക്കാത്തതിനാൽ അക്കാദ്യം വാർത്തയാക്കുന്നതിനെ കുറിച്ചായി പത്രമാഫീസിലെ പിന്നീടുള്ള ആലോചന. യുദ്ധാപകരണങ്ങളുടെ പരസ്യങ്ങൾ മാധ്യമങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുന്നിയിരിക്കുന്നതിന്റെ ഭേദഗതി താഴിന്റെ ഈ നാടകത്തിൽ വെളിവാക്കുന്നുണ്ട്.

പി. ബാലചന്ദ്രൻ്റെ ‘പത്രവന്നു കൊന്നവന്നു ഭാര്യ സമേതം’ എന്ന നാടകത്തിൽ നിരന്തരമായി ടി.പി. കണ്ണുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു സ്ത്രീ ടി.പി.യിൽനിന്നു ഗർഭം ധരിക്കുന്നു. ഇലക്ട്രോണിക് മാധ്യമങ്ങൾക്ക് അഭിമാനിക്കാവുന്ന ഒരു നേട്ടമായി ഈ സംഭവത്തെ കാണണമെന്ന് വാർത്താ വിതരണ പ്രകേഖപണം മന്ത്രി നാടകത്തിൽ ഉള്ളിപ്പിറയുമ്പോൾ നാടകകൃത് മാധ്യമ സംസ്കൃതിയെ പരിഹരിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. കമ്പോളസംസ്കാരത്തിന്റെയും ഉപഭോഗശീലത്തിന്റെയും പ്രതീകം സാംസ്കാരിക അധിനിവേശത്തിന്റെ പ്രത്യയശാസ്ത്ര ചിഹ്നം, മുല്യരഹിത സമൂഹത്തിന്റെ ജൈവവൈംബം, സാഹിത്യത്തിന്റെയും വായനയുടേയും ഘാതകരുപം എന്നീ നിലകളിൽ ഏതൊണ്ട് പൂർണ്ണ മാധ്യം ഒരു വിരുദ്ധാശയവും ജീവസംസ്കാരവുമായാണ് ടെലിവിഷൻ മലയാള സാഹിത്യത്തിന്റെ പ്രതിരോധ ഭാവനയിൽ വന്നിട്ടുള്ളത്.

ഓം ചേരിയുടെ ‘പ്രളയം’ എന്ന നാടകത്തിൽ ടെലിവിഷൻ ഒരു സൂചകമാണ്. സാങ്കേതികവും രാഷ്ട്രീയവുമായി മാറിവന മനുഷ്യാ വസ്ഥയുടെ പ്രതിനിധാനം നിർവ്വഹിക്കുന്ന കമാപാത്രം തന്നെയാണ് ഈ നാടകത്തിൽ ടെലിവിഷൻ. അതീത സ്ഥലക്കാലങ്ങൾ കേന്ദ്രമാക്കി നടക്കുന്ന സംഭവങ്ങൾ ആവിഷ്കരിക്കാനുള്ള ഒരു ആവ്യാന സങ്കേതമെന്ന നിലയിലും കൂടിയാണ് ഈ നാടകത്തിൽ ടി.പി.പ്രസക്തമാകുന്നത്. പ്രതീതി യാമാർമ്മങ്ങളുടെ വേദിയായി ടി.പി.യെ കാണുന്ന ആധുനികകാനന്തര സമീപനങ്ങളുടെ കൂരുക്കരമായ ഒരു തലവും ടി.പി.ക് സങ്കൽപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (ഷാജി ജേക്കബ് 2009)

കെ.വി. ശ്രീജയുടെ ‘ഓരോരോ കാലത്തില്ലോ’ പീഡനത്തിന് വിധേയയായ പെൺകുട്ടിയെ മാധ്യമങ്ങൾ വീണ്ടും പീഡിപ്പിക്കുന്നതെങ്ങ് നെയ്യുന്ന ചിത്രീകരിക്കുന്നുണ്ട്. മെഡ്രാക്കാ ഫോൺിന്റെ വയറിൽ കുരുങ്ങുകയാണ് പെൺകുട്ടി. പിരിഞ്ഞ് പോകാൻ നേരം മാധ്യമപ്രവർത്തകൾ അവളോട് പരിയുന്നത് എന്തുതന്നെയായാലും ഇതൊരു ഫന്റോസ്റ്റിക് സ്റ്റോറിയാണെന്നാണ്. മുതലാളിത്തം മാധ്യമങ്ങളെ നിയന്ത്രിച്ച് വാർത്തകൾ രൂചികരമായ കമ്പോള വിവേകമാക്കി മാറ്റുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

സതീഷ്.കെ. സതീഷിന്റെ “ദി മാസ്ക് അമവാ അഭിനന്ദനങ്ങൾ കൊണ്ട് എങ്ങനെ വിശദ്ദീ മാറ്റാം” എന്ന നാടകത്തിൽ കുമിനൽ സംഭാവനത്തിലുള്ള വാർത്തകൾക്കും ചിത്രങ്ങൾക്കും പ്രധാന്യം നൽകുന്ന മാധ്യമ സംസ്കാരത്തെ തൊലിയുരിച്ചു കാട്ടുന്നുണ്ട്.

അവതരണത്തിൽ ജനങ്ങളെ കമാപാത്രങ്ങളാക്കുകയും തെരുവിന്റെ സാധ്യതകൾക്കുസരിച്ച് വികസിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മുന്നാം ലോക തത്ത്വക്കൂർത്ത് എന്ന, രാമചന്ദ്രൻ മൊകേരിയുടെ നാടകത്തിൽ, സാമാജികതാം ഉൽപന്നങ്ങളിലും പരസ്യങ്ങളിലും കടന്നു കയറുന്നതിനെതിരെ ജാഗ്രതപ്പോൾ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. സ്വാതന്ത്ര്യാന ന്തരമുണ്ടായ കയ്പു നിരത അനുവദങ്ങൾ പറയുന്നയാളോട് പോസി റീബായ എന്തെങ്കിലും പറയു. ഐ.പി.എൽ. കീക്കരോ സിനിമാതാരങ്ങളുടെ വൈബ്സെസ്റ്റോ അങ്ങനെ എന്തെങ്കിലും എന്നാണ് ചാലുകൂറൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. എന്തിനോടും പോസിറീബാകുക എന്നതിനർത്ഥം ആധികാരി പത്ര വ്യവസ്ഥയുടെ അടിമയാവുക എന്നു കൂടിയാണെന്ന് നാടകം ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നു.

രാജൻ തിരുവോത്തിന്റെ ‘പോസ്റ്റ്‌ബോക്സ്’, ‘പ്രതം വിൽക്കുന്ന പരുൻ’ എന്നീ നാടകങ്ങളും മാധ്യമവിമർശനം നടത്തുന്നുണ്ട്. (ശൈലിവമൺ 2010 - 31)

പതിനി നാടകവേദി (വെർച്ചുൽ തിയറ്റ്)

സർവ്വ വ്യവഹാര രൂപങ്ങളും, മേഖലപ്പിക്കാവുന്ന ദൃശ്യ രൂപകമായാണ് നാടകത്തിന്റെ നിലനിൽപ്പ്. സകരത (പാസ്റ്റിപ്പ്) ഒരു ആവിഷ്കാര തന്റെ ഏന്ന നിലക്കുതന്നെ ഉപയോഗിക്കുന്ന ആധുനികാനന്തര കാലത്ത് നാടക വേദിയിലും അൽപ്പ പ്രതിഫലിക്കുന്നുണ്ട്. കീഴക്കൻ ജർമ്മനിയിലെ നാടക കൂത്തും ഉത്തരാധുനിക സെസ്യുലനികനുമായ ഹീനൻമ്യൂജർ, വേർഷ്യ ട്രേഡ് സെസ്റ്ററിനു മുകളിൽ ഹലികോപ്രസ്റ്റിൽ പറക്കുന്ന കാണികൾക്കായി മാക്സ്റ്റർ പുനവത്തിപ്പിക്കുന്ന ആശയം മുന്നോട്ടു വെച്ചു. നവീന സാങ്കേതിക വിദ്യകളെ നാടകം കൂട്ടു പിടിക്കുന്ന മൊത്തക്കരയുടെ പ്രദർശന ശാലയായാണ് അദ്ദേഹം നാടകത്തെ സകൾപ്പിക്കുന്നത്. നാടകമന്ന മാധ്യമത്തെ തന്നെ ഇതു കലർപ്പുകൾ പ്രതികുലമായി ബാധിക്കും എന്ന വാദവും ഒരു ഭാഗത്തുണ്ട്. ഉത്തരാധുനികതയുടെ പൊങ്ങച്ചങ്ങളാക്കി വെർച്ചുൽ സ്പേയ്‌സിനെ ഉപയോഗിച്ച് കാണിസമുഹത്തെ വിഭേദിപ്പിക്കുന്ന പ്രവണതകൾ മറുഭാഗത്തും കണ്ണു വരുന്നു. സമകാലിക ലലയാളം സംഘടപ്പിച്ച നാടക പർച്ചയിൽ ഡോ. ഉമർ തറമേൽ ഇതുസംബന്ധമായി നടത്തിയ ചില നിരീക്ഷണങ്ങൾ താഴെ സംഗ്രഹിച്ചു ചേർക്കുന്നു. പുതിയ മനുഷ്യാവസ്ഥയുടെ സക്രീംസ്റ്റ തലങ്ങൾ ഇലക്ട്രോണിക് മാധ്യമവുമായി ചേർന്ന് പ്രകാശപ്പിച്ചെടുക്കാം എന്ന പ്രതിരോധാനന്തക മായ ചിന്ത നവീന തിയറ്റിലുണ്ട്. സമൂഹത്തിന്റെ മാറ്റം കാണിയുടെ മാറ്റത്തിനും കൂടി കാരണമാകുന്നുവെന്ന തിരിച്ചറിവ് വെർച്ചുൽ തിയറ്റിനെ അറിഞ്ഞുപയോഗിക്കുന്ന കലാകാരൻമാർ മനസ്സിലാക്കി. നാട്യ ധർമ്മി ഭാഷയുടെ പ്രതിനിധാനം കൂടിയാണ് മർട്ടി മീഡിയ. ഇക്കാലത്ത്

പ്രതീതിയാമാർമ്മധും ഒരു ഫാഷൻ അല്ലെങ്കിൽ ജീവശാസ്ത്ര പരികൽപനകളെ മറികടക്കുന്ന ഒരു സാങ്കേതിക സമൂഹത്തെ കുറിച്ചുള്ള ചിന്ത പുതിയ ശാസ്ത്രം പോലും മുന്നോട്ട് വെക്കുമ്പോൾ അതിത യാമാർമ്മ സുചകങ്ങൾ പേരുന്ന മാനുഷിക സാഹചര്യത്തിനു നേരെ പുതിയ തിയററിനും മുഖം തിരികൊന്നാവില്ല. അഭിലാഷ പിള്ള, സി.എസ്. ബീപൻ ശിവരാമൻ, ശകർ ബെക്കിഫെഴ്സ്, സുറീൻ, എം. ജി. ജേഡാതിഷ്, ശൈലജ തുടങ്ങിയ പുതിയ മലയാളി നാടക, പവർത്തകരുടെ അവതരണങ്ങളിൽ പ്രതീതിയാമാർമ്മത്തിന്റെ നാട്യമുറകൾ സ്വാഭാവികാനുഭവം എന്ന നിലക്കാണ് പ്രത്യേകിച്ചുള്ള ഉള്ളത്. പുതിയ കാണികൾക്ക് ഇതുണ്ടാക്കുന്ന അനുഭവം ഏറെ സർഗ്ഗാത്മകമായ അനാശ്വര്യം. (ഉമർ തരമേൽ 2011 - 87)

മലയാള നാടകത്തിൽ ചലനങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ച തന്ത്ര നാടകത്തിന്റെ അരാഷ്ട്രീയ രീതിശാസ്ത്രങ്ങളോടു വിയോജിച്ചുകൊണ്ട് രാഷ്ട്രീയ ഉണർവ്വുകളോടെ ദേശ പെതുകങ്ങൾ, ഹോക്ലോറിന്റെ ഉപയോഗം എന്നിവയാൽ ആഗോളീകരണത്തെ നേരിടുന്ന നാടകസങ്കൽപവും മലയാളത്തിൽ രൂപപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. കാസർകോഡിലെ കാടകം എന്ന ശ്രാമതക്കുറിച്ച് എൻ. ശർജ്ജൻ എഴുതിയ ‘ജീവചൽത്രം’, കുറ്റ്യാട്ടുരി നെപ്പറ്റിയുള്ള ‘നാട്ടിലെ പാട്’ എന്നിവ ഇത്തരത്തിൽ പ്രസക്തമാണ്. നാടുചത്രം കൊണ്ട് അധിക ചരിത്രങ്ങളെ വെള്ളുവിളിക്കുക കൂടി ചെയ്യുന്ന ഇവ. പ്രദീപ് കാവുന്നിയുടെ ‘നമ്മൾ ബന്ധുക്കൾ’ ശ്രിവാസ് ശർജ്ജയുടെ ‘ആരണ്യകം’ എന്നിവയെല്ലാം കൈകൊട്ടിക്കളിയേയും ആദിവാസി നൃത്യങ്ങളെയും പ്രതിരോധ രംഗഭാഷ എന്ന നിലയിൽ നാടകത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. (ലതീഷ് 2011)

ജയപ്രകാശ് കുള്ളരും തുപ്പേട്ടനും

നൃക്കിയൻ കുടുംബവ്യവസ്ഥയിലേക്ക് എത്തേക്കുറെ മാറിക്കഴിഞ്ഞ കേരളത്തിന്റെ ഉപഭോഗ പരിസ്ഥിതിയിൽ തീഷ്ണണമായ ഇടപെടൽ നടത്തിയ നാടകകൃത്യകളാണ് ജയപ്രകാശ് കുള്ളരും തുപ്പേട്ടനും. നവോത്ഥമാനകാലത്തെ നാടക ഭാവുകത്തിൽ തുടങ്ങിയ തുപ്പേട്ടൻ രചനയിൽ വ്യത്യസ്ത പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തി. അസ്ത്രിത സമസ്യകളുടെ ഉട്ടുംപാവും നവ കൊള്ളാണിയൽ സാഹചര്യത്തിൽ വ്യത്യാസ പ്പെട്ടുന്നു എന്ന തിരിച്ചറിവായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തെ മാറ്റിനിറപ്പിച്ചത്. പ്രോസീനിയത്തിൽ തന്നെ അനുവർത്തകരാണ് തത്രവും മറ്റും ജൈവികമായി പ്രയോഗിച്ച് സുഖദിത നാടകത്തെ മുഴുവൻ വെള്ളുവിളിച്ച് വില്ലുവാത്മകമായ രൂപ പരീക്ഷണങ്ങൾ അദ്ദേഹം നടത്തി. ആഗോള ശ്രാമം എന്ന സങ്കൽപ്പത്തെയും വിപണിയെയും സെസബർ സ്പേസിന്റെ വിശ്രമാത്മകതയെയുമെല്ലാം അദ്ദേഹം നാടകങ്ങളിൽ വിമർശനാത്മകമായി നിരുപ്പണം ചെയ്തു. തുപ്പേട്ടൻ “അവാർഡ്,”

“തനതുലാവണം ഓൺ”, “തനതുലാവണം റണ്ട്”, എന്നീ നാടകങ്ങൾ ആശയപരമായി ആഗോളവൽക്കരണത്തിന്റെ സ്വാധീനം കാണിക്കുന്നവയാണ്. അവയെ സാമാന്യമായി സ്വപർശിച്ചു പോവുകയും “ചക്ര” എന്ന നാടകത്തെ വിശദമായി പറിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

തുപ്പേട്ടനിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായി നഗര നാടകവേദിയുടെ ഭാഗമായിരുന്നുവെകിലും ആവ്യാനത്തിലും അവതരം ണ്ണത്തിലും പാരമ്പര്യരീതികളെ മുഴുവൻ അപനിർമ്മിച്ചുകൊണ്ട് ആഗോളവൽക്കരണകാലത്തെ മലയാളി ജീവിതത്തിന്റെ സർവ്വ സക്രീണ്ണതകളും കൂളിൽസാധിച്ചു. കൂളിരിയൻ തിയറ്റർ എന്ന സംജനത്തെന മലയാളനാടകവേദികൾ ഇത് വഴി ലഭ്യമാവുകയുണ്ടായി. കാഴ്ചകളെ വ്യാജപ്രതിനിധാനങ്ങളാകി മാറ്റുന്ന നവ കൊള്ളൊണിയലിസത്തെ ഏറെ സംശയത്തോടെയാണ് കൂളിൽസമീപിക്കുന്നത്. ജീവിതത്തെ വിപണിയുടെ യുക്തികളാൽ അട്ടിമറിക്കുന്ന ഉപരിതല സ്വപർശിയായ കലാ സകൽപങ്ങളെ കീഴ്മേൽ മറിച്ച് നാടകം എന്ന മാധ്യമത്തെ കൂടുതൽ ശുശ്വരിക്കിച്ചെടുക്കാൻ അദ്ദേഹം ശ്രമിച്ചു. ദ്രാഡാർ നാടകം ഹാപ്പനിംഗ് തിയറ്റർ, ഗരില്ലാ തിയറ്റർ, ദരിദ്ര നാടകവേദി, പാരിസ്ഥിതികനാടകം തുടങ്ങിയ എല്ലാം സക്കേതങ്ങളേയും സന്ദർഭാനുസൃതമായി തന്റെ നാടകത്തിൽ അദ്ദേഹം സാധ്യതയായി പരീക്ഷിച്ചു. ജയപ്രകാശകൂളിരിന്റെ “മിണ്ടാപ്പുച്ച”, “ഭാരം”, “അപ്പുള്ളിക്കളുടെ ദോധിയോ”, “അപ്പുള്ളിക്കളുടെ നാളെ”, “തലക്കട്ട”, “ജില്ലേബി”, “കൂക് കൂക്”, “സോപ്പ് ചൈപ്പ് കള്ളാടി”, “ദിനേശരാഘവ കമ” എന്നീ നാടകങ്ങൾ ആഗോളങ്ങൾക്കരണം വിചാരണ ചെയ്യുന്നവയാണ്. ഈ പ്രകരണത്തിൽ അവയെ പരാമർശ വിധേയമാക്കുകയും വെള്ളരിക്കാപ്പട്ടണം എന്ന നാടകം വിശദമായി പറിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

കൂളിന്റെ നാടകങ്ങൾ

മിണ്ടാപ്പുച്ച

വിശേഷം എന്ന സ്കൂൾ കൂട്ടിയില്ലെന്നും മിണ്ടാപ്പുച്ച എന്ന നാടകം വികസിക്കുന്നത്. നല്ല മേശയുണ്ടായിട്ടും അതിനു മുകളിൽ വെക്കാൻ ഒരു ലെലിപിഷൻ ഇല്ലെന്നതാണ് വിശേഷിക്കേണ്ട വീട്ടിലെ പ്രശ്നം. വിശേഷിക്കേണ്ട അമ തകമണി സാധാരണയായി ആവലാതികൾ നിർത്തുന്ന ഒരു ഭാര്യായിട്ടാണ് ഗോപാലൻകുട്ടി മേനോനില്ലുടെ നമ്മളിയുന്നത്. അരക്കൊല്ല പരിക്ഷയിൽ എല്ലാ വിഷയങ്ങൾക്കും ചോന്ന വര വാങ്ങിച്ച വിശേഷം ഒരു ദിവസം മാനമിരിക്കുന്നു. എന്തുചോദിച്ചിട്ടും മിണ്ടാട്ടമില്ല. ചിലതിനു മാത്രം തലകുലുക്കി അവൻ ഒരേ ഇരുത്തമാണ്. ഒടുവിൽ മനോരോഗ വിദഗ്ധയൻ്റെ സഹായം തേടുകയാണ് അച്ചൻ. രോഗനിർണ്ണയം അൽപ്പം രസകരമായിത്തെന കൂളിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. വീട്ടിലെ മേശയുടെ സ്ഥാനമാണ് പ്രശ്നങ്ങളുടെ കാരണമെന്നാണ്.

കണ്ണടത്തൽ (മേശ ഇവിടെ ഇട്ടാൽ കഴുതൽ വേദനിക്കും, കാഴ്ച മണ്ഡും, നാവടങ്ങും അതു കൊണ്ടാണ് വിശേഷം മിണ്ടാത്തത്) വിശേഷിക്കേണ്ട് അച്ചൻ ഇതരതു ദഹിക്കുന്നില്ല. അദ്ദേഹം മനോരോഗ വിദഗ്ധനെ പറഞ്ഞ യക്കുന്നു. കുടുതൽ ചോദ്യം ചെയ്തെങ്കിലും ഗോപാലൻകുട്ടിമനോന് വിശേഷിക്കേണ്ട് മാനന്തവിന്റെ പൊരുസ് കണ്ണടത്താനായില്ല, പക്ഷേ അൻ രാത്രി പറന്നണ്ട് മണി അടിച്ചുഫേറ്റാൻ വിശേഷം ചാടി എഴുന്നേറ്റ് പായുകയാണ് അച്ചാ.....ദേ തൊ സീ മിണ്ടി. എന്തു പറ്റിരുന്നു മോനെ നിന്നക്ക് എന്ന അച്ചിന്റെ ചോദ്യത്താണ് വിശേഷം കൊടുക്കുന്ന മറുപടി അപ്പതികൾക്കിത്തമാണ്. ഓന്നും പറ്റിയിട്ടില്ല അങ്ങനെ എന്നായാരും പറ്റിക്കാൻ നോക്കുന്ന 24 മണിക്കൂർ മിണ്ടാതിരുന്നാൽ ടി വി വാങ്ങിച്ചു തരാമെന്ന അച്ചിന്റെ വാക്കുകേട്ടാണ് രാത്രി 12 മണി വരെ വിശേഷം മാനന്തവിലായി രൂപീകരിക്കുന്നത്. ഇള വിദ്യ വിശേഷിക്ക് അമു പറഞ്ഞത് കൊടുത്തതാണെന്ന് വിശേഷം തനിക്ക് തന്റെ അച്ചിന്റെ ചാക്കൻ നായർ പറഞ്ഞു തന്നതാണെന്ന് തക്കമണിയും. നോക്കു ഒരു ടിവിക്കു വേണ്ടി നടക്കുന്ന അണി യരുന്നീക്കണ്ണാൻ. മനോരോഗ വിദഗ്ധൻ ടി വി ഷോപ്പുകാരന്റെ ആളാം നോന ഗോപാലൻ കുട്ടിമനോന്റെ വെളിപ്പെടുത്തൽ വളരെ പ്രാധാന്യ മർഹിക്കുന്നതാണ്. ഓന്നാം റംഗം അമുക്ക് വേണ്ടിയും റംഗാം റംഗം അച്ചുനു വേണ്ടിയും കളിച്ചു തീർത്തു എന്ന വിശേഷിക്കേണ്ട് പ്രസ്താവനയും കുടൈയുണ്ട്. മേശ യമാസ്മാനന്തവിൽ അതിനു മുകളിൽ ടിവിയും വെച്ചപ്പോൾ, എങ്ങനുണ്ട് എന്നെന്നു മിണ്ടാട്ടു എന്ന വിശേഷിക്കേണ്ട് ആത്മഗതത്തോടെ നാടകം അവസാനിക്കുന്നു.

ഭാഗം

മുതലാളിത്ത ജീവിത രീതി സുക്ഷിക്കുന്ന ഒരു ഉന്നത ഉദ്യോഗസ്ഥൻ സംഘടിപ്പിക്കുന്ന ബർത്തൻഡേ പാർട്ടിയോടെയാണ് നാടകം തുടങ്ങുന്നത്. പാർട്ടിയിൽ വിളവിയ കേഷണാസാധനങ്ങളിലോന്ന് മനുഷ്യ മാംസമാണ്. കേഷിച്ചവർക്കാക്കെ അതോരു ദൈലിപ്പ്രസ് ഫുഡ് ആയി അനുഭവ പ്പെടുന്നു. അതിന്റെ രൂചിയെകൂറിച്ച് വാചാലരാകുന്ന കമ്പാത്രങ്ങൾക്ക് ആ വിഭവം എന്നാണെന്ന ചിന്തയെയില്ല. എന്നാൽ ആ കേഷണ സാധനം മനുഷ്യമാംസമാണെന്ന സത്യം പ്രേക്ഷകനെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്ന തിനുള്ള സംഘചെയ്തികൾ അരങ്ങിക്കേണ്ട് സാധ്യതയെ കണ്ണറിഞ്ഞാണ് കൂളിർ രൂപപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. തൊഴിൽരഹിതരായ യുവാകളുടെ സങ്കീർണ്ണമായ പ്രശ്നങ്ങളും വ്യക്തിബന്ധം, രക്തബന്ധം എന്നിവ മുതലാളിത്തകാലത്ത് എത്രമേൽ കുഴമറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നും ചുണ്ടിക്കാട്ടുന്നു

അപ്പുള്ളികളുടെ റേഡിയോ

രണ്ട് കമ്പാത്രങ്ങളേയുള്ള അരങ്ങിൽ അപ്പു, ഉള്ളി അപ്പുള്ളികൾ... അപ്പു റേഡിയോ മെക്കാനിസം പറിക്കുന്നു, ഉള്ളി മാജിക്കും. പുസ്തകം

കാലാന്തരവും

നോക്കി ഉരുവിട്ടുരുവിട്ട് അവർ നേടാൻ വെദ്യുന്ന ഈ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് ലക്ഷ്യം ഒന്നേയുള്ളൂ, വിശപ്പടക്കാനുതകുന്ന രൂ തൊഴിൽ. തനിക്ക് റേഡിയോ മെക്കാനിസം പറിക്കാൻ സ്വന്തമായി രൂ റേഡിയോ ഉണ്ടാക്കിത്തരാൻ ദരിദ്രനായ അപ്പു മാജിക്കുകാരനായ ഉള്ളിയോക്ക് പറയുന്നു. കയ്യിൽ വരുന്ന തുച്ഛമായ കാശിന് ലോട്ടറിക്ക രേഡ്കുതിട്ടുണ്ട് ഉള്ളി. പഴയ രൂ റേഡിയോക്കവെറിൽ കുടാസുകൾ കുത്തിനിറിച്ച് റേഡിയോ പോലെ പാക്ക് ചെയ്ത് അവർ റേഡിയോ മോഷണത്തിനിരഞ്ഞി. റേഡിയോയുമായി പോകുന്ന രംഭുട പിറക്കുടി. ഹോട്ടലിൽ കയറി കോഴിയിരിച്ചിയും പൊരോട്ടയും ബെട്ടി വിഴുങ്ങുന്ന ആ അനുബന്ധ ശ്രദ്ധയോടെ നോക്കിയിരുന്ന അപ്പുള്ളികൾ ലക്ഷ്യം മറന്ന് പൊരോട്ടയുടെ ഭാവനാ ലോകത്തായി. അയാളുടെ പാത്രത്തിൽ നിന്ന് സക്കൽപ്പത്തിൽ കവർഗ്ഗനടത്ത കോഴിക്കാൽ ആർത്തിയോടെ കടിച്ച് വലിച്ച് ചവയ്ക്കുന്ന അപ്പു പെട്ടെന്നാരുവേണ്ട വായകാലിയാണെന്ന സത്യത്തിലേക്ക് അടി തെറ്റി വീണ് തകരുന്നു. തുള്ളുവാതെ കരയുന്ന കണ്ണുകളോടെ അവൻ വിളിച്ചു പോയി ഉള്ളി. പക്ഷേ ഉള്ളിയുടെ മനസ്സു പൊരോട്ടയിലാണ് ഷേറ്റ് നിറയെ ആട്ടിയടിയായി പീസ്പീസാക്കി മുറിച്ചിട്ട് കറിയെഴുച്ച് കൂഴച്ച് വാതി വലിച്ച് തിനുന്ന തിനിടയിൽ തൊണ്ടയിൽ കുരുങ്ങിയ ശുന്നത്തെയെ അറിഞ്ഞ് അവനും വിളിച്ചു അപ്പു. ഒരു വിധത്തിൽ റേഡിയോ മോഷ്ടിച്ച് രണ്ടാള്ളും പുറത്ത് വരുന്നു. വിട്ടിലെത്തിയ റേഡിയോ ഉടമ കബളിപ്പിക്കപ്പെട്ടതിനും വെക്കിലും മാറിക്കിട്ടിയ പാക്കറ്റിലെ കുടാസുകൾ പരിശോധിക്കുന്നേണ്ടി നോം സമ്മാനർഹമായ ഒരു ലോട്ടറി ടിക്കറ്റ് കിട്ടുകയാണ്. അപ്പുള്ളികൾ റേഡിയോ ചീതയാക്കുകയും നനാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനിടയിൽ കേൾക്കുന്ന കൗതുക വാർത്തയിലും ഇതു വിവരം സദസ്സിന് നൽകുന്ന തോടെ നാടകം അവസാനിക്കുന്നു. ഈ കളിയിൽ കബളിപ്പിക്കപ്പെട്ടത് തങ്ങളാണെന്ന് അപ്പുള്ളികളിലെയും

അപ്പുള്ളികളുടെ നാടക

മെതാനത്തെ വിളക്കുകൾ അണായ്ക്കുകയില്ലെന്ന പ്രവ്യാപനത്തോടെയാണ് നാടകാരംഭം. സ്വാതന്ത്ര്യ സമരസേനാനിയും സാമൂഹിക പ്രവർത്തകനുമായ ഒര്യാപകണ്ഠേ മകനാണ് ബി എസ് സി ബിരുദയാരിയായ ഉള്ളി. അപ്പുവാക്കട്ട് 70ാംജിംഗിൽ വെച്ച് പറിപ്പ് നിറുത്തിയതാണ്. രണ്ടുപേരും നഗരത്തിലെ ഒരു മുറിയിൽ നിന്നിച്ചു കഴിയുന്നു. ഒരു തൊഴിലും ചെയ്യാതെ ഇത്തിൽ കണ്ണിയെപ്പോലെ കഴിയുന്ന ഉള്ളിയെ അപ്പു കണക്കിന് ശക്തിക്കുക പതിവാണ്. സോപ്പുകുമിളകൾ പുറത്തുവിട്ടുന്ന കളിക്കോപ്പ് വിൽക്കുന്ന അപ്പു എന്തെങ്കിലും ജോലി ചെയ്യാൻ ഉള്ളിയെ നിർബന്ധിക്കുന്നുവെക്കിലും നടക്കുന്നില്ല. വെറ്റ് കോളർ ജോലി സ്വപ്നവുമായി നടക്കുന്ന അഭ്യസ്ത വിദ്യാർ

ബുരഡിമാനമാണ് ഉള്ളിയുടെത്. ഒരു കുടുകാൻ വഴി മയക്കുമരുന്നിന് അടിമയായിപ്പോയ ഉള്ളിയെ ജീവിതത്തിലേക്ക് തിരിച്ചുകൊണ്ടു വരാനുള്ള ശ്രമമാണ് അപ്പു നടത്തുന്നത്. ദീർഘകാലമായി വാതരോഗത്തിൽ കിടക്കുന്ന പിതാവിനെ കാണാൻ പോലും പോവാത്ത ഉള്ളിയെ മന്ത്രാസ്ത്രങ്ങൾക്കുന്ന കാണിക്കാനുള്ള ശ്രമത്തിലാണ് അപ്പു. അപ്പോഴാണ് നാളെ ഞാൻ വരിപ്പു എന്ന ഉള്ളിയുടെ രോദനം. എന്റെ അച്ചന്റെ പുലകുളിയാണ് നാളെ എന്ന നാവു കുഴങ്ക സംസാരത്തോ ദു അപ്പുള്ളികളുടെ നാളെയും അവസാനിക്കുന്നു. ഒരു കമാപാത്രം ആർക്കുട്ടന്തിനിടയിലായിരിക്കുമ്പോൾ സ്നേജിലെ കമാപാത്രം ആനു കാലിക്കപ്പസക്തിയുള്ള പ്രസ്തനങ്ങളെപ്പറ്റി ചോദ്യങ്ങൾ തൊടുക്കുകയാണ്.

കമയോടൊപ്പം സഖവരിക്കുന്ന പ്രേക്ഷകനെയല്ല നാടകം ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. അപ്പു ഉള്ളിയോട് ചോദിക്കുന്ന ചോദ്യങ്ങൾ അമവാ അപ്പുവിന്റെ ജീവിതരുതിത്തങ്ങൾ അനേകപോലെ പ്രേക്ഷകരിലേക്കിരിക്കി വന്ന ഉള്ളി ആവർത്തനിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ പ്രകിയയിലും പ്രേക്ഷകരുടെ പകാളിത്തം പിന്നീടങ്ങാട്ടുള്ള രംഗാവതരണത്തിന്റെ ഭാഗമാക്കി തീർക്കുന്നു. പ്രേക്ഷകരോക്കെ അപ്പുവാകുന്നു എന്നുള്ളതല്ല അപ്പു എന്ന നടൻ പ്രേക്ഷകരുടെ ഭാഗമായിത്തീരുന്നു. യാമാർത്ഥ്യത്തി നന്ദിതായ ഈ അനുഭവ കൈമാറ്റമാണ് നാടകത്തെ ജനകീയമാക്കിത്തീർക്കുന്നത്. യാമാർത്ഥ്യത്തിൽനിന്നൊജിച്ചോടാണ് ശ്രമിക്കുന്ന നമ്മാടോ പ്രമുള്ള ഒരാൾ തന്നെയാണ് ഉള്ളി.

തലക്കെട്ട്

മാത്തൻ തരകൻ ഒരു തലക്കെട്ട് അണിയുന്നു. അയാളെ പുകഴ്ത്തുനവർക്കെല്ലാം കൈ നിറയെ പാരിതോഷികം, തർക്കങ്ങളിൽ അന്തിമ വിധി തരക്കേണ്ടത്. പകേഷ ഈ പൊലിമക്കും ഗരിമക്കും അൽപ്പായുള്ളായിരുന്നു. അയാളുടെ ദാർശനല്യങ്ങളെ ലോകം എല്ലുപ്പം തിരിച്ചറിഞ്ഞു. പെരുക്കിക്കുള്ളിയ ധനമെല്ലാം പലവഴിക്കും ചോർന്നു തീർന്നു. ഉന്നത സുഹൃദ്ദബ്യമങ്ങൾ -ഭോക്കർ, വകീൽ, ഷഷ്യർ ഭേബാകൾ - അയാളെ ഉള്ളിയെടുക്കുകയായിരുന്നു. വിശ്വസിച്ചവരെ അവിശ്വസിച്ചിരുന്നില്ല മാത്തൻ തരകൻ. തലക്കെട്ടിനുള്ളിലെ തലക്കുള്ളിൽ തലചോറ് ആവശ്യത്തിലും അധികമാണെന്നതിനാൽ കൂടുതലുള്ളവ മാറ്റാമെന്നും മാറ്റപ്പെടുന്ന ചോറിനാവട്ട മാർക്കറ്റിൽ വൻ ഡിമാന്റുണാകുമെന്നും ഡോക്കർ അയാളെ വിശ്വസിപ്പിച്ചു. വിപണി മണ്ണരങ്ങൾ, നീതിന്യായ പ്രസ്തനങ്ങൾ, തലനാരിം വ്യാബ്യാനിക്കാനും കോടതിയിൽ (ആവശ്യമെങ്കിൽ) വിജയിച്ചുകൊള്ളാനും ഇടനിലക്കാരൻ പഴിയാകുമ്പോൾ കാര്യങ്ങൾ എല്ലുപ്പവും ഭദ്രവുമാകുമെന്നും അയാൾക്ക് ഭോധ്യപ്പെട്ടു.

പണ്ണത്തിനോടുള്ള ഒരുജോത്ത ആർത്തിയാൽ സ്വന്തം തലച്ചോറ് പണ്ണയപ്പെടുത്താനും അയാൾക്ക് മടിയില്ലായിരുന്നു. കമ്പോള സംസ്കാരത്തിന്റെ ഇരയാൾ അയാളും. തന്റെ തലക്കു ബാധിച്ച രോഗം അമവം കഷണം മരച്ചു പിടിക്കാനുള്ള ഒരുപാധി മാത്രമാണ് തലക്കെങ്കിൽ എന്നയാൾ പറയുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ആരും ചെവിക്കൊണ്ടില്ല. ലോകം അടിച്ചേർപ്പിച്ച വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ തിളക്കത്തിൽ തരകൾ വെട്ടിത്തിളഞ്ഞി. തരകൾന്റെ തല പിളർന്ന് അധികമുള്ള തലച്ചോറ് ഓപ്പറേറ്റ് ചെയ്തു മാറ്റി. പിപണിയിൽ അതിനു ലഭിച്ച വില അവരെല്ലാവരുംകൂടി പകിട്ടുത്തു. മാറ്റിയ തലച്ചോറിനു പകരം തലക്കുള്ളിൽ അവർ കളിമൺ നിറച്ചു. ശുദ്ധമായ തണ്ണുത്ത കളിമൺ. തലച്ചോറിനു പകരം തലക്കുള്ളിൽ കളിമൺ നിറഞ്ഞപ്പോഴാണ് കാര്യങ്ങൾ സംബന്ധിച്ച ശരിയായ വെളിപാടുകൾ തരകനിൽ ഉണ്ടായത്. താൻ കളിച്ചു തോറിടത്ത് വിണ്ടും കളിക്കാൻ അയാൾക്ക് ഉൾപ്പേരണാ ജനിക്കുന്നു. കളിമൺ കളിക്കാനുള്ള മണ്ണാണ്, മണ്ണിൽനിന്നും വിടുകളിച്ചതിന്റെ ദുരന്തം അയാൾക്കു പാംമായതാണ്. തന്നെ കളിപ്പിച്ചവരോടെല്ലാം തിരിച്ചു കളി ആരംഭിക്കുന്ന തരക്കെന, മണ്ണിന്റെ മനമറിഞ്ഞ തരക്കെന കാണിച്ചു കൊണ്ട് നാടകം അവസാനിക്കുന്നു.

ജില്ലേബി

പരസ്യങ്ങൾ കൊണ്ടു മർസിക്കുന്ന വർത്തമാന കമ്പോളത്തിന്റെ വ്യവസ്ഥയും അവസ്ഥയുമാണ് ജില്ലേബി. ജില്ലേബിക്കെടകൾ നടത്തുന്ന സഹോദരരൂപെട മർസിരമാണ് നാടകം. കമ്പോളത്തിൽ മർന്നാരി കാനായി പരസ്യത്തിൽ കാട്ടികുടുന്ന വിദ്യുകളും തന്റങ്ങളും ഏഷണികളും മറ്റൊരു നാടകത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നത്. യാമാർമ്മ തതിൽ നിന്ന് എത്രയോ അകലെ നിൽക്കുന്ന അവകാശവാദങ്ങളും ജില്ലേബി കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നു.

കാക് കാക്

ഒരു താരാവു പിടുത്തക്കാരൻ കമാപാത്രമായുള്ള കാക് കാക് പ്രേക്ഷകരെ നാടകത്തിൽ പകാളിയാക്കുന്നതിനുള്ള മികച്ച ഉദാഹരണമാണ്. താരാവില്ലാതെ താരാവിനെ ശബ്ദത്തിലും, അംഗചലനങ്ങൾിലും രംഗത്ത് അവതരിപ്പിക്കുന്ന നടൻ, തനിക്ക് ചുറ്റും ഉയരുന്ന ശബ്ദത്തിലും താരാവിൻ കൂട്ടങ്ങൾ തന്നെ ആക്രമിക്കാൻ മുതിരുന്നു വെന്ന് ധരിച്ച് പ്രതിരോധിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും ഒരുവിൽ കുശണത്തു പീഡകയും ചെയ്യുന്നിടത്താണ് നാടകത്തിന്റെ അന്ത്യം. കിട്ടിയ താരാവിനെ പിടി വിടാതെ വീണ്ടും വീണ്ടും താരാവിനെ പിടിക്കാനുള്ള ശ്രമമാണ് അയാളെ തകർച്ചയിലെത്തിക്കുന്നത്. ആർത്തിയും ഉപദോഗതാൽപര്യവും മനുഷ്യനിൽ ചെലുത്തുന്ന പരിണതിയെക്കുറിച്ചു കൂടി നാടകം നമ്മുണ്ടായിരുന്നു. ചെറിയ ചെറിയ പ്രതിരോധ

അഞ്ചിലുടെ അധിനിവേശകനെ ചെറുതു തോർപ്പിക്കാമെന്നും ഒരു വായന കുടി ക്രാക്ക് ക്രാക്കിന് സാധ്യമാണ്.

സോപ്പ് ചീപ്പ് കണ്ണാടി

ഈ വരെ കണ്ണാടി കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത പോകരും ആമിനയും അങ്ങനെ സമാധാനത്തോടെ ജീവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അന്തുദേശക്കാരനായ ഒരു കച്ചവടക്കാരന് അങ്ങാടിയിലേക്ക് വഴി പറഞ്ഞു കൊടുത്ത തിന് അയാളിൽ നിന്ന് സമ്മാനമായി കിട്ടിയ കണ്ണാടി അവരുടെ ജീവിതത്തിൽ പ്രശ്നങ്ങൾ സ്വഷ്ടിക്കുന്നു. കണ്ണാടി മറ്റാരു പെൺകുന്ന് പടമാണെന്ന് ആമിന യർച്ചി. വഴക്ക് പെരുത്തപ്പോൾ വീണ്ടും ഒരു കച്ചവടക്കാരനെത്തുന്നു. അയാൾക്ക് കണ്ണാടി തിരിച്ചു കൊടുക്കുന്നതോടെ അവരുടെ നഷ്ടപ്പെട്ട സമാധാനം തിരിച്ചു കിടുന്നു. ഉപഭോഗ ശൈലങ്ങൾ സ്വാജന്യങ്ങളിലുടെ തുടങ്ങുമെന്നും വ്യാമോഹങ്ങൾ ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കൽ കോളനൈക്രണത്തിനുള്ള എളുപ്പവഴിയാണെന്നും അത് ജൈവബന്ധങ്ങളെ തകർക്കുമെന്നും ഈ നാടകം ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. .

ദിനേശൻ കമ (The story of the nation)

ദിനേശൻ കാണികളുടെ ഇടയിലെത്തുന്ത് പെങ്ങളുടെ കല്യാണം ക്ഷണിക്കാനാണ്. ഏഴാം കൂസിൽ പഠിപ്പ് നിർത്തിയ ദിനേശൻ കുടുംബം പോറ്റാൻ പല പണികളും ചെയ്തു. അഴ്വൻ്റെ പെൻഷൻകൊണ്ട് അതിവാങ്ങാം. പക്ഷേ ഉപ്പും മുളകും വാങ്ങാൻ അതു പോരാ എന്നാണ് ദിനേശൻ പറയുന്നത്. ദിനേശൻ മലബാർ ഹോട്ടലിൽ റൂംബേഡി ആയിരുന്ന സമയത്ത് കുമാരനെ അറിയാം. 101-ാം നമ്പർ മുറിയിലെ സ്ഥിരക്കാരനായിരുന്നു കുമാരൻ. കളജും വലിയും റൂമിൽ പെൺകുന്നെല്ലാം കയറ്റലുമാണ് കുമാരൻ പ്രധാന പരിപാടി. മുഖത്ത് പാണ്ഡുണ്ട് എന്ന കാരണത്താൽ കല്യാണം നടക്കാതിരുന്ന 33 വയസ്സുള്ള പെങ്ങളെ കുമാരനാണ് കെട്ടുന്നത്. സമ്മതില്ലാതിരുന്ന ദിനേശനെ പശ്യത്താക്കേ മരനോക്ക് ഇപ്പോൾ അയാൾ നന്നായതല്ലോ? പണക്കാരനല്ലോ? മുടക്കാചരക്കായ ചേച്ചിയെ വേരെ ആരു കെട്ടാനാണ് എന്നാക്കേ എല്ലാവരും നിർബന്ധിച്ച് സമ്മതിപ്പിച്ചു. (കുടുത്തിൽ കാണികളുടെ സമ്മതം കുടി ദിനേശൻ കിടുന്നുണ്ട്). കല്യാണം കഴിഞ്ഞു. ചേച്ചിക്ക് ഒരു സ്കൂളിൽ ജോലിയായി. ഗർഡിണിയായ ചേച്ചിക്ക് എന്നോ ഒരു അസുഖം വരുന്നു. രക്തക്കുറവോ രക്തവാതമോ ഒക്കെ ആശനനാണ് ആദ്യമാദ്യം ഡോക്ടർമാർ പറഞ്ഞത്. പിന്നെ പരിശോധിച്ചപ്പോൾ അറിഞ്ഞു എയ്യഡിസാണെന്ന്. ദിനേശൻ അവസാനത്തെ ഡയലോഗ് ഇതാണ് അന്ന് നിങ്ങളെല്ലാരും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട് കല്യാണം നടത്തീത്. എന്നിട്ടേപ്പോൾ എന്നായി. കുമാരൻ ജാതീം ജാതകോം നാളും പൊരുതോം നോക്കുന്ന കുടുത്തില്ല രക്തം കുടി പരിശോധിച്ചിരുന്നെന്നകിൽ ഞാനീ നാടകം ഇവിടെ കളിക്കില്ലായിരുന്നു.

വിവാഹി നിർമ്മിച്ച സാന്ദര്ഘ്യസങ്കൽപം കാരണമായി വിവാഹം വെകുന്നതും സാധാരണക്കാരൻ്റെ നിവൃത്തികേക്ക് കൊണ്ട് മുലധനം മാത്രം നോക്കി ആർക്കും വിവാഹം കഴിപ്പിച്ച് കൊടുക്കേണ്ടിവരുന്ന അവസ്ഥകളും ഈ നാടകം ചർച്ചയാക്കുന്നു.

തുപ്പേട്ടെന്ന് നാടകങ്ങൾ

അവാർഡ്

മാധ്യമപ്രവർത്തകൻ അവാർഡ് ജേതാവിനെ തെരഞ്ഞെടുത്തു. രംഗത്തുണ്ടായിരുന്ന 2 പേരും പെരിഞ്ഞല്ലൂർ എന്ന പേരുകാർ രണ്ടാള്ളും അവാർഡ് തങ്ങൾക്കാണെന്ന് വാദിക്കുന്നു. സ്വീകരിക്കില്ലും സാമൂഹ്യസേവനത്തിലും നൽകിയ സംഭാവനകൾ പെരുപ്പിച്ച് പറയുന്നു. സാധാരണ പ്രദർശനത്തിന്റെ പുതിയ മാധ്യമലോകം ഇവിടെ വിചാരണ ചെയ്യപ്പെടുകയാണ്. യമാർത്ഥത്തിൽ തങ്ങൾ അർഹരാഖ്യന്ന് പറഞ്ഞ് രണ്ടുപേരും പിൻവാങ്ങുന്നതോടെ നാടകം തീരുന്നു.

തനതുല്യാവണം ഒന്ന്

ബോംബെ നഗരത്തിലേക്ക് ജോലിയന്നോഷ്ടിച്ച് ചെറിയേട്ടെന്ന് കുണ്ടതുമായി വനിതികയോണ് ഗോപാലൻ. ഗോപാലൻ അമ്മയായ അമ്മുക്കുട്ടിയുടെ ഏട്ടാർത്തി സരസയും ഭർത്താവ് ശേഖരനും താമസിക്കുന്ന വീടിലേക്കാണ് ഗോപാലൻ വിലാസമന്നോഷ്ടിച്ച് എത്തുന്നത്. ബിസ്റ്റുന്റുകാരനായ ശേഖരൻ മകൾ പ്രശാന്തും, സജ്ജനയും. സജ്ജൻ ടെന്നീസ് താരവും പ്രശാന്ത് ബിസിനസ്സ് മാർക്കറ്റുമാണ്. ആരും ഗോപാലനെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നില്ല. സജ്ജനയും കാമുകൻ രമേശും ടെന്നീസ് പ്രാക്ടീസും അനുബന്ധസംഖ്യയും സാന്ദര്ഘ്യസംഖ്യകങ്ങളുമായി തിരക്കിലാണ്. പ്രശാന്തിന് ബിസിനസ്സ് കാര്യങ്ങൾ വിട്ടോഴിഞ്ഞ നേരമില്ല. തായനുകക്കുവക്കാരനാണ് അവിടത്തെ വേലക്കാരൻ പരമു. ശേഖരിന്റെ ബന്ധത്തിൽപ്പെട്ട പരമുവിന്റെ യമാർത്ഥ പേര് ഉള്ളികൂപ്പ് ണന്നാണ്. മുമ്പത്തെ പാചകക്കാരൻ പരമുവായിരുന്നു. അയാളുടെ ഒഴിവിലേക്കുവന ഉള്ളിയേയും ഇവർ പരമു എന്നാണ് വിളിക്കുന്നത്.

തിരവാടിൽനിന്ന് ശേഖരും സരസയും പോയിട്ട് വർഷങ്ങളായി, ഗോപാലനെ കണ്ടിട്ടുകൂടിയില്ല ഇവർ. അപ്പുന്നും അമ്മയും കിടപ്പിലായി വീടിൽ കഷ്ട സ്ഥിതി വന്നപ്പോളാണ് പത്താം കൂസും ടെപ്പും പാസ്യായ ശേഖരൻ തരക്കേടില്ലാത്ത ജോലിയും പ്രതീക്ഷിച്ച് ബോംബന്ധിൽ ബന്ധുക്കളുടെ അടുത്തേക്കൾ പുറപ്പെടുന്നത്. തിരവാടായ കൊട്ടയ്ക്കി എന്ന് പറഞ്ഞപ്പോൾ സരസമ്മക്കാരു ശകയുണ്ട്. പക്ഷേ ഓർമ്മ തകരാറുള്ള അവർ വീണ്ടും പഴയപടി ആവുന്നു. ശേഖരാവുടെ സരസമ്മയ കൈയർച്ചെയ്യുന്ന തിരക്കിലുമാണ്. ഇതിനിടക്ക് ഉള്ളികൂപ്പ് ണന്നാണ് നാട്ടിലെ ഉൽസവത്തിന് തായനുകക്കാട്ടാനുള്ള

മോഹംകൊണ്ട് ശോപാലനെ പരമുവാക്കി അടുക്കളെപ്പണിയും മറ്റു ജോലികളും പറഞ്ഞുപറിപ്പിച്ച്, അവിടെ താമസിപ്പിച്ച് നാട്ടിൽ പോവുകയാണ്. പുതിയ ആളേ പരമുവാണോ എന്നുകൂടി നോക്കാതെ വീട്ടുകാർ പഴയ നടപടി ക്രമങ്ങൾ തുടരുന്നു. ശോപാലൻ ശുപാർശ ക്കെതി ചുരുട്ടി എറിയുന്നു.

തനതുലാവണം രണ്ട്

ശോപാലനെ പരമുവാക്കി തായുപക കുമഖുമായി നാട്ടിലെത്തിയ പരമു (ഉള്ളിക്കുഷ്ഠണൻ) വഴികൾ, രാമൻ നായരുടെ ചായപ്പിടികയിലേക്ക് കയറി. ആകെ മാറിയിരിക്കുന്നു. “ഹോട്ടേലിയ ഇൻഡർ നെറ്റോമിനോ ഫൂസ് ആൻഡ് മെമനസ് ചെചനീസ്”, മെക്സിക്കൻ കേഷണം എല്ലാമുണ്ട്. എന്ത് ഇൻഫർമേഷനും ലഭ്യമാകുന്ന, ഏത് ബിസ്‌നസ്സും നെറ്റ് വഴി നടത്താവുന്ന ഒരു വർദ്ധചാൽ മാർക്കറ്റിംഗ് ഷൈയസ് കൂടിയാണത്. കാർഡ് പരിശോധിച്ചാണ് ആളുകളെ വെരിഫേഡ് ചെയ്യുക. മെയിൻസ്ട്രീ/മാർജനലേഡ്‌സ് എന്നിങ്ങനെന്ന വിഷയാടിസ്ഥാനത്തിൽ ആളുകളെ തരംതിരിക്കും.

രാമൻനായരുടെ മകൻ ബാൻ കിശോറിന്റെ ബിൽക്കുഷ് മെലോ എന്ന ചെലാഞ്ചുലത്തിന്റെ റിഫോർഡ് അക്കൗണ്ട് നടക്കുന്നുണ്ട്. മ്യൂഷൻ മുസിക്കിന്റെ ആളായ കിശോർ പ്രസിദ്ധനാണ്. നാട്ടിലെ താലപ്പോലിക്ക് മുചുകിൽ ഡിക്കിഡിക്കും എന്ന വാദ്യം, പ്രസിദ്ധനായ സാക്ഷാൽ ഗാലപാലില്ലെന്ന് തന്നെ കൊടുന്നു. ആദ്യമായാണ് കേരളത്തിൽ ഈ വാദ്യമേളം അവതരിപ്പിക്കുന്നത്.

പരമുവിനെ ഇൻഫർമേഷൻ സെസ്റ്ററിൽ പരിശോധിക്കുന്നു. പേരുമാറ്റിപ്പറഞ്ഞു എന്നാണ് ആദ്യ പ്രോബ്ലം. ദമാർത്ഥത്തിൽ സന്തം പേര് ഉള്ളിക്കുഷ്ഠണനാണെന്ന് അയാൾ മറന്നു പോയിരിക്കുന്നു. വർഷങ്ങളായി അയാൾ പരമുവായിരുന്നല്ലോ. ഗാലപാലില്ലെന്ന് മരോട്ടിക്കെ ഹെസ്റ്റിവലിൽ നിന്നും വരാൻ പറ്റില്ലെന്ന് മെസേജ് വന്നിട്ടുണ്ട്. താലപ്പോ ലിക്ക് എന്തു ചെയ്യും. പറഞ്ഞു വന്നപ്പോൾ ഉള്ളി മുചുകിലാബാറിൽ നിന്നനായത് കൊണ്ട് (മുചുകിൽ ഡിക്കിഡിക്കത്തിന്റെ ഫാണ്ടറായ ഭൂലോക നാമങ്ങൾ ദേശം) ഉള്ളിയെക്കാണ്ട് കൊട്ടിക്കുവാനാണ് കിശോറിന്റെ ജീവി. ചെറിയമു കുഞ്ഞിക്കാളിയുമു ഫോസ്പിറ്റുലിലാണെന്ന വിവരം ഉള്ളിക്കുഷ്ഠണൻ നെറ്റ് വഴി അറിയുന്നു. ചെറിയമുയുടെ മകൻ ശിവരാമൻ വന്നിട്ടാണ് ഹോട്ടേലിയയിൽ ഉള്ളിയെ എറിയൻ്റെഹെ ചെയ്യുന്നതും ഫോസ്പിറ്റുലിൽ ചെറിയമുയെ കാണാൻ വിടുന്നതും. അമുകുട്ടിയയും വരുന്നു. ശോപാലനെ കുറിച്ച് അനേകിക്കുന്നു. ദമാർത്ഥ അവസ്ഥ എല്ലാവർക്കും മനസ്സിലാവുന്നു. അമുകുട്ടിയയു സുക്കടപ്പെടുന്നു. കുഞ്ഞിക്കാളിയുമുകും മറ്റും വേണ്ടത് ചെയ്ത് ഉടനെ ബോംബേക്ക് പോകാം എന്നും തന്റെ സുഹൃത്തുകൾ വഴി ശോപാലന്

പണി ശരിയാക്കാം എന്നും ഉള്ളി പറയുന്നു. ആശുപത്രി ചെലവിൽ എന്തു വഴികാണും എന്ന് ഉള്ളി ആലോചിക്കുമ്പോൾ ദേഖകൾ. ഡിക്കിഡിഗിലിം വാദ്യത്തിന് മുന്നിലിരിക്കുന്ന ഉള്ളിയോട് കിഷോർ. കൊട്ടിക്കോളു ഉള്ളിക്കുഷ്ണാ... ദൈരൂസമേതം കൊട്ടിക്കോളു... നമ്മുടെ കൊട്ടിന് താഴം തെറ്റിയാൽ അതിനുസരിച്ച് അവർ നൃത്തം മാറ്റി ക്കോളും. ഉള്ളി കൊട്ടുന്നു. അതി കറിനമായി നിർത്താതെ കൊട്ടുന്നു. എന്നൊക്കെയോ പൊട്ടിത്തെറിക്കുന്നു. വെറിസ്... ഡിസ്കണക്ക് ഫീസ്... കർട്ടനിട്ട് എന്നിങ്ങനെ നാടകം തീരുന്നു.

തന്ത്രജ്ഞാനം ഒന്ന് ആധുനികതയുടെ കാലത്ത് നഗരങ്ങളിൽ ചേക്കേറിയ രണ്ടു തരം മനുഷ്യാവസ്ഥകളെയാണ് കാണിക്കുന്നത്. ഉപരി വർഗ്ഗത്തിന്റെയും തൊഴിലാളി വർഗ്ഗത്തിന്റെയും പ്രതിനിധികളായിട്ടാണ് ശേഖരിപ്പാറും ശോപാലനും നിർക്കുന്നത്. നഗരം രണ്ടു വർഗ്ഗത്തിലും പ്രതിഫലിക്കുന്നത് എങ്ങനെയെന്ന അനേകം കുടിയാണിത്. തന്ത്രജ്ഞാനം രണ്ടിൽ ആധുനികകാലത്തെ നഗരവിരുദ്ധമായ ശ്രാമിണ ശൃംഗാരതുരുകളുമായി തിരിച്ചുവരുന്ന ഉള്ളിക്കുഷ്ണാന്, സൗന്ദര്യം ആധുനികതയെയും പിന്നിട് പ്രതീതിയാമാർത്ഥ്യത്തിന്റെ പുതിയ വിഹാണി ലഘൂക്കളിലേക്ക് പരിവർത്തനം ചെയ്തത് അവർപ്പുണ്ടാക്കുന്നു. അയാൾ മാനസികമായി ആധുനികതയിലേക്കുതെന്ന സഖ്യരിച്ചത്തി തിട്ടിലും. പക്ഷേ പുതിയ അതിജീവനസാധ്യതയായി ആധുനികാനന്തര വിഹാണിതലഭ്യതെ, ഉള്ളിക്കുഷ്ണാനും ഏറ്റുടക്കമുന്നതോടെയാണ് നാടകം പുർണ്ണമാകുന്നത്. തുപ്പേട്ടനും ജയപ്രകാശ് കുളുരും പ്രമേയ-ആദ്യാന-രംഗ ഭാഷാ തലങ്ങളിൽ പുലർത്തിയ ആധുനികാനന്തര വ്യതിരേകങ്ങൾ പുതിയ മലയാള നാടകവേദിയെത്തെന്ന വഴികാണി കാണും മാറ്റിപ്പണിയാനും കൈപ്പുള്ളിതാണ്.

ആഗോളവല്ലക്കരണത്തിന്റെ പ്രത്യാഖ്യാതങ്ങൾ നാടകത്തിൽ

സവിശേഷ വിശകലനം

ചക്ര (തുപ്പേട്ടൻ) വെള്ളരിക്കാ പട്ടണം (ജയപ്പകാശ് കുളുർ) എന്നീ രണ്ടു നാടകങ്ങൾ താരതമ്യ പറമ്പം നടത്തി അവ ആഗോള വല്ലക്കരണത്തിന്റെ പ്രത്യാഖ്യാതങ്ങളെ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന രീതി പരിശോധിക്കുന്നു.

ചക്ര-(തുപ്പേട്ടൻ)

മുത്താർ കൊണ്ടുവരുന്ന ചക്കകൾ കച്ചവടം ചെയ്ത് സ്വന്ധമായി ജീവിക്കുകയാണ് ചക്കപ്പുൻ. ഇതിനിട ചക്ര എയ്യബ്സുണ്ടാക്കുന്നു. എന്ന പ്രചാരണവുമായി പോതച്ചുൻ രംഗത്തു വരികയാണ്. അങ്ങനെ ചക്ര വാങ്ങാനാളില്ലാതായി. ചക്കപ്പേരേറ്റും മുത്താരുടെയും ചക്കകച്ചു പടം 21 രൂപകൾ പോതച്ചുൻ ഏറ്റുടക്കുന്നു. മുത്താരും ചക്കപ്പുന്നും

പോത്തച്ചൻ ചക്ക എത്തിച്ചു കൊടുക്കുന്നു. ചക്കയോനിന് 21 പെസ. പോത്തച്ചുനും സഹായി ശീർഷാസനനും ചക്ക എയ്യപ്പിന് മരുന്നാ സൗന്ദര്യം പത്രത്തിൽ പരസ്യം ചെയ്യുന്നു. ജനം ചക്ക വാങ്ങാൻ തികിലി തിരക്കുന്നു. പിനെ റേഡിയോ, ടി.വി പരസ്യങ്ങൾ, കച്ചവടം പൊടി പൊടിക്കുന്നു.

ജീവിതം കഷ്ടത്തിലായ മുത്താരും ചക്കപ്പുനും ചക്ക എത്തിക്കുന്ന തിന് പെസ കുട്ടിത്തരാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നു. കോപംപുണ്ട് പോത്ത ചുൻ ചക്ക വേണ്ടണ്ട് പാഞ്ച് അവരെ പാഞ്ചുവിടുന്നു. പോത്തചുൻ ചക്ക മഗല സുപ്പർ ട്രൈഡയർ എന്ന പുതിയ ഉൽപന്നം പരീക്ഷിക്കുന്നു. ചക്കയുടെ എസ്റ്റിന്റെ എന്ന പാഞ്ച് ടിനിലിടച്ച് വിൽപന. നാറ്റമില്ല, ചക്കിണിയില്ല ശുണം അധികം എന്ന പരസ്യം. ചക്ക മഗല കഴിച്ച് ആളു കൾക്ക് അസുഖം വരുന്നു. ജനങ്ങളുടെ മുറിവിളിയുടെ ഫലമായി ആരോ ശൃംഖലപ്പ് ഇടപെടുന്നു. അവരെ പോത്തചുൻ വശത്താക്കുന്നു.

ജനങ്ങളുടെ രക്ഷകനായി ഹെലികോപ്പടിൽ എത്തുന്ന ഗുളികേ ട്രൻസ്, പോത്തചുൻ നൽകിയ സർക്കാരത്തിന് ശേഷം ജനങ്ങളെ അഭിമു വീകരിച്ച് സംസാരിക്കുന്നു. രാജ്യ രക്ഷയിൽ ഉണ്ടകളുടെ പ്രാധാന്യത്തെ കുറിച്ചും ചക്കമഗലയുടെ പങ്കിനെക്കുറിച്ചും പറയുന്നു. ചക്കപ്പുനും മുത്താരും ഇനി പഴുത ചക്കകൾ ചുമക്കേണ്ടതില്ല. ഇവിടെ ചക്കമഗല യുടെ ഉണ്ടകളുടുടർന്നിട്ടി ജീവിക്കാം എന്ന പ്രവ്യാപിക്കുന്നു. ജനങ്ങൾ വള്ളതു പ്രതിഷ്ഠയിക്കുന്നു. ഗതുന്നരമില്ലാതെ ഗുളികേട്ടുനും ഉദ്യോ ഗസ്തരും പോത്തച്ചുനും ശീർഷാസനനുമെല്ലാം സ്ഥലം കാലിയാക്കുന്നു. പിനെ പഴയതുപോലെ തന്നെ ചക്കപ്പുൻ ചക്ക കച്ചവടം പുനരാരംഭിക്കുന്നു. ഇത്യുമാണ് ചക്കയുടെ ഇതിവൃത്തം.

മുന്നാം ലോകരാജ്യത്ത് വിപണി കണ്ണടത്തുന്ന കുത്തകക്കന്പനി കളും ആഗോളീകരത്തിന്റെ കെടുതികളുമാണെല്ലാ പുതിയ റാഷ്ട്രീയവോധ്യങ്ങൾ. തദ്ദേശീയമായ വിഭവങ്ങളുടെ അധി കാരംപോലും ക്രമേണ പരമ്പരാഗത കൂഷിക്കാരിൽനിന്ന് എടുത്തുമാറ്റി ആഗോളവിപണി ലക്ഷ്യംവെച്ച് വൻലാം കൊയ്ത് ജനങ്ങളുടെ നില നിൽപ്പിനുതന്നെ ഭീഷണിയുയർത്തുന്നു കുത്തകകൾ. അവർക്ക് ഏജൻസിപ്പണി ചെയ്യുകയാണ് കേന്ദ്ര - സംസ്ഥാന സർക്കാറുകളുടെപോലും പണി. കേന്ദ്രമന്ത്രിമാർ, മാധ്യമലോകം എല്ലാം ചക്കയിൽ വിചാരണ ചെയ്യപ്പെടുന്നു.

വെള്ളത്തിക്കാപ്പടണം. (ജയപ്രകാശ് കുളുർ)

ഒരു ഫൈ ഫാസ്റ്റ്‌ഫൂഡ് റെസ്റ്റാറ്റ്. ലോകോത്തര രൂചികളുടെ പുത്തൻ സാമാജ്യം. മികച്ച ലോകസംഗ്രഹം, ക്രഷണം സാജന്യം, ആതി മേയത്രം ഗംഭീരം. ക്രഷണത്തിനുമുമ്പ് പേരും വിലാസവും ഒപ്പും ഇട്ടു

കൊടുക്കണം. കൈശണം വായിലിട്ടു തരാൻപോലും സുന്ദരികളും സുന്ദരമാരുമായ വെയിറ്റർമാർ.

കഴിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് പ്രാർത്ഥനയുണ്ട്. പക്ഷേ കൈശണ ശേഷം കുടിക്കാൻ വെള്ളമില്ല. ഇക്കിൾ നിയമവിരുദ്ധമാണ്. ഒരു മൂസ് വെള്ളത്തിന് 5 ഡോളർ. ഇന്ത്യൻ മൺഡാകുസോൾ ഇന്നത്തെ രേഖനുസരിച്ച് 48 രൂപയും പിന്നെ ലക്ഷ്യി ടാക്സും സർവീസ് ടാക്സും സെസ്റ്റും വാറ്റും കുടി ആകെ 88 രൂപയാകും. കൈകഴുകാൻ വെള്ളത്തിന് ഇതേ നിയമം അഭ്യാണ്. ടോയ്ലറ്റിൽ പോകാൻ അതിലും വലിയ ചട്ടങ്ങൾ. കസ്റ്റമർ ആകെ കുഴങ്ങുന്നു. കസ്റ്റമറുടെ വിരലധയാളം വരെ ഇട്ട് സർവീസ് കണ്ടീ ഷനും അംഗീകരിച്ചുകൊടുത്തു എന്നതിനാൽ ഇന്നി ചട്ടം ലംഗിച്ചാൽ കേസാവും. ഈ പ്രതിസന്ധിയെ മറികടക്കാൻ കസ്റ്റമർക്ക് വകീലിനെ ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്നു. വകീൽ പറയുന്നത് ഫോയായിട്ട് ഒരെഡിയേസ് തരം എന്നാണ്. നിങ്ങളുടെ പേരിൽ ഫോയായിട്ട് മൂസ് പേപ്പറും ഞങ്ങൾ തരാം. അതിന്റെ താഴെ സ്പീച്ചു തരണം. പിന്നെ ബലമായി പിടിച്ച് വിരലധയാളം പതിപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. മേൽവിലാസം കിട്ടിയപ്പോൾ കസ്റ്റമറുടെ പേരിലുള്ള സ്വത്തു വിവരങ്ങൾ എന്നാണെന്ന് റെസ്റ്റാറ്റുടമ മനസ്സിലാക്കി കഴിഞ്ഞു. അധാരുടെ അഞ്ചു സെസ്റ്റും പൂരിയിട്ടും അവരുടെ പേരിലാവുകയും ചെയ്തു. മൂസ് പേപ്പറിൽ വെച്ചു തള്ളവിരലിൽ വലിയ ചുറ്റികക്കാണ്ട് അടിക്കുന്നു. നാടകത്തിന്റെ അവസാനം വരെ ചുറ്റികയുടെ ശബ്ദം തുടർന്നു കൊണ്ടെയിരിക്കും. ‘പക’യും വെള്ളരിക്കാപട്ടണവും തമ്മിൽ താരതമ്യം നടത്തി താഴെ പറയുന്ന സവിശേഷതകൾ കണ്ടെത്തുന്നു.

ചക്ര

- ◆ നാട്ടു കൈശ്യവിവേതതെ കുത്തകകൾ കീഴ്പ്പെടുത്തുന്നു. അവ പുതിയ ലേബലുകളിൽ വിപണനിയിലേക്ക് തിരിച്ചുവരുന്നു.
- ◆ ഇന്ത്യൻ രാഷ്ട്രീയ നേതൃത്വത്തിന്റെ മാഫിയവർക്കരണം എൻപതുകളിൽ സംഭവിച്ച ഉദാര/ ആഗ്രഹി/സ്വകാര്യവർക്കരണം തത്തിന്റെ ആരംഭം.
- ◆ നാട്ടുഭാഷാ പ്രയോഗം -(മൊശകോടൻ, മുരാച്ചി, വർക്കചെക്ക, ഉച്ചാരം, നക്കാപ്പിച്ച, ഗുളുസ്).
- ◆ പരസ്യങ്ങളിൽ പോലും ഭദ്രാവതി, കുട്ടിപ്പടർ, ചക്കത്തുണ്ടം എന്നിങ്ങനെന്നാണ് പേരുകൾ
- ◆ കമാപാത്ര നാമങ്ങൾ മുത്താർ, ചകപ്പൻ, ശീർഷാസനൻ (കമലഹാസൻ) പുഷ്പകൻ, ഗുളികേരമൻ എന്നിങ്ങനെന്നാണ്. സംസ്കൃത, ബ്രാഹ്മണ വർക്കരണം പ്രകടമാണ്.

- ◆ യമാർമ്മ മനുഷ്യപ്രർണങ്ങളിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടാൻ രണ്ടായികാരി കൾ ശത്രുവെ സകൽപ്പിച്ചുണ്ടാക്കുന്നു. അതെന്നും ആദ്യന്തര/ സെസനിക്/ പ്രതിരോധ ശ്രമങ്ങൾ പരിഹസിക്കപ്പെടുന്നു.
- ◆ ഇംഗ്ലീഷ് ഉപയോഗിക്കുന്നത് പരിഹാസ രൂപത്തിൽ ബിൽജോഷൾ, ഡോട്ടർ ഓഫ് കൺററൻസ്....
- ◆ ഫ്യൂഡൽ പൊലിമയിലാണ് അധിനിവേശം പ്രവർത്തനക്ഷമമാവുന്നത്. കിഴി കൊടുക്കൽൻ- സുതാരൂമല്ലാത്ത പ്രതിഫല സ്വന്ദര്ധയായ തതിന്റെ സുചനയാണിത്.
- ◆ ക്രമ പ്രവൃദ്ധമായി റേഡിയോ, ടി.വി എന്നിവ വഴിയുള്ള പരസ്യ തതിന്റെ വികാസം കാണിക്കുന്നു.
- ◆ കോർപ്പറേറ്റുകൾക്ക് സഹായകമായ റൈറ്റിയർൽ ശാസ്ത്രീയ കണ്ട്രൂപിടുത്തങ്ങൾ നടക്കുന്നു. ചക്ര എയ്റ്റർസിന് മരുന്നാണ്-/മരുന്നാണ് എന്നീ സന്ദർഭാനുസ്വരൂപമുള്ള കണ്ട്രൈതലുകൾക്ക് മാധ്യമങ്ങൾ കുട്ടൻിൽക്കുന്നു.
- ◆ ചക്രയുടെ മേലുള്ള കുറ്റാരോപണം തികച്ചും തെറ്റാണെന്ന് തെളിഞ്ഞിക്കുന്നു എന്ന കോടതി വിധിയിലൂടെ ജൂഡീഷ്യറിയും കളക്കപ്പട്ടികകുന്നു എന്നു സുചിപ്പിക്കുന്നു. റാഷ്ട്രീയക്കാർ, മന്ത്രിമാർ, ഉദ്ഘോഷമാർമ്മ നീതിന്യായവ്യവസ്ഥ മാധ്യമങ്ങൾ എല്ലാം ഇവിടെ കൂത്തകകളുടെ കുടെയാണ്.
- ◆ ചക്രകൾ പെട്ടെന്ന് കീഴടങ്ങുന്നില്ല പ്രതിഷ്ഠയിച്ചു കൊണ്ടെങ്യിരിക്കുന്നു. നാടുകാരുടെ സംഘടിതമായ ചെറുത്തുനില്പിന്റെ ഫലമായി അധിനിവേശകരും കുട്ടാളികളും പിൻവാങ്ങുന്നു. ശുഖ്യകരിച്ച സ്ഥലത്ത് ചക്രപുറേ ചക്രക്കച്ചവടം പുനരാരംഭിക്കുന്നു എന്നാണ് ചക്ര അവസാനിക്കുന്നത്.
- ◆ യാന്ത്രികവും അനുഷ്ഠാനപരവുമായി ജീവിതാവസ്ഥകളെ ചിത്രീകരിക്കാൻ നാടൻ താളങ്ങളും വായ്താരിയുമാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്.

വെള്ളത്തിക്കാപട്ടണം

- ◆ ഫാസ്റ്റ്‌ഫൂഡ് റേസ്റ്ററുകൾ എന്നിവയിൽ പ്രലോഭിതനാകുന്ന തദ്ദേശവാസി
- ◆ ആഗോളവത്കരണം വ്യാപിച്ചുവന്ന റണ്ടാംലഭ്യത്തിൽ മുന്നാം ലോകത്ത് എവിടെയും നടക്കാവുന്ന സംഭവം
- ◆ റേസ്റ്ററുകൾിലെ ഭാഷയും സ്വന്ദര്ധയങ്ങളും ഇംഗ്ലീഷ് മാതൃകയിലുള്ളതാണ്.

- ◆ കുറുമൾ, ആതിമേയൻ, അ, ആ, ഇ എന്നിങ്ങനെന്നയാണ് കമാപാട്ട നാമങ്ങൾ. ജോലിക്കാരെ വ്യക്തിയെക്കാളുപരി യന്ത്രങ്ങളായാണ് പരിഗണിക്കുന്നത്.
- ◆ വ്യക്തികൾ പ്രതിഷ്യിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും അവസാനം സാഹചര്യങ്ങളോട് പൊരുത്തപ്പേണ്ടിവരുന്നു. പ്രലോഭന്തിൽ പെടുന്ന കുറുമൾ എക്സിൾ നിഷ്യിക്കപ്പെടുമ്പോൾ മാത്രമാണ് പ്രതിഷ്യിച്ചു തുടങ്ങുന്നത്. അവസാനം കീഴടങ്ങി നശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.
- ◆ ഇരയുടെ ഒറ്റപ്പേടലും കീഴടങ്ങലും കാണിക്കുന്നു. നേരിട്ടു കാണാനാവാത്തതും പലവിധ പ്രലോഭനങ്ങളിലും സന്തോഷിപ്പിച്ചു വശികരിക്കുന്നതുമായ അധിനിവേശം പിന്നീട് മോചനമില്ലാത്ത വിധം അസ്തിത്വംതന്നെ അപകടപ്പെടുത്തുന്നതായി സുചിപ്പിക്കുന്നു. വിലാസം, വിരലടയാളം എന്നിവ സൗഖ്യപേപ്പിൽ നിർബന്ധിച്ചു വാങ്ങുന്നത് ഇത് സുചിപ്പിക്കുന്നു.
- ◆ ഇംഗ്ലീഷ് ഫ്രൈഷൻ സംഗീതവും വരികളും രംഗപ്രയോഗതലത്തിൽ കടന്നുവരുന്നു.

നാട്യധർമ്മിയുടെ വിവുലനം

വസ്തുതകൾ പൊലിപ്പിച്ചു കാണിക്കുന്നതിനും യമാതമമല്ലാത്ത കാര്യങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുന്നതിനും അഭിനയ സന്ദർഭായത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചു പോരുന്ന ശൈലീകൃത രീതിയാണ് നാട്യധർമ്മി. എന്നാൽ അഭിനയത്തിനു പുറമെ പ്രമേയം, സംഭാഷണം, വേഷവിധാനം, രംഗവസ്തു എന്നീ തലങ്ങളിലെല്ലാം ആധുനികാനന്തരമായ നാട്യധർമ്മി നവീനമായ ധർമ്മങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നു.

ചക്ര, മലയാളികൾക്കിടയിൽ വില്പന സാധ്യതയുള്ളതല്ല. പക്ഷേ ഇവിടെ സന്ദർഭരമായ നാട്യധർമ്മിയായാണ് ചക്രവർത്തന നിലകൊള്ളുന്നത്. ഇളന്തിൽ പതലുകൾ വിദേശികൾക്കായിരുന്നു ആദ്യം പ്രിയം. ഇപ്പോൾ കേരളീയരും ഉപലോകതാക്കളായുണ്ട്. തമിഴ്നാട്ടിൽനിന്ന് വരുന്നതാണ് ഇവയിലധികവും. സീസൺ നോക്കാതെ ചക്രകൾ വന്നുകൊണ്ടെന്നിരിക്കുക, ചക്രകളും മനുഷ്യരും ഒരേസമയം സംഭാഷണം നടത്തുക തുടങ്ങിയവയും നാട്യ ധർമ്മിയാണ്. വെള്ളരിക്കാപ്പട്ടണത്തിലെ എക്സിൾ നിരോധനം തള്ളവിരലിൽ ചുറ്റിക്കൊണ്ടിച്ചു വിരലടയാളം പതിപ്പിക്കൽ എന്നിവയും ഇതിൽ പെടുന്നു. കാലമാറ്റത്തിനും നാട്യധർമ്മി തന്റെ ഉപയോഗിക്കുന്നു. കലണ്ടർ മറിക്കുടോ എന്ന് ശീർഷാസനനോട് കല്പിക്കുന്ന പോത്തച്ചൻ കലണ്ടർ മറിക്കുമ്പോൾ മാസം തീരുന്നു.

‘വേഷം മാറുന്നു’ എന്ന വാക്യം കച്ചവടത്തെന്നമായി ആളുകളെ ആകർഷിക്കാനും പടിപടിയായി കച്ചവടം അഭിവ്യുദിപ്പേടുന്നതിന്റെ ഒരു അഭേദ സുചിപ്രിക്കാനും നാടകത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നു. നാടോടിയായ ആവ്യാന സന്ദേശം, താളാമകത എന്നിവ ചക്ക എന്ന നാടകത്തിന്റെ പ്രത്യേകതയാണ്. അധിനിവേശകൾ ചുഷണത്തിനിരയാവുന്ന കമാ പാത്രങ്ങൾ നാടൻമെഴിയിലാണ് സംസാരിക്കുന്നത്. പക്ഷേ, ചുഷകൾ സംസ്കൃതീകൃത മലയാളമാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്. അതെന്നും കമാപാത്രങ്ങളുടെ പേരുകളും സംസ്കൃതത്തിൽ തന്നെയാണ്. വെള്ളരിക്കാ പട്ടണത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷ് ആണ് ഈ സ്ഥാനത്ത് വരുന്നത്. ജയപുകാർ കുളുർഡ് പാശ്വാത്രമായ/നഗര ആവ്യാന സന്ദേശങ്ങളോടാണ് ബന്ധം. തുപ്പേട്ട് ഗ്രാമീണവും ഫ്രൈഡ്/ സാമുദായിക ഘടനയിലെപ്പറ്റി വുമായ സന്ദേശങ്ങളോടാണ് ബന്ധം.

വിശ്വാസ ചുഷണം

അധിനിവേശകൾ വിശ്വാസത്തെ ചുഷണം ചെയ്യുന്നത് രണ്ടു നാടകത്തിലും കടന്നു വരുന്നുണ്ട്. ദൈവദുതനെപ്പോലെയുള്ള അശ്വമനം, മാനവ സമുദായത്തോടുള്ള കർത്തവ്യ നിർവ്വഹണം, കൈ സാത്തിനു മുമ്പുള്ള പ്രാർത്ഥന തുടങ്ങിയ പ്രവർത്തനങ്ങളിലുടെ ജനങ്ങളുടെ മനസ്സിലുള്ള ദൈവബോധത്തെ ചുഷണം ചെയ്യുന്നു.

ആശോള ക്ഷേണ വ്യവസ്ഥ

വെള്ളരിക്കാ പട്ടണത്തിലെ റേസ്റ്റാററ്റിൽ ആശോളമെന്നുവാണ്. വെള്ളേൻ, ഇരുള്ളേൻ, സൗത്തിന്ത്യൻ, നോർത്തിന്ത്യൻ മുതൽ നാട്ടു ക്ഷേണം വരെ ഒരു നിർജ്ജീവ വിവേകാധി ഇവിടെ ഉണ്ട്. നാട്ടുവിവേശങ്ങളുടെ രാഷ്ട്രീയ സാധ്യതകൾ ചോർത്തപ്പേട്ട് പുതിയ സന്ദർഭത്തിൽ മുൻസിയം പീസായി അവരെ അലക്കരിച്ചു വച്ചിരിക്കുന്നു. പാചകക്കാരുടെ യാത്രികത പാതയിൽ തന്നെ അതിന്റെ അവതരണപരമായ വിവിധ സാധ്യതകൾ തുറന്നിട്ടിരിക്കുന്നു. ആതിമേയൻ അതിമിയെ പലരീതിയിലും സുവിഫ്പിക്കുന്നു. വിശൻി, സ്വപ്ന, പാശൻ, പാട്ടു പാടിക്കാണ്ടു വരുന്ന ക്ഷേണം, ക്ഷേണത്തിനു മുമ്പുള്ള പ്രാർത്ഥന ഒരു പാരമിയായാണ് അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. ഏസക്കവും ഇക്കിള്ളും നിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നത് കറുത്തഹാസ്യം എന്ന ആധുനികകാന്തര സാഹിത്യ പ്രവാന്തരയായിട്ടാണ് കടന്നു വരുന്നത്. ദാഹം, വാഷിംഗ്, ദോയിലറ്റ് ഇവക്കെല്ലാം വെള്ളം ആവശ്യമുണ്ട്. അവ മുഴുവൻ കനത്ത വില മുൻകൂർ ഇടക്കാക്കിയിട്ടു നൽകു. കയ്യിൽ പണമില്ലെ ഫീ ഫൂഡാ സെന്റ് പരിഞ്ഞതുകൊണ്ടു കഴിച്ചത് എന്നു പറയുന്ന കസ്റ്റമരോട് ഫൂഡ് മാത്രമെ ഫീയുള്ളു എന്ന് അവസാനമാണ് വെളിപ്പേടുത്തുന്നത്.

വിപണനത്രന്തം

ദുഷ്പചരണങ്ങൾക്ക് മീഡിയയെ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനെ തുപ്പേട്ടിൽ ചകയിൽ പാരമി ഒരു തന്റെയെടുത്ത് വിമർശനം നടത്തുന്നു

പോത്തച്ചൻ: എന്നൊക്കും ചകപ്പോ വിശ്വേഷം? ഹലോ മുത്താരുണ്ടല്ലോ (സദസ്യിനോട്) ചകയാണ് എയ്യസ് വരുത്തണ്ടത് പത്രത്തിൽ ഉണ്ടാണ് അപ്പുള്ളി പറഞ്ഞുന്ന കുട്ടപ്പൻ പറയണ്ടത് കേട്ടു. എനിയ്ക്കെത്ര നിയുത്യള്ളു. പക്ഷേ, എന്നൊക്കിലും കാരും ഇല്ലാതെ അങ്ങിനെ കേക്കോ? പൊകെണ്ടക്കിൽ ഇത്തിൽ തീയും ഉണ്ടാവില്ലോ? അതോൺ നമ്മൾ സുക്ഷിക്കും നല്ലത്. ചക തിനില്ലോച്ചാലും അതെല്ലു ഇല്ല.

ചകപ്പൻ: എന്നു പോത്തച്ചൻ പറയണ്ടത്? ഇങ്ങനെ ഭ്രാഹികരുത് ട്രാ.

ചകക്കർ: നൃണാ, നൃണാ, നൃണായൻ പോത്തച്ചൻ

പോത്തച്ചൻ: അപ്പേഴു, ചകപ്പോ- ആ മുത്താരും കേക്കണം, എനിക്ക് നിങ്ങളെ ഭ്രാഹിക്കണംന്ന്ണ്ടാവോ? ഒരിക്കലുംല്ല. പക്ഷേ മാനവസമും ആയതേതാട്, ഈ ഭൂമിയിലുള്ള കോടാനുകോടി മനുഷ്യരോട് എനിക്കും കർത്തവ്യമില്ലോ? അതെനിക്ക് മരക്കാൻ പറ്റോ? പറ്റില്ല.

അള്ളുകളെ സ്നേഹിക്കുന്നതായി നടച്ച് കച്ചവടക്കണ്ണാടുകൂടി പ്രവർത്തിക്കുന്ന കോർപ്പറേറ്റ് തന്റെത്തെ പോത്തച്ചനിലുടെ ഇവിടെ തുറന്നു കാട്ടുന്നു.

പോത്തച്ചൻ: എനിക്ക് നിങ്ങളോട് ഒരു കർത്തവ്യമില്ലോ? ഉണ്ട് അത് മരക്കാൻ പറ്റോ? ഇല്ല.

നിങ്ങളെ സഹായിക്കാൻ താൻ എന്നും സഹിക്കും. താനില്ലോ വേഷം മാറിവരാം.... (പോത്തച്ചൻ വേഷം മാറിവരുന്നു.)

പോത്തച്ചൻ: ഒരു ദൈവദ്വീതനെപ്പോലെ താനിതാ എത്തി. താൻ വളരെയെറെ നഷ്ടം സഹിക്കണം. സാരമില്ല. നിങ്ങളെ സഹായിക്കാൻ എനിക്ക് ധൂതിയായി

പോത്തച്ചൻ: ഒരു രൂപക്കും ഒന്നരലക്ഷം രൂപക്കും ഇടക്കും സംഖ്യ ഒരു കിഴിയാക്കി താൻ നിങ്ങൾക്ക് തരും. ഈ ചകക്കളും കച്ചവടവും എനിക്ക് തന്ന് നിങ്ങൾക്ക് സ്വതന്ത്രരാബാം. വിട്ടിൽ ചെന്ന് കിഴി അഴിക്കാം. നിങ്ങൾക്ക് ഭാഗ്യമുണ്ടക്കിൽ അതിൽ 21 രൂപകാണ്യം.

ഇനി പ്ലാവു ബെക്കുക, ചകയുണ്ടാക്കുക..... ചക ഒന്നിന് പത്തു ചെപ്പ ക്കും, 100 രൂപക്കും ഇടക്കും സംഖ്യ താൻ നിങ്ങൾക്ക് തരും.....

ഉപസംഹാരം

ജയപ്രകാശ് കുളുർബന്ത് വെള്ളരിക്കാപട്ടണം രൂപേട്ടിരുന്ന് ചക്രവർത്തിന്റെ അടക്കാംശം വിശകലനം ചെയ്തതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ആഗോളവർക്കരണം മലയാള നാടകത്തിൽ രൂപപ്പെടുത്തിയ ആധുനികാനന്ദര പ്രവണതകൾ താഴെപറയുന്നു.

1. പാരഡിയൂടെ സമർമ്മമായ സന്നിവേശം
2. സങ്കരം (പാസ്റ്റിഷ്) ആയ ആവ്യാന സവിശേഷതകൾ
3. കറുത്ത ഹാസ്യം(ബൂക്ക് ഹ്യൂമർ)ത്തിന്റെ പ്രയോഗം
4. നാട്യർമ്മിയുടെ നവീന ഉപയോഗം
5. പ്രമേയ തലത്തിൽ തദ്ദേശ സാംസ്കൃതിയുടെ നാശം, ശാമവും നഗരവും സാംസ്കാരികമായി ഒന്നായിത്തീരൻ്തെ, വിഭവചുംശണം, ഭാഷയിലെ അധിനിവേശം, പാത്രനാമങ്ങളുടെ സവിശേഷതകൾ എന്നിവയുടെ പരിചരണം.
6. വേഷം, താളം എന്നിവ പുതിയ ആവ്യാന തന്ത്രമായി വിനൃസ്സിക്കൽ

സഹായകഗ്രന്ഥങ്ങൾ :

1. പിയേഴ്സൺ, എൻ. എം (2007), ആഗോളവർക്കരണവും മാർക്കസി സവും, ഡി.സി ബുക്ക്, കോട്ടയം
2. വാസ്യദേവപ്പിള്ള, വയലാ (2009) ഒരു നാടകം എന്നെന്നയുണ്ടാക്കുന്നു, ചിത്രം പണ്ടിഷേഴ്സ്, തിരുവനന്തപുരം.
3. സുധാകരൻ, സി.ബി (1999) ഉത്തരാധുനികത, ഡി.സി ബുക്ക്, കോട്ടയം
4. മധുസൂഡനൻ, ജി (2009), ഭാവുകത്വം 21 - 10 നൂറ്റാണ്ടിൽ, കരന്ത് ബുക്ക്, തൃശ്ശൂർ.
5. ഷാജി ജേക്കബ്, ഡോ. (2009), സാഹിത്യവും മാധ്യമങ്ങളും - മാധ്യമ പഠനങ്ങൾ, കരന്ത് ബുക്ക്, തൃശ്ശൂർ
6. ജയപ്രകാശ് കുളുർ (1998) പാൽപ്പായസം, കുട്ടികളുടെ നാടകങ്ങൾ, ശുരു പണ്ണിക്കേശൻസ്, കോഴിക്കോട്.
7. ജയപ്രകാശ് കുളുർ (2008) ജയപ്രകാശ് കുളുർബന്ത് 18 നാടകങ്ങൾ, നഞ്ച പണ്ണിക്കേശൻസ്, തൃശ്ശൂർ.
8. ജയപ്രകാശ് കുളുർ (2010) നല്ലാരു കുട്ടിന് കുടരുത്, ലീവ് പണ്ണിക്കേശൻസ്, കോഴിക്കോട്.

9. തുപ്പേട്ടൻ (2002), വന്നേരു കാണാം, കറൻസ് ബുക്സ്, തൃശ്ശൂർ.
10. വാസുദേവൻ, പി.എ (2005) സാമ്പത്തിക രംഗം സമർപ്പിക്കുന്നതിന്റെ ഇര, കവനക്കാമുണ്ടി, മെയ് - ജൂലൈ, ലക്കം 4, പുസ്തകം7.
11. രാജഗോപാലൻ, ഇ.പി (2008) കേരളീയാനുഭവങ്ങൾ നമ്മുടെ എഴു തതിൽ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നോ? മാധ്യമം അഴചപ്പതിപ്പ് മാർച്ച് 3, ലക്കം 524
12. അഭിലാഷ് പിളള (2011) ദേശീയതയിൽ നിന്ന് വൈവിധ്യത്തിലേക്ക്, സമകാലിക മലയാളം വാരിക, ഓൺപ്ലതിപ്പ് സെപ്റ്റം. 9, ലക്കം 15, പുസ്തകം 15.
13. ശൈലീവമ്പി, കെ.ബി (2010) മാധ്യമപ്രതിനിധാനം - മലയാള നാട കങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കിയുള്ള ഒരു പഠനം, മലയാള വിമർശം, ലക്കം 21, കാലിക്കറ്റ് സർവകലാശാല.
14. ചന്ദ്രാസൻ (2011) മലയാള നാടകവേദി : വർത്തമാനകാലവും ഭാവി യുടെ ചോദ്യങ്ങളും, സമകാലിക മലയാളം വാരിക, ഓൺപ്ലതിപ്പ് സെപ്റ്റം. 9, ലക്കം 15, പുസ്തകം 15.
15. ഉമർത്തുമേൽ, ഡോ (2011) കേരളത്തിലെ ആധുനിക നാടകവേദി - ഒരു പിരിയൻ ശോഖാവണിവിചാരം, സമകാലിക മലയാളം വാരിക, ഓൺപ്ലതിപ്പ് സെപ്റ്റം. 9, ലക്കം 15, പുസ്തകം 15.

പ്രതീക്ഷ

സഹിതം

പിച്ചിച്ചീനക്കുമ്പോഴം
വണികക്കു ഏന്ന്
മനസ്സു മന്ത്രിക്കുമ്പോഴം
ക്കാൻ തിരയുകയായിരുന്നു
അ കണ്ണുകളിൽ
എന്നോടായി പ്രതിഫലിച്ച
പ്രണയത്തിന്റെ നിശ്ചലുകളെ

വന്നശായകൾ

(കമകളിപ്പാട്ടുകാരൻ
പി.ഡി. നമ്പുതിരിയ്ക്ക്)
ജയദേവ് കൃഷ്ണൻ

ഉഞ്ഞും പേരും തൊട്ടുതിരിച്ചി-
ടില്ലാതെനാരു കാടുണ്ടതിലോരുവൻ
പാടുകയാണതിലാടുന്നു പു-
നെന്നതൽ തഴുകിയ 'പച്ചകൾ' മുൻപിൽ
പെരുവഴി വിട്ടുനടക്കുക കാടേ
വഴിയായ മാറ്റുക, കുറിരുളിൽ പദ-
മിടറുണ്ടാണും നാട്ടുവെളിച്ചുമി-
യറ്റി നടക്കുകയാവനുടെ ശീലം.
മുറിവുകൾ തോറും പിടയും
വേദനയറിവു നിന്നുടെ വഴിയിൽ
ഓരോ കുറിയും പുത്തൻപുവുക-
ളനുപമ സുഷ്മ പിടർത്തുണ്ടാണും
ആകസ്മികമാം സർഗ്ഗാത്മക പരി-
ണാമം, നീറിയെരിഞ്ഞെ കന്തൽത്തരി-
യാളിക്കാനനപ്പുത്തുമുഴുകെയു-
മുഷ്മളമാവതു കാണ്ണു ഞങ്ങൾ!
നിമിഷത്തിന്റെ വികാസം പാടി-
നേതേതിശയിലിണക്കുന്നു സ്വര-
മോരോന്നും നവാവമുണ്ടത്തുനാതി-
ലലിയുകയായ, തിരത്ത്യുകയായി!
ഈയിടത്തുർന്ന മരങ്ങൾ തുളിച്ച നി-
ലാവിനാർദ്ദത വഴിയുകയായി
പാരകെട്ടിൽപ്പാൽപ്പത ചിതറി-
ക്കാട്ടാവിടനോശുകുകയായി
പണ്ണേ വെട്ടിമിനുകൾ വഴിവി-
ടടിവെയ്ക്കാതെ യാത്ര തുടർന്നവർ-
നാട്ടിൽനിന്നു വരുന്നവർ-പലവഴി
വഴിയല്ലാതാവുന്നതു കാണ്ണു
നിശ്ചലും നിറവും തിരിയാതുഴി-
പ്പുകലും കുറിരുൾ കണ്ണു പതുങ്ങി
പരിചിതമല്ലാപ്പമികളിലോട്ടു പ-
ക്കച്ചുമരച്ചും. നില്പത്തു കാണ്ണു
ചേങ്ങിലവയ്ക്കും വരെയും പ്രതിനവ-
ജമങ്ങൾ പിന്നണിയിലുയിർപ്പു
പാടുക മേഘം പെയ്തെഴിവോളം
'താടി' നഭസ്സു ചുവപ്പിപ്പോളം !

വിസ്താരകളുടെ നാൾവഴികൾ

രമേഷ് വി. കെ.

ആബാലവും ജനങ്ങളെയും ഒരുപോലെ ആകർഷിക്കുന്ന സാഹിത്യരൂപമാണ് കമ. കമകൾ കേൾക്കാനും പറഞ്ഞുകൊടുക്കാനും ശാത്രമല്ല, തലമുറകൾക്ക് പകർന്നുകൊടുക്കാനുമുള്ളതാണ്. അവയ്ക്ക് കാവ്യരൂപങ്ങളുടി ചമയക്കുപോശ അതീവ ഹൃദയമായിത്തീരുന്നു. ഇപ്രകാരം അരബി-മലയാള ഭാഷയിൽ വിരചിതമായതും കമകളെ ആലോവനം ചെയ്യുന്നതുമായ പാട്ടുകളെയാണ് വിസ്താരകൾ എന്നു വ്യവഹരിച്ചുപോരുന്നത്. വിസ്താര അരബി പദത്തിന് ‘കമ’ എന്നാണ് അർത്ഥം. മതകമകൾ, ചരിത്രകമകൾ, ഷാത്രിയങ്ങൾ, കെട്ടുകമകൾ, സംഭവകമകൾ തുടങ്ങി ഭിന്ന കമാരുപങ്ങൾ വിസ്താരകളിൽ ആവിഷ്കരിക്കപ്പെടുന്നു. അവ എത്തോരു സഹൃദയനേയും പിടിച്ചിരുത്താൻ കൈൽപ്പുള്ളിവയാണ്.

അച്ചടി. രൂപപ്ലിടുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ ഒട്ടരെ കൃതികൾ കെയ്യാത്തുപ്രതികളായി അരബി-മലയാളത്തിൽ പ്രചരിച്ചിരുന്നു. കണ്ണടക്കിട്ടാത്തതും പ്രസിദ്ധം ചെയ്യാത്തതുമായ ഒരു വിഭാഗവും അരബി-മലയാളത്തിലുണ്ട്. ആയതിനാൽ ഒരു നിശ്ചിതക്കൃതിയെ ആദ്യത്തെ വിസ്താര് എന്നു കൽപ്പിക്കുന്നതിൽ ഒച്ചിത്രമല്ല. ഇന്നും മതവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവയും പ്രവാചകരുടെ ധീരകൃത്യങ്ങൾ വർണ്ണിക്കുന്നവയുമായി ഒട്ടരെ വിസ്താരകൾ പ്രാപിനകാലത്ത് പ്രചുരപ്രചാരം നേടിയിരുന്നു. മതചരിത്രം വിഷയമാക്കിയ ഒരു പഴയ വിസ്താരാണ് ഭാനിയൽ നബി വിസ്താര്. മാപ്പിള സാഹിത്യത്തിൽ ഇശ്വരകൾ പലതും ഉരുത്തിൽണ്ണുവന്നതിനുശേഷമാണിതിന്റെ രചന. ഇസ്രായേൽ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് ഈ കമ അരങ്ങേറുന്നത്. അജാതക കർത്തൃകമായ ഒരു ചരിത്രബന്ധകാവ്യമാണ് ഇസ്രായേൽ വിസ്താര്. മായിൻകുട്ടി എഴുയതാണ് ഈ കൃതി കണ്ണടക്കത്ത് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്. ഹിജ്ര 1295ൽ തലമുറയിൽനിന്ന് ഈ കൃതിയുടെ പരിഷ്കരിച്ച പതിപ്പ് മുദ്രണം ചെയ്യപ്പെട്ടു. ഇബ്രാഹീം നബി വിസ്താരിൽ, സപത്തനിയായ ഹാജരാബിവിയേയും ഇസ്മായിലിനേയും മകയിൽ താമസിപ്പിച്ച സംഭവം വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു. നബിയുടെ അനുയായികൾ രോമൻ ചക്രവർത്തിയുമായി നടത്തിയ ഒരു സമര ചരിത്രമാണ് സകാസിക്ക വിസ്താരിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നത്.

പഴയ മാപ്പിള മഹാകാവ്യങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധേയമായ ഒരു കൃതിയാണ് ഇബ്രാഹീം മുഖ്യനു വിസ്താര്. ഇബ്രാഹീം മുഖ്യനു ദേശപരിത്യാഗം ചെയ്തകാലത്ത് പത്തി ഗർഭിണിയായിരുന്നു. അവൾ ഒരാൺകുണ്ഠതിന്

ജൂം നൽകി. കുണ്ട് പ്രായപുർത്തിയായപ്പോൾ മാതാവിനോടുകൂടി പിതാവിനെ കാണാൻ മകയിൽ പോയരംഗം കവി വിവർിച്ചിരിക്കുന്നു. പ്രാചീന ചരിത്രകാവ്യങ്ങളിൽ സവിശേഷമായ ഒരു വിസ്തൃപ്താണ് മദിനത്തുനാജാർ. യോഖാവായ മുസബ്ബനു നസീറും പണ്ഡിതനായിരുന്ന അബ്ദുസ്സുമദും സേനാവ്യുഹവും ദുൽവർഗ്ഗനി ചക്രവർത്തിയുടെ ഒരു കോട്ടകൾ അത്ഭുതപരത്തന്തരായ കമ ഇരു പാടിൽ ആലോപനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സുലൈമാൻ നബിയുടെ സമകാലീന രേണാധിപയായ ബിൽബിസ്സ് രാജഞ്ചിയുടെ കമകൾ അതീവ എഴുമായി ആവിഷ്കരിച്ച വിസ്തൃപ്താണ് താജുൽ ഉമുർ. മുൻദിർ ബന്ധുവാളൽ, അഹമ്മദുൽ കബീർ റിഹാഖ, വഹാത്ത് വിസ്തൃപ്താം എന്നിവയെല്ലാം അതിപ്രാചീന വിസ്തൃപ്തരുകളിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഇവയെല്ലാം കാലം കൂട്ടുമായി നിർണ്ണയിക്കാനാകാത്തവയാണ്. കർത്തൃനാമം അജന്താതവും.

അറബി-മലയാളത്തിലെ പ്രമാജുരങ്ങളായ ഇതരം വിസ്തൃപ്തകൾ പിൽക്കാലത്ത് മാപ്പിള കവികളെയെല്ലാം സ്വാധീനിച്ചുപോന്നു. ചെറുതും വലുതുമായ ടേറേ കമകൾ മതചരിത്രത്തിൽനിന്നും വിശ്വാതര സാഹിത്യകൃതികളിൽനിന്നും മാപ്പിളസാഹിത്യം കടംകൊള്ളുകയുണ്ടായി. ഇരു സ്വാധീനം മാപ്പിള കവിസാമാട്ടായ മോയിൻകുട്ടി വെദ്യരിലും (1852-1892) ദർശികാവുന്നതാണ്. മതപരമായ കമകൾ മാത്രമല്ല ഏതിഹ്യങ്ങളും കെട്ടുകമകളും വെദ്യർ മനോഹരമായ ഇശലുകളിൽ കോർത്തിണകൾ സഹൃദയസമക്ഷം അവതരിപ്പിച്ചു. വെദ്യരുടെ ലഘുകാവ്യങ്ങളിൽ മികച്ച കൃതിയാണ് ഒട്ടകത്തിൻസ്റ്റയും മാനിൻസ്റ്റയും കമ. പതിനേഴ് ഇശലുകളിലായാണ് കാവ്യം നിബന്ധിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഒരു ഒട്ടകവും മാനും അവരുടെ യജമാനന്മാരെപ്പറ്റി നബിയോട് പരാതിപരിയുന്നതും, പ്രവാചകൻ അവരുടെ ഉടമസ്ഥരുമായി ഇടപ്പെട്ട് പരാതി തീർക്കുന്നതു മായ കമയാണിത്. ബാലമനസ്സുകൾക്ക് ഇരു വിസ്തു ഏറെ പ്രിയങ്കരമായി. വെദ്യരുടെ ആദ്യ പ്രസിദ്ധീകൃതകൃതിയായ ‘എലിപ്പട’യിൽ മാർജാരമുഷികവംശങ്ങൾ തയ്യിൽ നടന്ന സമരങ്ങൾ വിശയം. നീണാം സമരത്തിൽ മുഷികവംശവും രണ്ടാം സമരത്തിൽ മാർജാരവംശവും പിജയം കൈവരിക്കുന്നു. ഇരുപത്താർ ഇശലുകളായാണ് വെദ്യർ ഇരു വിസ്തു രചിച്ചിരിക്കുന്നത്. സലാസിൽ വിസ്തൃപ്താണ് മരോരുകൃതി. സലാസിലിന് മാതാവ് കച്ചവടം ചെയ്യാൻ നുറ്റപ്പണം കൊടുത്തു. മുനിൽക്കാണുന്ന വസ്തുവിനെ വാങ്ങാനാണ് നിർദ്ദേശം നൽകുന്നത്. അതനുസരിച്ച് ആദ്യം ഒരു പുച്ചയെ വാങ്ങുന്നു. പിന്നീട് ഒരു നായയെയും. അനന്തരം ഒരു തത്തയെയും. ഓവുവിൽ ജിനായ് രൂപം മാറിയ ഒരു പാനിനെയും സ്വന്തമാക്കുന്നു. തുടർന്ന് ജിനിന്റെ സഹായത്താൽ രാജപുത്രിയെ വിബാഹം ചെയ്യുന്നതും ഒരു കോട്ടാരം

പണിയുന്നതുമായ കമയാൻ സലാസിൽ വിസ്തൃപ്പാട്ടിലുള്ളത്. മുഗങ്ങൾ പരസ്യ പരം നടത്തുന്ന യുദ്ധവർണ്ണനകൾ ഇതു കൂടിയെ ഏറെ രസകരമാക്കിമാറ്റിയിരിക്കുന്നു.

ഇന്നും മതവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വസ്തുതകളും വൈദ്യർ തന്റെ കൂതികളിലുടെ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചേരമാൻ പെരുമാൾ ഇന്നും മതത്തിൽ ആകൃഷ്ടനാവുകയും മകത്തുപോയി താഴുദീൻ എന്ന് പേരുമാറുകയും ചെയ്തു. ഈ കമയെ വൈദ്യർ മലപ്പുറം വിസ്തൃപ്പാട്ടിൽ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. സലീബത്ത് മാലയിൽ ഇന്നുമിലെ നാലുമൺ വലീഹ അലി (റ)യുടെയും സൈന്യത്തിന്റെയും വീരകമകൾ വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു. പദർധ്യുദ്ധത്തക്കുറിച്ചും വൈദ്യർ വിസ്തൃ ചപിച്ചിട്ടുണ്ട്. കിളത്തിമാല, വൈത്തില എന്നിവ ഇതര കൂതികളാണ്. വൈദ്യരുടെ അവസാന കാവ്യം “ഹിജറ” യാണ്. അപൂർണ്ണമായ ഈ കൂതികൾ ഇരുപത്തിനാല്ല ഇശ്ലൂകളേയുള്ളൂ. ശ്രഷ്മാളിൽ വരികൾ പിതാവിനാൽ രചിക്കപ്പെട്ടു. മുഹമ്മദ്ദൻബി (സ)യുടെ മകാജീവിതം, മദീനയിലേയ്ക്കുള്ള പലായനം, മദീനാജീവിതം എന്നിവയാണ് പാട്ടായി കെട്ടിയിരിക്കുന്നത്. ഹിജറ മഹാകാവ്യം മലബാറിലെ മുസ്ലിംങ്ങൾ ഒരുപാട് കാലം പാടിപ്പിരിഞ്ഞ സജീവമാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

മോയിൻകുട്ടിവൈദ്യരുടെ പ്രതിഭ ഏറ്റവുമധികം പ്രകടമാകുന്നത് “ഹുസുനുൽ ജമാൽ - ബദരുൽ മുനീർ” എന്ന പ്രണയകാവ്യത്തിലാണ്. ഈ വിസ്തൃ “വാജാമുഹൂനുദീൻ ശാഹ് ശീറാസിനാൽ” പേരിച്ചുന്ന ഭാഷയിൽ രചിക്കപ്പെട്ടതാണ്. മുലകൃതിയോട് നീതി പുലർത്തിക്കൊണ്ട് വൈദ്യർ ഈ വിസ്തൃ അബീ-മലയാളത്തിലേയ്ക്ക് പരിവർത്തനം ചെയ്തു. ഇരുപതാം വയസ്സിൽ പൈദ്യർ രചിച്ച ഈ മഹാകാവ്യം തലമുറകളെ സംശയിച്ചുവരുന്നു. മൊസിൻ രാജാവിന്റെ പുത്രിയായ ഹുസുനുൽ ജമാലിന് മന്ത്രിപ്പുത്രനാം ബദരുൽ മുനീറിനോടുള്ള പ്രണയമാണ് കൂതിയിലെ പ്രതിപാദ്യവിഷയം. നിർഭാഗ്യമെന്നുപറയുടെ, അവർ പരസ്യ പരിപരിഞ്ഞതുപോകുന്നു. നീണേ പത്തുവർഷത്തെ മഹായാനത്തിനോടുവിൽ ഇരുവരും സന്യിക്കുകയും വിവാഹിതാരാവുകയും ചെയ്യുന്നു. മഹാസിൻ രാജാവ് അധികാരം മുനീറിന് കൈമാറുന്നു. തുടർന്ന് വമർഖം, സുഹൈര, ജമീല എന്നീ മുന്നുപേരെയും വിവാഹം കഴിച്ച് സൗഭാഗ്യസന്ധേർണ്ണനായി ഏരോക്കാലം നാടുവാഴുന്നു. മനുഷ്യർ മാത്രമല്ല ജിനുകളും പക്ഷിമുഗശാഖികളും കൂതിയിൽ കമാപാത്രങ്ങളാണ്. മഹാകാവ്യങ്ങളോട് കിടപിടിക്കുന്ന ഈ വിസ്തൃ മാസ്തിസാഹിത്യത്തിലെ അമുല്യരത്നമാണ്.

സാധാരണക്കാരന്റെ കവിയെന്നുപുകൾപെട്ട പുലിക്കോട്ടിൽ ഫെഡറും (1879-1975) വിസ്തൃപ്പാട്ടു കർക്ക് സംഭാവനകളർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. വാമോഴിയോട് ഏറെ അടുത്തുനിന്ന് ഒന്ന് പദ്മങ്ങളാണ് ഫെഡർ കാവ്യ

രചനയിൽ പ്രയോഗിച്ചിരുന്നത്. ആയതിനാൽ ഏറെ ജനശ്രദ്ധയാകർഷിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികൾക്കു സാധിച്ചു. നിത്യജീവിതാനുവേണ്ടിം അനാചാരം, അസ്വിശാസം തുടങ്ങിയ സാമൂഹിക തിനകളും ഹൈദർ തന്റെ രചനകൾക്ക് വിഷയമാക്കി. മഞ്ചരിക്കെടുത്ത് തുടിയൻ മലയിൽ നായാടിനുപോയ കമ പാട്ടായി അവതരിപ്പിക്കുന്ന കൃതിയാണ് നരിനായാട്. മേലാക്കം, മഞ്ചരിദേശങ്ങളിലുള്ളവർ നായാടിന്റെ കാര്യത്തിൽ മത്സരം വെച്ചുപുലർത്തുന്നവരായിരുന്നു. നാടുകാരണവൻമാർ ഇടപെട്ട മല്ലുസ്ഥത പരഞ്ഞ ഇരുക്കക്ഷികളും ഒരുമിച്ച് നായാടിനിങ്ങളും നന്താണ് കവി ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഏറനാടൻ ശ്രാമസാമുഹികത നരിനായാട്ടിൽ നിരംതുനിൽക്കുന്നു. നരിനായാട് ഒരു ഭാവനയല്ല, ധമാർത്ഥ സംഭവത്തിന്റെ ദുക്ഷാക്ഷി വിവരണമാണ്. നായാട്ടിൽ പങ്കെടുത്ത ഒരു സുഹൃത്ത് വിവരിച്ചുകൊടുത്ത സ്ഥംഭവങ്ങളാണ് ഹൈദർ പാട്ടായി കെട്ടിയിരിക്കുന്നത്. ധീരസാഹസ്രികത കൃതിയിലുടനീളം നിരംതുനിൽക്കുന്നു. ചത്ത നരിയെ തണ്ടിലേറ്റി ശ്രാമത്തിലേയ്ക്കു കൊണ്ടു വരുമ്പോൾ സീകരിക്കാനും അഭിനന്ദനങ്ങൾ കോരിച്ചാരിയാനും ശ്രാമസമുഹമാകമാനം കാത്തുനിൽക്കുന്നു. വിഭാഗീയതയോ ജാതിമതവർണ്ണ ദേരുമോ ശ്രാമീണരില്ല. ഏകമാർ വാംശീയതയിൽനിന്നു മാറി ബഹുജാതിവംശീയതയുടെ സാന്നിദ്ധ്യം നരിനായാട്ടിൽ പ്രകടമാവുന്നു. കേരളചരിത്രത്തെ പുരസ്കരിച്ചും ഹൈദർ വിസ്ത്രിപ്പാടുകൾ രചിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മാപ്പിളസാഹിത്യത്തിലെ അമുല്യമായ ഇടുവയ്പുകളാണ് വിസ്ത്രിപ്പാടുകൾ. അവയുടെ എല്ലാം കൃത്യമായി തിട്ടപ്പെടുത്താൻ പ്രയാസമാണ്. പല കാലഘട്ടങ്ങളിലായി പല കവികളും വിസ്ത്രിപ്പാടുകൾ കെട്ടുകയ്ക്കാണ്ടായി. വിസ്ത്രിപ്പാത്തിമതത്തുൽ ബത്തുൽ, ഇബ്രാഹീംതാബത്തുൽ, താജുൽ അവ്ബാർ, യുസഫ് വിസ്തു എന്നിവയെല്ലാം ഏ.എ.എ. മുത്തുകേരായതങ്ങളാൽ വരിചിത്തമായവയാണ്. പഹാത്തുൽ റസുൽ, റസുൽചരിത്രം, അബ്ദുൾഖർമ്മാൻ വിസ്തുപ്പാട്, ബൻവൈസ്തു വിസ്തുപ്പാട്, സർഫുപ്പുതുമാരൻ വിസ്തുപ്പാട് എന്നിവ കെ. ടി. മുഹമ്മദിന്റെ രചനകളാണ്. ഹദ്ദി വിസ്തുപ്പാട്, ദുരാചാരമർദ്ദനം എന്നിവ കോട്ടേജേരി മരക്കാർ മുസലിയാരും, മരിയം ബീബി വിസ്തുപ്പാട്, സ്വാലിഹ് നബിയുടെ ഒട്ടകചരിത്രം എന്നിവ തും. മൊയ്തുകുട്ടി മുസലിയാരും മാപ്പിള സാഹിത്യത്തിനു നൽകി. വലിയ ഉമർ വിസ്തുപ്പാട്, പുതിയ മിത്തംാജ് വിസ്തുപ്പാട്, മുഹ്യയിദ്വിൻ വിസ്തുപ്പാട് എന്നിവ കുണ്ഠിബാവ വെദ്യരുടെ സംഭാവനകളാണ്. ഏടത്തലമൊയ്തീൻകുട്ടി മുസലിയാരുടെ ശ്രദ്ധയായ കൃതിയാണ് സുഖലേമമാൻ നബി വിസ്തുപ്പാട്. കൗമാല, ബംഗുൽകുബറ്റാ, അക്കബർസൗഖ്യ, ബഹർഗാമ മുൻ മജുസി, മകരം ഫത്തംഫ, മസ്കറംവിസ്തു, ഇംരാൻ വിസ്തു, തോത്ത കാണി വിസ്തുപ്പാട്, പതിനൊന്ന് വക വിസ്തുപ്പാടുകൾ, നബിയും അലിയും സഹർപ്പോയ വിസ്തു എന്നിങ്ങനെ വിസ്തുപ്പാടുകളുടെ പട്ടികയെ ഇനിയും എത്രയോ ദീർഘിപ്പിക്കാവുന്നതാണ്.

മുന്നീം ജനങ്ങീവിത സംസ്കാരത്തിൽ വിസ്തൃതകൾക്ക് വലിയ സ്ഥാനമാണുള്ളത്. ഇസ്ലാം മതത്തെ ജനകീയമാക്കുന്നതിൽ വിസ്തൃത കുകൾ വലിയ പങ്കുവഹിച്ചു. ആചാരങ്ങൾ, വിശാസസംഹിതകൾ എന്നി വയിലും അതിനു സ്ഥാനമുണ്ട്. വിസ്തൃതകളിലെ ആശയങ്ങളിൽ വലിയാരും പേരഷ്യൻ-അബിസാഹിത്യകൃതികളിൽനിന്ന് കടങ്കൊണ്ട വയാൺ. അപകാരം പാശ്ചാത്യകൃതികളെ നമുക്കു പരിചയപ്പെടുത്തുന്നതിലും വിസ്തൃതകൾ വലിയ സ്ഥാനം വഹിച്ചു. വ്യത്യസ്തമായ ഇംഗ്ലീഷും ചട്ടുലമായ താളക്രമങ്ങളും ചേർന്ന് വിസ്തൃതകളുടെ അല്ലാപനം ഏറെ ഹൃദയമായ രേഖുവേമായിത്തീരുന്നു. അവയുടെ ഏകദേശരൂപം ശ്രദ്ധിക്കുന്നതിലേയ്ക്കായ് എ.എ. മുത്തുകോയ തങ്ങളുടെ “യുസുഫ്വിസ്ത്” പ്ലാറ്റിലെ ഒരു ചെറിയഭാഗം ഉല്ലതിക്കെട്ട്.

ബുജിത്ത് എന്നവർ ഉരത്തപോതുടൻ

മരിഞ്ഞ നമ്പിയാരും-ബന്ധികളിൽ

വിരുദ്ധി സർവ്വേരും മൊഷിവർ

പുതിയൊരുക്കമയിൽ മതിയതിൽ അതിശയം

വെിത്ത് എനിൽക്കേന്നരും-കളവുകൾ

കുലത്തിടെ നീരും

പദ്ധതിൽ അന്നവർ ഉരത്ത് യുസുഫു

ബുജിത്തഭിഞ്ചബതിനാ-ഇതായ്തിനം

പിടിത്തംയെമ്പ ഉടനാ-ഉമതുടെ

പരിപാതതിരുമുഖം വരുത്തിടാം അതയ്പൊള്ളു

തുരത്തിടും മൊളിനാ-ഇതുവിധം

തിരിത്ത് കർബതിനാ

മദത്തിൽയെല്ലാരും പെടിഞ്ഞക്കാണ്ഡുടൻ

വന്തതിൽ വെത്തിട്ട്-ദിഞ്ചബിനെ

മടവിടുതവയും ഉടനടി കൊടുമയിൽ

പിടിത്ത് കെട്ടിട്ട് സമുഹമിൽ

വലിത്ത് കൊണ്ടിട്ട്

മതിത്ത് മകജ്ഞും പിടിത്ത് ദി അംബിനെ

വലിത്ത് കൊണ്ടനെ പൊള്ളുടൻ

മുഷിത്ത് വിഞ്ഞനെ - നമ്പിയരും

മനിയതിൽ അതിപ്രഭയുടെ തിരുമകനെന്നീ

ബുജിത്തായായണ്ണാനെ - ദിഞ്ചബിതിനീ

മരിത്ത് മുണ്ണുനേ.

മുസ്ലിം ഉത്തരവാദ്യാസവും കാത്യാനിഷാട പറമ്പവും

ജനത്തുനീസ ടി. വി. എൻ.

കേരള സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭാഗയെയും രൂപവത്കരണത്തിൽ സ്വാധീനമുള്ള ജനവിഭാഗമാണ് മുസ്ലീംകൾ. നബിയുടെ കാലത്തുതന്നെ കേരളത്തിൽ ഇന്നുംമുമ്പുള്ള ശക്തമായിരുന്നു. ജാതിവ്യവസ്ഥയിൽ തെരി ഞ്ഞത്തമർന്നിരുന്ന താഴ്ന്ന ജാതിക്കാരുടെ മതം മാറ്റും, സാമൂതിരി രാജവം ശത്രിന്റെ പിന്തുണ, അരക്കൽ സ്വരൂപത്തിന്റെ വളർച്ച, വിശ്വഹാരാധ നയിലെ വിശ്വാസക്കുവിപ്പ് തുടങ്ങിയവയാണ് കേരളത്തിൽ ഇന്നുംമുമ്പുള്ള വളർച്ചകൾ കാരണം. മുസ്ലീംകൾ നിരവധി പള്ളികൾ സ്ഥാപിക്കുകയും അതിലുടെ തങ്ങളുടെ ആശയങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. കൂടാതെ മതവിദ്യാഭ്യാസം നൽകുന്നതിനായി നിരവധി ഓത്തുപള്ളികളും പള്ളിദർസ്സുകളും മദ്രസുകളും സ്ഥാപിച്ചു.

1. ഓത്തുപള്ളി

പാലിഭാഷാ പദമാണ് പള്ളി. വിദ്യാലയം എന്നർത്ഥമം. വിടിനോട്ടും പള്ളിയോട്ടും മറ്റും ചേർന്ന് സ്ഥാപിച്ച മതപഠനശാലകളാണ് ഓത്തുപള്ളികൾ. ഏകാധ്യാപക വിദ്യാലയമായിട്ടാണ് ഓത്തുപള്ളി പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നത്.

“ഹിജ്ര നൊം നുറ്റാണ്ടിൽ തന്നെ കേരളത്തിൽ അവബിഞ്ചകൾ ദ്വാരാ ആരംഭിച്ചിരുന്നു. അതിനുപയോഗിച്ചിരുന്നത് ഓത്തുപള്ളികളെയാണ്”

(അബ്ദുള്ളി മാലവി കക്കാട് 2005:11)

2. പള്ളിദർസ്സുകൾ

പള്ളിയ്ക്കെത്തുവെച്ച് നടത്തപ്പെട്ടിരുന്ന മതപഠനക്കൂസുകളാണ് ദർസ്. ദർസ് എന്നാൽ കൂസ് എന്നർത്ഥമം. ദർസുകളിൽ പഠനപുർത്തി കരണ്ടതിന്റെ നിശ്ചിതകാലം നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. ചൊല്ലിക്കാടുകുക, ഉരുവിടുക, ആവർത്തനിക്കുക എന്ന ഗുരുകുല രീതിയിലായിരുന്നു പഠനം. ഇരിപ്പിടങ്ങളോ, ബോർഡോ ഉപയോഗിക്കാറില്ല. വാമോഴിയായിട്ടാണ് അധ്യാപനം.

3. മദ്രസ പ്രസ്ഥാനം

വീടുകളിലും, പള്ളികളിലും നടത്തിയിരുന്ന കൂസുകൾ സ്ഥലപരിമിതി മുലം മദ്രസുകൾ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന പ്രത്യേക കെട്ടിഞ്ഞളിലേക്ക് മാറ്റുകയുണ്ടായി.

“1871-ൽ വാഴക്കാട് മുസ്ലിയാരകത്ത് സെസനുദ്ദീൻ മുസ്ലിയാരാണ് ആദ്യമായി ദർശ്യ പ്രത്യേക കെട്ടിടത്തിലേക്ക് മാറ്റിയത്. തന്മിയതുൽ ഉല്ലും എന്നായിരുന്നു മദ്രസ്സയുടെ പേര്.”

(അഹമ്മദ് നഡവി, 2012:57)

മുസ്ലിം വിദ്യാഭ്യാസ പ്രസ്ഥാനത്തിന് കേരളത്തിൽ നേതൃത്വം നൽകിയവരും കാലാനുസൃതമായി മതവിദ്യാഭ്യാസത്തെ പരിഷ്കരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചവരുമാണ്, മഹാനാ ചാലിയകത്ത് കുണ്ഠമുഹമ്മദാജി, സയീദ് സനാഉല്ലാ മകതി തങ്ങൾ, വകം അബ്ദുൽ ബാദർ മഹലവി തുടങ്ങിയവർ.

4. മഹാനാ ചാലിയകത്ത് കുണ്ഠമുഹമ്മദാജി (1866-1919)

ചാലിയകത്ത് കുണ്ഠമുഹമ്മദാജിയാണ് മദ്രസ്സ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഉപജണ്ഠാതാവ്: അദ്ദേഹം മദ്രസ്സകളിൽ ബണ്ണും ഡസ്ക്കൂം മേഖലയും ക്ഷേമരയും ബോർഡ്യും ചോക്കും നടപ്പിലാക്കുകയും മദ്രസ്സ സിലബസ് സിനെ പരിഷ്കരിക്കുകയും ചെയ്തു.

“ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ അബ്ദിലാഹ്മയ്ക്കും ഇസ്ലാമിക പഠന രംഗത്തും ഉണ്ടായ നവോത്ഥാനം ചാലിയകത്തിന്റെ മതവിദ്യാഭ്യാസ പരിഷ്കരണ ആജ്ഞാക്ക കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.”

(ടി.പി. അബ്ദുറഹ്മാൻകുട്ടി 2013 : 8)

5. സയീദ് സനാഉല്ലാ മകതി തങ്ങൾ

“മുസ്ലീംങ്ങൾ അബ്ദിലാഹ്മയ്ക്കും മാത്രമല്ല മലയാളവും മറ്റു ഭാഷകളും പരിക്കണ്ണമെന്നും, ഭാഷാശൈലി ടീക്ഷ്ണിക്കണ്ണമെന്നും ആഹ്വാനം ചെയ്ത പണ്യിത്തമാരിൽ ഒരാളായിരുന്നു മകതിതങ്ങൾ”

(ഡോ. അസീസ് തരുവണ, 2013:17)

ഒരാൾ മാതൃഭാഷ പരിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അത് ഇന്നമാൻ നഷ്ടമാകുന്ന തിന് കാരണമാകുമെന്നും, വ്യക്തിക്കും മതത്തിനു തന്നെയും ഭോഷകരമായി ഭവിക്കുമെന്നും മകതിതങ്ങൾ ഉർജ്ജബോധിപ്പിച്ചു.

6. വകം അബ്ദുൾ ബാദർ മഹലവി (1873-1932)

നിരന്തരമായ ഇടപെടലിലൂടെ തിരുവിതാംകൂർ മുസ്ലിം മതവിദ്യാഭ്യാസത്തെ പരിവർത്തിപ്പിച്ചവർിൽ പ്രമുഖനാണ് വകം അബ്ദുൾ ബാദർ മഹലവി.

“അബ്ദി ഭാഷാ പഠനത്തിലെ അശാസ്ത്രീയതകൾ മനസ്സിലാക്കി ഇരാജിപ്പതിലെ അബ്ദി ഭാഷാ പഠനത്തിന് സ്വീകരിച്ച ശാസ്ത്രീയ സമീപനം ഉൾക്കൊണ്ടുകൊണ്ട് കേരളത്തിലെ മതവിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്തെ വകം മഹലവി പരിപോഷിപ്പിച്ചു.”

(ജമാൽ മുഹമ്മദ് 2010 : 81)

പള്ളികൾക്കുള്ളിൽനിന്ന് അബ്ദി വിദ്യാഭ്യാസത്തെ മോചിപ്പിച്ച അതിനെ ആധുനീകരിക്കുന്നതിന് നേതൃത്വം നൽകി, മുസ്ലിം സ്കൂൾ

കൾക്കും ആര്യമീയവും ഭാതികവുമായ വിദ്യാഭ്യാസം നൽകേണ്ടതു കണ്ടന് വകം മൊലവി സദേശാദിമാൻി ഉൾപ്പെടെയുള്ള പത്രങ്ങളിലൂടെ ഉദ്ദോധിപ്പിച്ചു.

7. അബിവിക് കോളേജുകൾ

ഒൻസ് സ്ക്വാറായത്തിൽ നടന്നുവന്ന മതപാഠാലകളെ ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസ റീതിയനുസരിച്ച് പരിഷക്കരിച്ചപ്പോഴാണ് അബിവിക് കോളേജുകൾ രൂപപ്പെട്ടത്. ആധുനിക ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസ റീതിയുടെ ആവിർഭാവത്തോടെ മതവിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്തും പരിഷക്കരണാദശ വന്നു. കേരളത്തിലെ പള്ളി ഓൺസുകളിൽ മിക്കതും ക്രമേണ അബിവിക് കോളേജുകളായി. എക്കായും പക്കനെ കേന്ദ്രീകരിച്ചുള്ള വിദ്യാഭ്യാസ ത്തിനു പകരം വിദ്യാർത്ഥിയെ കേന്ദ്രീകരിച്ചുള്ള ആധുനിക വിദ്യാഭ്യാസമാണ് പിന്നീട് അബിവിക് കോളേജുകളിൽ നൽകപ്പെട്ടത്.

സമസ്ത കേരള ജംഗ്ലേറ്റുൽ ഉലമ, കേരള ജംഗ്ലേറ്റുൽ ഉലമ, ജമാഅത്തത ഇസ്ലാമി തുടങ്ങി നിരവധി സംഘടനകൾ കേരളത്തിലെ മതവിദ്യാഭ്യാസ പഠനത്തിൽ പ്രധാന പങ്കുവഹിക്കുന്നു. അവ തന്മീലുള്ള ആശയപരമായ സംബാദങ്ങൾ ഭാഷാസാഹിത്യങ്ങളുടെ വളർച്ചയ്ക്ക് സഹായകമായിട്ടുണ്ട്.

മതവിദ്യാഭ്യാസ നധാപനങ്ങളിൽ മദ്രസ, അബിവിക് കോളേജുകൾ എന്നിവയിലെ പാംപ്‌പലതിയെ അവലംബമാക്കിക്കൊണ്ട് മാതൃഭാഷാപ റംഗത്തെ അഭ്യന്തരിക്കുകയാണ് ഈ പഠനത്തിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. വിവിധ മതസംഘടനകൾ നടത്തുന്ന മദ്രസകളിൽ പഠനരീതികളിലും, പഠനമായുമത്തിലും പലിയ വ്യത്യാസം ഉണ്ട്. അബിവിക്കും, അബിവിമലയാളത്തിനുമാണ് സമസ്തയുടെ കീഴിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന മദ്രസകൾ പ്രാധാന്യം നൽകുന്നത്. എന്നാൽ ജമാഅത്ത ഇസ്ലാമി, കേരള നർവത്തുൽ മുജാഹിദീൻ പോലുള്ള സംഘടനകൾ നടത്തുന്ന മദ്രസകൾ അബിയിലും മലയാളത്തിലുമാണ് പഠനം നടത്തിവരുന്നത്. കുടാതെ ഇതരരം മർറ്റിസകളിൽ അധ്യാപകർക്കൊപ്പം അധ്യാപികമാരും പഠിപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ സമസ്തയുടെ കീഴിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന മദ്രസകളിൽ അധ്യാപികമാരില്ല. ആർത്തവസമയത്ത് സ്ക്രീകൾ ബുർജുന്നൻ സ്പർശിക്കാൻ പാടില്ല എന്ന കാരണം പറഞ്ഞാണ്, സ്ക്രീകളെ ഈ രംഗത്തുന്നിന് മാറ്റി നിർത്തുന്നത്. ഇതു തികച്ചും അസ്വീകാര്യമാണ്. ഓത്തുപള്ളികളുടെ ചരിത്രം പരിശോധിക്കുമ്പോൾ മൊല്ലാക്കമാരും ആത്രതനെ പ്രാധാന്യം മൊല്ലാച്ചിമാർക്കും നൽകപ്പെട്ടിരുന്നു. അവരും കിതാബ് പഠിച്ചവരും പഠിപ്പിച്ചവരും തന്നെയാണ്. വിദ്യാർത്ഥികളിൽ പലരും പെൻകുട്ടികളായിരിക്കുകയും, സമസ്തയുടേതാഴീകെയുള്ള മദ്രസകളിൽ അധ്യാപികമാരെ നിയമിക്കുകയും, ചെയ്യുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ വ്യവസ്ഥാപിതമായ പുരുഷാധിപത്യ മൂല്യങ്ങളുടെ തകർച്ചയെ ദേപ്പെടുന്ന പരശ്രാഹിത്യ നിലപാട് പരിഹാസ്യമാണ്.

ആധുനിക വിദ്യാഭ്യാസം നേടിയെടുക്കുന്നത് വിനാശകരമാണെന്നും, ഇംഗ്ലീഷ് വിദേശിയായ ശത്രുവിന്റെ ഭാഷയാണെന്നും ഉള്ള ആദ്യകാല പണ്യത്തിനാരുടെ പ്രചാരണത്തിൽ നിന്നും മാറിനിന്നുകൊണ്ട് കേരളത്തിലെ അബിവിക് കോളേജുകൾ ആധുനിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിനും

ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷാ പഠനത്തിനും വളരെയേറെ പ്രാധാന്യം നൽകിവരുന്നു. എന്നാൽ മാതൃഭാഷയായ മലയാളം ഒരു മാധ്യമം എന്ന നിലയിൽ മാത്രമേ അബ്ദിക്കോളേജുകൾ ഉപയോഗിക്കുന്നുള്ളൂ. മലയാളഭാഷയും സാഹിത്യവും പഠിപ്പിച്ചുവരുന്നില്ല.

അബ്ദിക്കോളേജുകളിലെ മതവിദ്യാഭ്യാസം പഠതിയിൽ സ്ത്രീക്കും പുരുഷനും രണ്ടുതരം സിലബസ്സാണ്. ഹോസ്റ്റലും കൂട്ടുംബസംഖ്യാനം, ശിശുപോഷണം, രോഗശുശ്രൂഷ തുടങ്ങിയവയാണ് സ്ത്രീകളെ പഠിപ്പിച്ചുവരുന്ന വിഷയങ്ങൾ.

മതവിദ്യാഭ്യാസം മുസ്ലിംങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടതേതാളം നിർബന്ധമായിരുന്നു. എന്നാൽ മാതൃഭാഷയായ മലയാളം പഠിക്കാൻ സംവിധാനം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. മതകാര്യങ്ങളിൽ നേതൃത്വം വഹിച്ചിരുന്ന മുസ്ലിയാക്കമാർ മലയാളം ലിപി പഠിക്കേണ്ട ആവശ്യം ഒരു മുസ്ലിംമെന്ന സംബന്ധിച്ചിടതേതാളം ഇല്ലെന്ന് നിഷ്കർഷിച്ചു. മതഭാഷ അബ്ദിയായിരുന്ന തിനാൽ ആ ഭാഷയിലുള്ള പരിപണ്ടാനം മാത്രമാണ് ഒരു മുസ്ലിം നേടിയെടുക്കേണ്ടത് എന്ന് പ്രായേണ വിശ്വസിച്ചുപോന്നു. ഇതെന്നാൽ വിശ്വസ്യ അബ്ദിക്കോളേജുകളിൽ മുസ്ലിം നവോത്ഥാന നായകരാർ ശക്തമായി പ്രതികരിക്കുകയും, അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഫലമായി കാലം ആവശ്യപ്പെടുന്ന തരതിലുള്ള മാറ്റം ഉണ്ടാക്കാൻ സാധിക്കുകയും ചെയ്തു. എങ്കിലും മതവിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്ത് മാതൃഭാഷാപഠനം സാർവ്വത്രീകരിക്കാനേതുണ്ട്.

വിത്തുകൾ

സലഭിന

നടുനന്നയ്ക്കരുതേ
നീയി
മുളപൊട്ടിയ വിത്തുകൾ.
സപ്പന്തതിലേയ്ക്ക്
ആഴത്തിൽ പടരുന്ന
വേരുകളുണ്ടാവുമതിന്.
ചില്ലുകളിൽ
നിരാശയും ഭ്രാന്തിം

- ❖ കൈകോർക്കും
- ❖ പുകളിൽ
- ❖ ഹൃദയരക്തം കിനിയും,
- ❖ പച്ചിലകൾ
- ❖ നൊന്തുപിടണ്ട്
- ❖ അടർന്നുവീഴും,
- ❖ വേനലുകളുംനിംഞ്ഞും മുന്പ്
- ❖ ഇലകൾ തളിർക്കുമ്മുന്പ്
- ❖ പുകൾ കിനാവുകാണുംമുന്പ്
- ❖ ചവിട്ടിമെതിക്കാം
- ❖ നമുകളി മുളപൊട്ടിയ

വെറുവിക്കം

ആർ. മനോജ് വർഷ

തലയൊന്നു നിവർത്താനും

കഴിയാത്തതു മാതിരി

ഒഴുകിപ്പോകയാം കാലം

എന്നമുടി നിരന്തരം

ശാസം മുട്ടിക്കുമീ വെള്ള-

പ്ലാച്ചിലിൽത്തീർന്നു പോകയോ?

കടങ്ങുയർന്നിട്ടു വായു

നുകർ,നുയിരു കാകയോ?

എന്നു ചോദ്യം! തകർന്നേക്കാം

നെഞ്ചിൻ കുടെനിരിക്കില്ലും,

കാഴ്ചകാണാൻ കൗതുകത്തിൽ

കുനിഞ്ഞെ നിൽക്കയോണു തൊൻ.

ഇളക്കും പുല്ലി, ലഞ്ജിങ്ങായ്

ഉരുളും കല്ലിൽ, മീൻകളിൽ

ഇരുളും വെടവും മാറി

വിളയാട്ടുന കാഴ്ചയിൽ

കാൽച്ചോട്ടിൽ മണ്ണു നീങ്ങുന്നോൾ

പിണ്ണണിക്കുന്നൊഞ്ചാകയും

പിടിച്ചു നിൽക്കുവാനൊന്നും

കയ്തിൽക്കിട്ടാതിരിക്കില്ലും

കൊതിക്കുന്നതു തൊനേതോ

ജലജീവിതം- എന്നില്ലും

വരാം ചെക്കിളി, വാൽ- നീളും-

കൊതിയിൽ കമ തീരുമോ?.....

പട്ടണിയുടെ കൂട്ടിവായന

കടലായിൽ പരമേശരൻ

എറു പ്രശസ്തനാകും മു-
ബാബുനാളുംപുഴ
കേഷത്തതിൽചുനു പാർത്തതെത്ര
മെല്പുത്തുർ പണ്യിതാഗിമൻ.

അനുമി, ലൂഡയസ്റ്റാന-
മവലങ്ങളിലെന്നിയേ
ബുരയാത്രനടത്തുനോർ-
ക്കനോനും ചെന്നുതങ്ങുവാൻ.

അവലപ്പുഴരാജാവിൻ
കൊട്ടാരമരിക്കതുതാൻ
രീഴ്മിരുനു നാടനു
ദേവനാരാധാനൻ നൃപൻ

മഹാഭാരതമെന്നനും
മുലംവായിച്ചുകേൾക്കണം
കേഷണത്തിനുമുഖേന്നു
രാജാവിൻചിട്ടനിഷ്ഠംയും.

മഹാപണ്യിതനനാല്യം
വായിക്കാറില്ല താൻ സ്വയം
വിപൻ വായിച്ചുകേൾക്കണ-
മെന്നാലേ തൃപ്തി കൈവരു.

നിത്യാകേൾപ്പിച്ചിടാറുള്ള
ഭൂദേവനു മുടക്കമായ്
ഒരു സ്വന്മരിചുന
പുല കേൾക്കുക കാരണം.

അവലത്തിൽ കാണുമല്ലോ
പതിവായ് പല ഭൂസുരർ
രണാളക്കുട്ടി വരുവാൻ
വിട്ടു ഭൂപതി ഭൂത്യുനെ

‘കൂട്ടിവായിക്കുവാൻ വേണ്ടു-
മരിവുഭേദാരു വിപരെ
കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരാ’നാത്രേ
ഭൂത്യുനേകിയ കല്പന.

കണ്ണിൽപ്പെട്ടതു മെല്പുത്തുർ
‘പുണ്ണിൽക്കാരനാകയാൽ
കൂട്ടിവായിക്കുവാനാമോ?’
ചോദ്യം ഭൂത്യുനെ തൊടുക്കുകയായ്.

ഉവുന്നൊരുത്തരം കേൾക്കേ
മറ്റു ചോദ്യങ്ങളെന്നിയേ
രാജകല്പന കേൾപ്പിച്ചു
നയിച്ചു കോലകം വരെ

കണ്ണിട്ടേയില്ല മേല്പുത്തുർ
ദേവനാരാധാനാവുനെ
ഇഷ്ടിച്ചുകാണാനതിനി-
ങ്ങത്തിനാവലപ്പുഴ.

അറിയില്ലേ കൂട്ടിവായി-
കാനെനന്നതിനൊരുത്തരം
ഉവുന്നുകേൾക്കേക്കല്പിച്ചാൻ
ബുന്ന് വായിച്ചുകൊള്ളുവാൻ.

‘അടയാളം വെച്ച ഭാഗം
മുതൽക്കെന്നാറുവാചകം
ആരെന്നുപോലും ചോദിക്കാൻ
മിനക്കെട്ടില്ലെല്ലിപ്പൻ.

ശ്രദ്ധിച്ചുകണ്ടു മേല്പുത്തുർ
കഷണിക്കാൻനീ നൃപൻ
ചെവിക്കുമേലയാണല്പം
മുടിയുള്ളതംഗിയായ്.

ഭൂപാജതയാകയാപേരെ
ശ്രദ്ധവെച്ചാണുസാദരം
തുടങ്ങിയതു വായിക്കാൻ
മേൽപ്പുത്തുർ ഭൂസുരോത്തമൻ.

സശ്രദ്ധം കെട്ടിടുന്നില്ലേ
എന്നു നോക്കുന്ന രീതിയിൽ
കണ്ണയച്ചുഭൂസുരേന്ദ്രൻ
രാജാവിൻ നേർക്കിടയ്ക്കിടെ.

മനസ്സിരുത്തിക്കേൾക്കുന്നു-
ഞങ്ങന്നുകണ്ടതുകാരണം
മുലത്തിലില്ലാത്തപദ്യം
കൂട്ടിവായിച്ചതിങ്ങനെ.

“താം ഓമഗദാത്രന്താ
ദുര്യോധനവരുമിന്നീ
ശ്രിബാ വാർവാടകസേവ
കർണ്ണമുലമുപാഗതാ”.

കാവ്യാത്മകം മാത്രമല്ല
സാദർഭികവുമീ വരി
ആശയം മലയാളത്തി
പേരാണ്ണിങ്ങനെയായിട്ടോ.

ഭീമൻ്റെ ശദയേപ്പോടി-
ചുപ്പോൾ ദുര്യോധനപ്പട
കഷണം തിരന്റെ മുടിപോത്
പുകിനാർ കർണ്ണസനിധി.

കഷണം കിക്കാരനെന്നുല്ലപം
കളിയാക്കുന്നതുമുണ്ടിൽ
ചെവിക്കുറ്റിവരെയ്ക്കെത്തും
രോമം മുർച്ചിക്കവേ മുടി.

ഈ ശ്രോകം കേടുനേരത്തോ-
ടന്യാളിപ്പോടിരുന്നുപോയ്
പലവട്ടം ശ്രവിച്ചിട്ടു-
ണഭ്ലോ രാജാവു ഭാരതം.

ചോദിച്ചു ‘നീ പദ്യമെന്താ-
ഞാവിടനാണിതിങ്ങനെ?
ഭാരതത്തിലെയോ, കേട്ടി-
ടില്ലു തൊനിതിതേവരെ.

വിനയത്തോടെ താൻചോല്ലി
മേല്പുത്തുരുപ്പോഴിങ്ങനെ
കുടിവായിച്ചുതാണുല്ലപ-
മതല്ലോകുടിവായന.

മേല്പുത്തുരുംബ്രേച്ചതിൽ-
യാണഭ്ലോ? പ്രണമിപ്പു തൊൻ
അറിഞ്ഞില്ലെന്നുസാങ്കാംഗം
നമിച്ചാൻ ഭൂമിപാലകൻ.

പട്ടരിയെന്നു കേട്ടിട്ടു
യുള്ളു, കാണമതിതാദ്യമായ്
എറെസുനോഹമുണ്ടിപ്പോൾ
നേരിൽക്കാണാൻകഴിഞ്ഞതിൽ.

അനുഗ്രഹിക്കണം വന്നു-
വെയാക്കരണപണിത
നാരാധാരിയ കർത്താവേ
മേല്പുത്തുർ ഭ്രഹ്മരേ!

അങ്ങയെക്കാണുവാനിങ്ങു
വന്നതിനാലെയാണുതൊൻ
കാലത്തൈയാജണവെന്നതീ
വെദ്യൻകല്പിച്ചപാലുപോൽ

പട്ടരി തൊഴുകയ്യോടെ
തന്മാഗ്യത്തെപ്പുകഴ്ത്തവേ
അനുഗ്രഹാർത്ഥിയായ നിന്നു
വേവനാരാധാരൻ പ്രഭു.

നിമിഷാർഖംകൊണ്ടുതീർത്ത
പദ്യംചൊല്ലിയമാവിയി
തലയിൽത്തൊട്ടുപട്ടം
നൽകിനാനീയനുഗ്രഹം.

അവ്യഞ്ജന സ്താർക്കഷ്യരെതു-
രൂൾ പദം ഘടയിഷ്യതി
തന്ത്ര വേതു കല്പാന്തം
ദേവനാരാധനപ്രദോ.

വ്യഞ്ജനം മാറ്റിയാത്താർക്കഷ്യ-
കേതുവെന്നുള്ള വാക്കിനി
വീഴ്ചീട്ടു കല്പാന്തം
ദേവനാന്തിനാശയം

വ്യഞ്ജനം നീക്കിയാലാകെ
ആയുസ്സുനാണു കിട്ടുക
ഗരുഡയാജനേകുന
പദവും ശ്രേഷ്ഠമേകിട്ടും.

പലമാസങ്ങൾ പട്ടതി
വസിച്ചുരാജയാനിയിൽ
പണ്യിതമാർ രണ്ടുപേരും
മുചുകീ കാവ്യചർച്ചയിൽ.

ഈടുറ വെയാകരണ-
ഗ്രന്ഥം തീർത്തതതിനിട
മാസം രണ്ടാൽ പ്രകിയാസർ-
പ്രസം രാജൻ്റെ ചൊല്ലിനാൽ.

മേല്പുതുരേകവിശ്രഷ്ടം-
നായ നാരാധനദിജ!
പാദങ്ങളിൽ നമിപ്പുതോൻ
പ്രാജ്ഞപ്രാശ ശിവാമനേ!

ഗ്രന്ഥം

സഹിത

കഴുത്തിലണിത്ത
താലിമാലയ്‌ക്ക്
അച്ചൻ്റെ കഴുത്തരുത്ത
കയറിന്റെ ഗന്ധം..

കാലത്തിന്റെ അറ്റത്തോളം

പരക്കുന്ന രത്നമുർഖി...

എം. എം. സചീനൻ

പി.എം. നാരായണൻ കവിതാസമാഹാരമാണ് “വാക്കിന്റെ കരകൾ”. ആ പേരുകേൾക്കുമ്പോൾത്തനെ പെട്ടുന്ന മനസ്സിൽവരിക, സർബ്ബകരയുള്ള വാക്കുകൾ എന്ന അർത്ഥമൊയമാവും; കവിതയാകുമ്പോൾ പ്രത്യേകിച്ചും. സർബ്ബവർണ്ണത്തിലുള്ള കരകൾ നേര്യതു പിടിപ്പിച്ച് വാക്കിനെ മനോഹരമാക്കുന്ന വിദ്യയാണ് കവിതയെഴുത്ത് എന്നൊരു പക്ഷമുണ്ടാക്കോ, കാവൃചിന്തയിൽ. പക്ഷേ ഈ സമാഹാര ത്തിലെ രചനകളാവട്ടേ, വാക്കിനെ നിറംപിടിപ്പിക്കുന്ന വിദ്യകളിൽനിന്ന് വേണ്ടതു അകലം പാലിച്ചു നടക്കുന്നവയുമാണ്. പുസ്തകത്തിന്റെ തല വാചകം ദ്രോതിപ്പിക്കുന്ന യമാർത്ഥം അർത്ഥത്തിലേയ്ക്ക് ചികഞ്ഞുചെ ജ്ഞാൻ ഈ വെരുഖ്യം കാരണമാകും.

വാക്കിന്റെ ഇരുകരകളെയുമാണ്, അമവാ വാക്കിന്റെ ഇക്കണ്ണയും അക്കരെയുമാണ് പി.എം. നാരായണൻ അർത്ഥമാക്കുന്നത് എന്നു തിരിച്ചറിയാൻ ഈ സമാഹാരത്തിൽ “വാക്കിന്റെ കരകൾ” എന്ന പേരിൽത്തനെന്നയുള്ള കവിത സഹായിക്കും. വാക്കിന്റെ ഇക്കരെയും അക്കരെയും മനസ്സാണ് പി.എം, ആ കവിതയിൽ നിരീക്ഷിക്കുന്നത്. ഒരു കര, ശബ്ദം ആരംഭിക്കുന്നതിനു മുമ്പാകുത്ത മനസ്ത്വിന്റെതാണ്. മറു കരയാകട്ടേ, ശബ്ദം ഒടുങ്ങിയതിനു ശ്രേഷ്ഠമുള്ള മുഴങ്ങുന്ന മനസ്ത്വിന്റെ തും. വേർത്തിരിച്ചറിയാനാവാത്ത പ്രതിധനികൾ ഒടുങ്ങിത്തിരുന്നതിനു മുമ്പുള്ളതാണ് അക്കരെയുടെ മനസം. അതുകൊണ്ട്, അവിടെ അപ്പോഴും ശബ്ദത്തിന്റെ തിരിച്ചറിയാനാവാത്ത അടരുകളുണ്ട് എന്നർത്ഥം. അക്കരെയുടെ ഓർമ്മകളിലെക്കില്ലും മുഗാങ്ങൾ വിഹരിക്കുന്നുണ്ട്. ശബ്ദം ആരംഭിക്കുന്നതിനുമുമ്പാകുത്ത ഇക്കരെയുടെ ആദിമാനത്തിലിവാവട്ട മുന്നികളാണ് വിഹരിക്കുന്നത്. ഭാരതീയ ശബ്ദസിഖാന്തത്തിന്റെ അമവാസ്യാടിവാദസിഖാന്തത്തിന്റെ പുഡിയത്തിലെ തൊട്ടു നിന്നാൽമാത്രമേ പിഎം. നാരായണൻ “വാക്കിന്റെ കരകൾ” എന്ന കവിത ആസ്യാദനത്തിനു പഴഞ്ഞു.

ഈ സമാഹാരത്തിലെ പല കവിതകൾക്കുമുണ്ട് മനസ്ത്വിന്റെ തുല്പാസിൽവെച്ചുമാത്രം ഭാരം അളക്കാൻ കഴിയുന്ന ഇന്ധയാരു പ്രത്യേകത. അക്കരെയും ഇക്കരെയും മനസം നിറഞ്ഞതിരിക്കുന്ന വാക്കിന്റെ വിസ്മയം എന്ന് ഈ സമാഹാരത്തിലെ പല കവിതകളെക്കുറിച്ചും പൊതുവെ പറയാമെന്നുതോന്നുന്നു.

സ്വന്തം ആത്മാവിനെ അടയാളപ്പെടുത്തുന്ന രചനകൾ, നിന്തു ജീവിതത്തിലെ വ്യാവഹാരികപ്രൈറ്റ് ഓഫീസ് പ്രതികരിക്കുന്ന രചനകൾ, മറ്റൊളം മറ്റൊളം അനേകണാമൊക്കെയി സഖ്യരിക്കുന്ന മൊഴിമാറ്റങ്ങൾ, എന്നിങ്ങനെ ഈ സമാഹാരത്തിലെ കവിതകളെ മുന്നായി തിരിക്കാം. “മാർക്കണ്ണയയൻ”, “കാളനും കുട്ടിയും”, “അക്കരെ ഇക്കരെ”, “പ്രള യം”, “മായാമയം”, തുടങ്ങിയ കവർ ത കൾ രണ്ടാമത്തെ വകുപ്പിൽപ്പെട്ടു നും. ഇതിൽ ആദ്യം പറഞ്ഞ തട്ടെ ചനകളിലാണ് പിഎം നാരായണൻ എന്ന കവി മുദ്രണം ചെയ്തപ്പറ്റിക്കുന്നത് എന്ന് നിസ്സംശയം പറയാം.

അകാരണസകടങ്ങളുടെ വേരനേഷിച്ചുപോവുകയാണ് “സത്ര ത്തിൽ ഒരു സന്ധ്യ” എന്ന കവിത. ഇലയനങ്ങാമരങ്ങൾ, വിജ്ഞർത്തനാരാ കാശം, മഞ്ഞിൽപ്പുകയും മല, എക്കാക്കിയാമരാരു താരം, മെല്ലേയൊഴുക്കും പുഴ, ഇടറിയെത്തും വിഷാദസംഗീതം, മറുകരയിലെ പാളത്തിലും അക ലുന ദുരവണ്ണിയുടെ ചുളം, തുടങ്ങി തനിക്കുചുറ്റുമുള്ള പ്രകൃതിയോടു ചേർക്കുന്ന ഓരോ വിശേഷണവും ദുഃഖസ്ഥുതികളിലേയ്ക്ക് വഴിവെട്ടു കയാണ്. അവസാനം, നിറഞ്ഞതാഴുകുന്ന കണ്ണീർച്ചാലിൽ എത്തി നിൽക്കുന്ന കവിത, എന്തിനെന്നും എന്തെന്നും പറഞ്ഞതിനിധിക്കാനാവാത്ത സകടലുകളെയാണ് വാക്കുകൊണ്ടു കോറിയിട്ടുന്നത്.

രാമാധനത്തിലെ അഹല്യയുടെ കമ പലരും പലതരത്തിൽ വിലയിരുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ സ്ത്രീവിരുലു സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ച് നിര വധി പഠനങ്ങളുണ്ടായിട്ടുമുണ്ട്. മിക്ക വായനകളുടേയും പൊതു സ്വഭാവം അഹല്യയോടുള്ള സഹാനുഭൂതിയും ദേവേന്ദ്രനോടും, ഗൗതമമുനിയോ ടുമുള്ള ശത്രുതയുമായിരുന്നു. ആരാണ് കുടുതൽ കുറമായി അഹല്യ യോടു പെരുമാറിയത്? നിരപരാധിയായ സ്ത്രീയെ ശപിച്ചു ശിലയാക്കിയ ഗൗതമമുനിയാണോ, അതോ നിഷ്കളകയും പതിവ്വതയുമായ അഹ ല്യയെ കാപട്ടം കാണിച്ച് വശപ്പെടുത്തി, അവളുമായി രമിക്കുകയും അവർക്ക് ശാപം വാങ്ങിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്ത ദേവേന്ദ്രനാണോ എന്ന കാര്യത്തിൽമാത്രമേ തർക്കമുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. എന്നാൽ, അഹ ല്യയുടെ കമയെ തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായ ഒരു വ്യാവ്യാനത്താട അവ തരിപ്പിക്കുകയാണ് പി.എം. നാരായണൻ “അഹല്യ” എന്ന കവിത. അഹ ല്യയുടെ കമ അഹല്യയുടെതന്നെ കാഴ്ചപ്പാടിലുംതന്നെയാണ് ഈ കവിത തിൽ വെളിപ്പെടുന്നത് എന്ന കാര്യം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

“കണ്ണുതൊൻ നിന്നെപ്പുറിണ-
പുരുഷ സഹാര്യമേ!
വിണ്ണിൽ നീ മഴവില്ലു
കുലച്ചു നിൽക്കുന്നേരം”

എന്ന അഹല്യയുടെ ചിന്തകളിലുംതന്നെയാണ് കവിത ആരംഭിക്കുന്നതും വള രൂനതും സമാപിക്കുന്നതും. അതുവരെ നമുക്കു പരിചയമുള്ള, വിവര

ദോഷിയും സ്ത്രീലഗ്നം പേടിത്താണ്ടനും, മറുള്ളവരുടെ തപസ്യു മുടക്കാൻവേണ്ടി എന്തു വൃത്തികേട്ടും കാണിക്കുന്ന സ്വാർത്ഥതയുടെ മുർത്തിരുപവുമായ ദേവേന്ദ്രനെയല്ല, അഹല്യ ഇവിടെ കാണുന്നതും കാണിച്ചുതരുന്നതും. തന്നെ മോഹിപ്പിക്കുന്നതരത്തിൽ, വിശ്വാസി മഴവില്ലു കുലച്ചുനിൽക്കുന്ന പുരുഷ സഹനരുമായാണ് അവൾ ദേവേന്ദ്രനെ കാണുന്നത്. പുരാണത്തിലെ അഹല്യ എങ്ങനെന്നയാണ് ദേവേന്ദ്രനെ കണ്ടിരുന്നത് എന്നു നമുക്കരിയില്ല. കാരണം, അവൾ സംസാരിച്ചിട്ടില്ല. വിശ്വാസി കുലച്ചു നിൽക്കുന്ന മഴവില്ല് എന്ന ബിംബത്തിന് പുരുഷലിം ഗവുമായുള്ള സാമ്യം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. കാർമ്മകിൽപ്പൂഴുതിലുടെ നീ എന്നെന്നോക്കി മിന്നൽപ്പാളിപോലെ ചിരിക്കേ ഞാൻ ലജ്ജയാൽ തുടു കുന്നു എന്നാണ് അഹല്യ വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്. ദേവേന്ദ്രൻ തന്റെ അരി കിൽ കൊടുക്കാറായി അണിയുന്ന, അസ്ഥികൾ നുറുങ്ങുന്നതരത്തിൽ തന്നെ കെട്ടിപ്പുണ്ടുന്ന ഓർമ്മയിലാണ് അഹല്യ. അഹല്യ സംസാരിക്കുന്നത് ദേവേന്ദ്രനോട് നേരിട്ടാണ്. മറാരും സാക്ഷികളില്ല. അഹല്യയും ദേവേന്ദ്രനും തമിൽ നടത്തുന്ന രഹസ്യസംഭാഷണം, അമവാ അഹല്യയുടെ ആത്മഗതം ഒളിച്ചുന്നു കേൾക്കുകയാണ് വായനകാർ.

“പടരുന്ന നിന്നശി-
ദ്രാവകം സിരകളിൽ
പൂജയുന്ന ഞാൻ ഹർഷ
മുർച്ചയിൽ സാംഗോപാംഗം” എന്ന്, ഏറ്റവും സ്വകാര്യമായ രതിമുർച്ചയുടെ നിർവ്വൃതിസ്മരണകൾ അയവിരിക്കുകയാണ് അഹല്യ. ആ നിർവ്വൃതിയുടെ നിമിഷങ്ങൾ പക്ഷേ, പെട്ടെന്ന് തീരുന്നതിലും തീരണമെന്ന് അവൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നുമില്ല.

“നിമിഷം പരക്കുന്ന
കാലത്തിന്നറ്റേതാളം
ശയിപ്പു ശിലീഡുത
സപ്പനമായതിൽ ഞാനും”

എന്നാണ് കവിത സമാപിക്കുന്നത്. യമാർത്ഥത്തിൽ അഹല്യക്ക് എന്നാണ് സംഖിച്ചത് എന്നതിന് പുതിയൊരു വ്യാവധാനമാണ് പിഎം ഇവിടെ നല്കുന്നത്. ഇഷ്ടപ്പെട്ട പുരുഷനുമായി ഇണചേർന്ന്, അവന്റെ അശിദ്രാവകം സാംഗോപാംഗം തന്റെ സിരകളിൽ പടരുന്നതിന്റെ ഹർഷമുർച്ചയിൽ സർവ്വം മറന്നു ശയിക്കുന്നതിന്റെ നിർവ്വൃതിനിമിഷം കാലത്തിന്റെ അറ്റത്താളം പരക്കുകയും, ശിലീഡുതമായ ആ സപ്പനാവന്മയിൽ ലയിച്ചുകിടക്കുകയുമാണ് അഹല്യ. ആ അവന്മയിൽനിന്ന് ഉണ്ടണം എന്ന് അവൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നേയില്ല.

“രാമ, നീയെന്തിനേന്നെന്ന
വെറുതേയുണ്ടത്തി,യാി

കോമളസപ്പനാകീർണ്ണ-

സുവനിദയിൽനിന്നും”

എന്ന്, വിഷണുനാരാധാരാഖണംനുതിരിയും അഹല്യയുടെ ഹൃദയം വെളി പ്ലടുത്തുനുണ്ട്, “അഹല്യാമോക്ഷം” എന്ന കവിതയിൽ. ദേവേന്ദ്രനെ തന്നെ വർക്കാൻ അനുജതെ നല്കണമെന്നും അല്ലായ്ക്കിൽ, കല്ലായി തന്നെ നിലനിൽക്കാൻ തന്നെ അനുവദിക്കണമെന്നുമാണ് വിഷണുനാരാധാരാഖണംനുതിരിയുടെ അഹല്യയുടെ പ്രാർത്ഥന. തന്റെ പതിയായ ഗൗതമമുനിയുടെ അടുത്തെയ്ക്ക് തന്നെ പറഞ്ഞെയ്ക്കരുതേ എന്ന പ്രാർത്ഥനയുടെ യുക്തിയായി വിഷണുമാഷിന്റെ അഹല്യ രാശനോടു പറയുന്നത്, “മുല്ലമലർക്കാണഭർച്ചിക്കായ്ക്ക മുള്ളിലവിനെ” എന്നാണ്.

“മലരാളി തിരള്ളും മധുചന്ദ്രികയിൽ
മഴവിൽക്കൊടിയുടെ മുനമുകൾ
എഴുതാനുഴറീ കൽപ്പന ദിവ്യമോ-
രശകിനെ, എന്നെ മരനു ഞാൻ!
അഭൈതാമല ഭാവസ്പദിത
വിദ്യുമേവല പുകീ ഞാൻ!..”

എന്ന് ചങ്ങവും എഴുതിയിട്ടുണ്ടാണ്. പ്രണയിനിയെക്കുറിച്ചുള്ള സങ്കല്പങ്ങളിൽ മുഴുക്കി തന്നതാണ് മരനുപോവുകയാണ് ഇവിടെ നായ കാൻ. അങ്ങനെയാണ് അയാൾ മധുരസപ്പനശത്രാവലി പുത്രതാരു മായാ ലോകത്തെത്തുന്നതും, അഭൈതാമലഭാവസ്പദിതവിദ്യുമേവല പുകുന്നതും.

പി എ. നാരാധാരൻ അഹല്യയിൽ, രതിമുർച്ചയുടെ ആല സ്വന്തതിൽ ആണ്ടുമുണ്ടുന്ന നിമിഷം കാലത്തിന്നറ്റേതാളം പരക്കുക യാണ്. പ്രണയിനിയെക്കുറിച്ചുള്ള സങ്കല്പങ്ങളിൽ മുഴുകുകമാത്രമാണ് ചങ്ങവും മനസ്സിനിയിലെ നായകൻ ചെയ്യുന്നതെങ്കിൽ, ഒരു പടി കൂടി കടന്ന്, ഇവിടെ പ്രണയവും രതിയും യാമാർത്ഥ്യമായി പ്രണയി നികർ അനുഭവിക്കുന്നുണ്ട്.

നമുക്കു പരിചയമുള്ള പുരാണങ്ങളിലെ അഹല്യാ കമകളിലെല്ലാം കർത്തൃത്വം പുരുഷന്മാർക്കായിരുന്നു. പുരുഷകർത്തൃത്വങ്ങളുടെ ഫലം അനു വെഡുന്ന മഹാസാന്നിധ്യം മാത്രമായിരുന്നു അവിടെ അഹല്യ. അഹല്യ യോക്ക മോഹം തോന്നുന്നത് ദേവേന്ദ്രൻ എന്ന പുരുഷനാണ്. അവനാണ് അസമയത്ത് ഗൗതമമുനിയെ കുകിയുണ്ടാക്കുന്നത്. മുനിയുടെ വേഷ തതിൽ വന്ന് അഹല്യയെ പ്രാഹിക്കുന്നതും പുരുഷനായ ദേവേന്ദ്രൻ. ഗംഗ യുണർന്നിട്ടില്ല എന്നും താൻ വഞ്ചിക്കപ്പെട്ടി എന്നും തിരിച്ചറിയുന്നത് പുരുഷനായ ഗൗതമൻ. ദേവേന്ദ്രനെയും അഹല്യയെയും ശപിക്കുന്നതും മുനിയായ ഗൗതമൻ. അഹല്യയ്ക്ക് ഇതിലോന്നും യാതൊരു കർത്തൃത്വവും ഉണ്ടാ

യിരുന്നില്ല. അവൾ പുരുഷനാരായ വേട്ടക്കാരുടെ ഇരമാത്രമായിരുന്നു. ശിലയാവുന്നതിനുമുമ്പും യമാർത്ഥത്തിൽ അഹല്യയുടെ അവസ്ഥ ശിലാ സമാനമായിരുന്നു എന്നർത്ഥമാണ്. ശിലാവസ്ഥയിൽനിന്ന് അവളെ മോചിപ്പി ക്കുന്നതും മറ്റൊരു പുരുഷനായ രാമൻ. അവിടെയും തനിക്കു മോക്ഷം തന പാശപ്പർശത്തെ നമസ്കരിക്കുക എന്നതിന്പുറം അവൾക്കു പ്രത്യേ കിഴച്ചാനും ചെയ്യാനില്ല.

ഇരയുടെ അവസ്ഥയിൽനിന്നു വേട്ടക്കാരിയുടെ അവസ്ഥയി ലേയ്ക്കു മാറുന്നുണ്ട് വിഷ്ണുനാരാധാരാജൻ നമ്പ്യതിരിയുടെ അഹല്യ യെപ്പോലെ പി എം നാരാധാരൻ അഹല്യയും. ആദ്യവസാനം നട ക്കുന്ന എല്ലാ നാടകീയ സംബേദങ്ങളിലും ഇവിടെ കർത്തുതം അഹല്യ കാണ് എന്നതാണ് പ്രധാനം. കവിതയിലെ വക്തവാവ് അഹല്യയാണ്. അഹ ല്യയുടെ ആവ്യാസം എന്ന നിലയ്ക്കാണ് കവിത ആരംഭിക്കുന്നതും അവ സാനിക്കുന്നതും. പുരുഷനാരായ മറ്റു കമാപാത്രങ്ങൾക്കാനും ശബ്ദം നില്ല. അവർ സൈക്രൽത്താക്കൾ അമുഖം ഇരകൾ മാത്രമാണ്.

വിജ്ഞിൽ മഴവില്ലു കുലച്ചുനിൽക്കുന്ന പുർണ്ണപുരുഷ സഉന്ദര്യ മായി ദേവേന്ദ്രനെ കാണുന്നതും മോഹിക്കുന്നതും, കാർമ്മകിൽപ്പഴുതി ലുടെ തന്നെനോക്കി മിന്നൽപ്പൂജിപോതൽ അവൻ ചിരിക്കെ, ലജ്ജയാൽ തുടക്കുന്നതും അവന്റെ അശാന്താവകം സിരികളിൽ പടരുപോൾ ഹർഷ മുർച്ചയിൽ സാംഗ്രഹാപാംഗം പുളയുന്നതും, കാലത്തിന്നറ്റേതാളം പര ക്കുന്ന നിർവ്വതിയുടെ നിമിഷങ്ങളിൽ ശിലീഭൂതസപ്തമായി അലിയു നന്നും അഹല്യയാണ്. ആ അർത്ഥത്തിൽ, പുരുഷകേന്ത്രിതമായ ഒരു പുരാവൃത്തത്തെ സ്ത്രീകേന്ത്രിതമായി വായിച്ചേടുക്കുകയാണ് വിഷ്ണു നാരാധാരൻ നമ്പ്യതിരിയും പി എം. നാരാധാരനും. “അഹല്യ” ശ്രദ്ധ യിൽപ്പുടാത്തതുകൊണ്ടോ വായിക്കാത്തതുകൊണ്ടോ, വായിച്ചിട്ടുമനസ്സി ലാവാത്തതുകൊണ്ടോ ആവാം യാമാസ്യമിതികൾ ഇന്ന കവികളേയും കവിതകളേയും വെറുതേ വിഭ്രം.

വാക്കിന്റെ ഇരുക്കരകൾ എന്ന് ഇന്ന കുറിപ്പിന്റെ ആദ്യഭാഗത്ത് സുചിപ്പിച്ച കാര്യം “അഹല്യ” എന്ന കവിതയിൽ എറെ പ്രസക്തമാണ്. പ്രകതിത്വത്തിന്റെ, സജാവവിശേഷങ്ങളുടെ, അനുഭവങ്ങളുടെ, സ്വപ്നങ്ങളുടെ ഒക്കെ ഇരുക്കരകളെ കാണിച്ചുതുന്നുണ്ട് “അഹല്യ”. ഗൗതമമുനി യുടെ ധർമ്മപത്തിനെ, തന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ ആദ്യകാണ്യത്തിൽ തീർത്തും അപർശിതമായിരുന്ന അനുഭവലോകങ്ങളാണ് ദേവേന്ദ്രനുമാ മുള്ള ബന്ധത്തിലും അഹല്യക്കു കൈവര്ത്തുന്നത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ശാഖാം ആ നിമിഷത്തിന്റെ സ്വപ്നത്തിൽ അവൾ യുഗങ്ങളാളം, ശിലി ഭൂത സ്വപ്നമായി ശയിക്കുന്നതും. ഗൗതമനും ദേവേന്ദ്രനും പുരുഷത്വത്തിന്റെ ഇരുക്കരകളാണ്. ഇണചേരലിന്റെ ഇരുക്കരകളേയും കാണി ചുതരുന്നുണ്ട് ഇവരുമായി അഹല്യയുടെ ഇടപെടൽ. സന്ധ്യാസികൾ ലെംഗി

കബന്ധം എന്നത് സന്താനോൽപാദനത്തിനുവേണ്ടി മാത്രമുള്ളതാണ്. അത് നാളും പക്കവും നല്ല മുഹൂർത്തവും നോക്കി ചെയ്യേണ്ട ഒരു ധാരണയിൽ ദിശം. അതാണ് അപല്പുക്കു പരിചയമുള്ളത്. എന്നാൽ ദേവപ്രസന്നമായി പങ്കുവെച്ച രതിയനുവേം അതിൽനിന്നു തീർത്തും വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ആ ബന്ധത്തിന്റെ നിർവ്വതിനിലിഷം യുഗങ്ങളാളം നീണ്ടതായി അവർക്ക് അനുഭവപ്പെടുന്നതും. ആ അവസ്ഥയിൽനിന്നും, അവർക്കു മുക്തിനേടേണ്ടത്. ആ അവസ്ഥതനെന്നാണ് തന്റെ മുക്തി എന്ന് പി എം. നാരായണൻ അപല്പുയും പറയാതെ പറയുന്നുണ്ട്.

കൈപ്പറ്റി

പുർണ്ണ പണ്ണിക്കേഷൻസ്, കോഴിക്കോട്

1. മാനസിയുടെ തെരഞ്ഞെടുത്ത കമക്ഷ-മാനസി, വില : 125.00
2. അശാന്തരായ അനോഷകർ - ഡോ.വി.ബി. പണിക്കർ വില : 200.00
3. മലബാർ മുസ്ലിംകൾ-ഡോ. എൻ. ആർ. എസ്. ലക്ഷ്മി ഡോ. എ എൻ പി ഉമരകുട്ടി-വില : 250.00
4. വിരഹകാൾ-ഡോ. ശ്രീരേവ പണിക്കർ വില : 125.00
5. നാടറിവു പഠനങ്ങൾ-വാല്യം 2 ഡോ. എം. വി. വിഷ്ണു നമ്പു തിരി വില : 130.00

മലയാള ഭാഷ തോർക്കാപ്പിയത്തിൽ - ഡോ. ആർ. ശോപിനാമൻ കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, തിരുവനന്തപുരം വില : 300.00

അക്ഷരകാണ്ഡം - ഉള്ളിക്കിടാവ്, പ്രസാധനം : വി. പദ്മാവതി 87, നായിഡു ട്രൈറ്റ്, കോട്ടപ്പുറം, ചെന്നെ -വില : 90.00

ഭദ്രീപം - ഡോ. വി. നാരായണൻകുട്ടി, ചേർപ്പ് വെസ്റ്റ് തൃശ്ശൂർ- 680 573 വില : 65.00

പെത്യുക വീണ്ടും പിരുൾ ഉദ്ഘാടനം

വർക്കല ഗോപാലകൃഷ്ണൻ

‘മലയാളഭാഷ തൊൽക്കാപ്പിയത്തിൽ’

ഡോ. ആർ. ഗോപിനാഥൻ

പ്രസാധകർ : കേരളഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, തിരുവനന്തപുരം - 691 014

ഭാഷാസംബന്ധിയായ ഇപ്പോൾ നിരവേറ്റാനും ദശാസന്ധികളിൽ തരകമായി നിന്ന് പരിവർത്തനം വരുത്താനും കാലം ആവശ്യ പ്ലട്ടുന്നതായ ചില കൃതികൾ പ്രത്യേക ലഭ്യങ്ങളിൽ ഉണ്ടാകാറുണ്ട്. അനിവാര്യവും ശുദ്ധതമേറിയതുമായ ഭാഷാധർമ്മം നിർമ്മാഖിക്കുകയാകുന്നു അവയുടെ ഭാത്യം. ‘കേരളത്തിനി’ എന്ന ശ്രദ്ധയമായ കൃതികൾ ശ്രേഷ്ഠ ഡോ. ആർ. ഗോപിനാഥൻ രചിച്ച ‘മലയാളഭാഷ തൊൽക്കാപ്പിയ തത്തിൽ’ എന്ന അനോഷ്ഠാനും ശ്രമത്തിന്റെ ജനിതകക്കുട്ട് അതാകുന്നു. ഇപ്പോഴെന്തെ നിശ്ചലാവസ്ഥയെ ചലനാത്മകമാക്കി തൊൽക്കാപ്പിയ പഠനങ്ങൾ വഴി പെത്യുകമായ സംഘ സാഹിത്യത്തിലെത്തി മലയാള ഭാഷയുടെ ജനിതകസാഭാവമുള്ള അവകാശങ്ങൾ വിജിനം ചെയ്യാൻ അസാമാന്യമായ ക്ഷമത ഈ കൃതി സംഖ്യക്കുന്നു.

ആഡി തമിഴക്കത്തു നിന്നും പ്രാക്കൃത ഭാഷയുടെ അതിപ്രസരം നിമിത്തമുണ്ടായ ഭാഷാന്തരങ്ങൾ കാരണമായി കർണ്ണാടകവും ആന്റ്യാദേശവും വേർപ്പെട്ടു പോയതിനു ശ്രേഷ്ഠമുള്ള പ്രദേശമാണ് സംഘസാഹിത്യത്തിന്റെ പശ്ചാത്തല ഭൂമികയായ തമിഴകം. അതിന്റെ നേരവകാശികൾ തമിഴരും മലയാളികളുമാണെങ്കിലും പത്താം നൂറ്റാണ്ടിനു ശ്രേഷ്ഠ മലയാളികൾ പെത്യുക സന്പത്തിൽനിന്ന് അകന്നു പോകാൻ തുടങ്ങി. അങ്ങനെ അകന്നുകൊണ്ട് ഒടുവിൽ ധാതോരു ബന്ധവും ഇല്ലാതായി. മാത്രമല്ല, മലയാള ഭാഷയുടെ ആരംഭ ബന്ധത്താം നൂറ്റാണ്ടിലോ എന്നും അതിന്റെ ആദ്യരേഖ വാഴപ്പിള്ളി ചെപ്പേടാണെന്നും തല്പരകക്ഷികളായ ചില പണ്ഡിതന്മാർ ബോധപൂർവ്വം പ്രചരിപ്പിക്കുകയും പാംപലതികൾ വഴി ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇപ്പോൾ ശ്രേഷ്ഠംഭാഷാ പദ്ധതികൾ വേണ്ടി പരിശോധിക്കുമ്പോഴാണ് നമ്മുടെ പണ്ഡിതന്മാർ സംഘ സാഹിത്യമെന്ന ഇടക്കുവെയ്പിന്റെ സാർവകാലിക ധർമ്മത്തെക്കുറിച്ച് ഭാഷാധർമ്മം രാഷ്ട്രീയമാരായത്.

തമിഴർക്കും മലയാളികൾക്കും ഒരു പോലെ അവകാശപ്പെട്ട സംഘസാഹിത്യത്തിലും അതിന്റെ ലാക്ഷണികഗ്രന്ഥമായ തൊൽക്കാപ്പിയത്തിലും മലയാള ഭാഷയ്ക്കുള്ള അവകാശത്തെക്കുറിച്ച് എ.ആർ.

രാജരാജവർമ്മയെ പോലുള്ളവർ സുചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവയെന്നും സിഖാനപദവത്തിൽ എത്തിയിരുന്നില്ല. ഡോ. ആർ. ഗോപിനാഥൻ സമ്പന്നമായ ആ അവകാശം കണ്ണടത്തുകയും സ്വയം സംസാരിക്കുന്ന തെളിവുകൾ സഹിതം സ്ഥാപിക്കുകയുമാണ് ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. ഫോ. ഇളയപരമാളും പുലവർ സുഖേമണ്ണ പിള്ളയും തൊൽക്കാപ്പി തയ്യാറിന്റെ മലയാള ഭാഷാ വിവർത്തനവും വ്യാഖ്യാനവും അവതരിപ്പി ചെയ്തിനു ശേഷം ആരും തന്നെ ആ സാഹസിക മേഖലയിൽ പ്രവേശിച്ചിട്ടില്ലെന്നുള്ളത് ‘മലയാള ഭാഷ - തൊൽക്കാപ്പിയത്തിൽ’ എന്ന കൃതിയെ കൊടിനാട്ടി നിറുത്തുന്നു. തമിഴിൽ നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയ ചില പ്രയോഗങ്ങളും ശൈലികളും മലയാളത്തിൽ നിലനിൽക്കുന്നു. അതിനെപ്പറ്റി കൂടുതൽ അനേകിക്കാൻ മലയാളഭാഷാ പണ്ഡിതന്മാർക്കേ കഴിയു. ഈ അഭാവമേഖലയെ പുരിപ്പിക്കുകയാണ് ഡോ. ആർ. ഗോപിനാഥൻ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ നാളത്തെ ഭാഷാപഠനങ്ങൾക്ക് ഈ കൃതി ഒരു ആധികാരിക രേഖയിൽക്കുകയും ചെയ്യും.

തമിഴ് ഭാഷയിലെ ആദ്യത്തെ വ്യാകരണഗ്രന്ഥം അഗസ്ത്യ മഹർഷി രചിച്ച ‘അകത്തിയ’മാണെന്ന് എത്തിഹ്യമുണ്ടെങ്കിലും ഇന്നുവരെയും ആ കൃതി കണ്ണടക്കിട്ടിയിട്ടില്ല. തൊൽക്കാപ്പിയരപ്പോലുള്ള പിൽക്കാല വൈയാകരണമാർ അഗസ്ത്യസുത്രങ്ങൾ പേരു പറഞ്ഞ് ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് മാത്രം ആ കൃതിയെക്കുറിച്ച് നാമിയുന്നു. അഗസ്ത്യർ തന്നെ ‘പഴിത്തനർപ്പുലവർ’ (കവികൾ പറയുന്നു) എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതായി രേഖയുള്ളതുകൊണ്ട് അഗസ്ത്യനു മുമ്പും വ്യാകരണ മുണ്ഡായിരുന്നുവെന്ന് സ്പഷ്ടം. അതെന്നായാലും തമിഴ് ഭാഷയിലെ ആധികാരിക ലക്ഷണശാസ്ത്രഗ്രന്ഥമെന്ന് സർവാംഗീകാരം നേടിയിരിക്കുന്നത് തൊൽക്കാപ്പിയമാണ്. എഴുത്തത്തികാരം, ചൊല്ലതികാരം, പൊരുളുതികാരം എന്നിങ്ങനെ മുന്ന് പ്രധാന ഭാഗങ്ങളുള്ള ഈ കൃതിയിലെ 1603 നുലുകളിൽ നുറ്റുന്നതോളം മാത്രമേ മലയാള ഭാഷയ്ക്ക് യോജിക്കാത്തതായിട്ടുള്ളൂ. ബാക്കി നുലുകൾ (നുല് = സുത്രം) തമിഴ് ഭാഷയ്ക്കു യോജിക്കുന്നതെന്ന സ്ഥാപനം ദുരവ്യാപകമായ ചർച്ചകൾക്കും പുനരനേഷണങ്ങൾക്കും വഴിമരുന്ന് വിതറിക്കൊണ്ടിരിക്കാൻ പര്യാപ്തമാണ്. കാലങ്ങളിലേക്കുള്ള തുടർസംവേദനോർജ്ജ ദ്രോതാളാണ് ഈ കൃതിയുടെ ആന്തരിക ശക്തിയെന്ന് നിസ്സംശയം പറയാം. എഴുത്തത്തികാരം, ചൊല്ലതികാരം, പൊരുളുതികാരം (അക്ഷരം, വാക്ക്, അർത്ഥം) എന്നിങ്ങനെ മുന്ന് വിഭാഗങ്ങളുള്ളതിൽ അദ്യത്തെ രണ്ടും ഏതാണ് പുർണ്ണമായും പൊരുളുതികാരത്തിലെ നുലുകളെയും അപഗ്രാമന വിധേയമാക്കി മലനാട്ട് ബന്ധം തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്.

കേന്ദ്രസാഹിത്യ അക്കാദമിക്ക് വേണ്ടി ‘തമിഴ് ഇലക്ട്രിക്കൽ വരലാറ്’ (തമിഴ് സാഹിത്യചരിത്രം) തയ്യാറാക്കിയ യൂ.വരദരാജൻ കാല

ഗണനയിൽ ബി.സി. 500 മുതൽ എ.ഡി. 200 വരെയുള്ള 700 വർഷമാണ് സംഘകാലം. ആദ്യം സാഹിത്യവും പിന്നീട് അവയെ അവലംബിച്ച വ്യാകരണവും തുടർന്ന് ആ വ്യാകരണഗ്രമത്തെ അനുസരിച്ച് സാഹിത്യവും എന്ന സ്വാഭാവിക സാഖ്യതാശാസ്ത്രീയത തൊൽക്കാപ്പിയത്തെ സംബന്ധിച്ച് തികച്ചും ശരിയായിട്ടുണ്ട്. ബി.സി. മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലാണ് തൊൽക്കാപ്പിയം അരങ്ങേറ്റപ്പെടുന്നത്. അതിനു ശേഷമുള്ള സംഘം കൃതികൾ മാത്രമല്ല ‘പിലപ്പതികാരം’ മുതലായ മഹാകാവ്യങ്ങളും തൊൽക്കാപ്പിയ നിയമങ്ങളെ അനുസരിച്ചായിരുന്നു വെന്നുള്ളത് തർക്കമറ്റ സംഗതിയാണ്.

ഇന്നൻ, ചന്ദ്രൻ, ആവിശലി, കാശകൃത്യനൻ, ശാകടായനൻ, പാണിനി, അമരസിംഹൻ, ജൈനേന്ദ്രൻ എന്നീ ആദിശാസ്ത്രികമാരിൽ ആദ്യനായ ഇന്ദ്രദത്തൻ്റെ ഏന്ദ്രവ്യാകരണം മനസ്സിൽ കണ്ടുകൊണ്ടാണ് തൊൽക്കാപ്പിയർ തന്റെ കൃതികൾ രൂപം നല്കിയതെന്ന് പന്നവാരനാരുടെ പായിരത്തിൽ (പ്രശ്നപ്പഠി വാക്യം) നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. ബി.സി. മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ പ്രകാശനം ചെയ്യപ്പെട്ട ഈ കൃതി അതിനുമുമ്പുള്ള രണ്ട് നൂറ്റാണ്ടെന്നെ സാമാന്യവിശേഷ വ്യവഹാരങ്ങളും ഉപാദാന മാക്ഷിയിൽക്കുന്നത്. അങ്ങനെ വരുമ്പോൾ തൊൽക്കാപ്പിയത്തിലെ ഉള്ളട കത്തിനു കുറഞ്ഞത് 2500 വർഷത്തെ പഴക്കവും തൊൽക്കാപ്പിയത്തിനു 2300 വർഷത്തെ പഴക്കവും ഉണ്ടെന്ന് സിദ്ധിക്കുന്നു. തൊൽക്കാപ്പിയ നിയമങ്ങൾ തമിഴ് ഭാഷയേക്കാൾ യോജിക്കുന്നത് മലയാള ഭാഷയ്ക്കായതുകൊണ്ട് മലയാള ഭാഷയ്ക്കും അത്രയും പഴക്കമുണ്ടെന്ന ഗണിതം പാഴ്ക്കണക്കാവുകയില്ല. ശ്രേഷ്ഠഭാഷാപദ്ധതികൾ വേണ്ടിയുള്ള പരിശീലനം ഉയർന്നുവന്ന മലയാള ഭാഷയ്ക്ക് പഴക്കമീണ്ടിന്ന് വാദങ്ങളെ യെല്ലാംതന്നെ വേരോടെ അറുത്തു കളയുവാൻ ഈ കൃതിയെ സമർത്ഥമായ ഉപാദാനമാക്കാൻ കഴിയുമെന്നുള്ളതാണ് എറ്റവും വലിയ കാര്യം.

‘മലയാളഭാഷ - തൊൽക്കാപ്പിയത്തിൽ’ എന്നാണ് ശ്രമ നാമമെക്കിലും ഭാവിശ്യവർദ്ധിത്തിന്റെ പ്രോട്ടോസഹാരിൻ ബന്ധം മുതലുള്ള പ്രധാനപമാണ്ണലും മലയാള ഭാഷയുടെ ഉല്പത്തിയും വികാസപരിണാമങ്ങളും തത്ത്വലുമായിത്തന്നെ ഈ ശ്രമത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അംഗീകരിക്കാവുന്നവയും അല്ലാത്തവയുമായ പുർണ്ണമതങ്ങളെയെല്ലാം അതാതിന്റെ ലഭ്യത-ഗുരുത്രമനുസരിച്ച് പരിശോധിക്കുകയും വിലയിരുത്തുകയും അപഗ്രാമിക്കുകയും വേണ്ടിത്തന്നെല്ലാം നിപേശ്യിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ‘തൊൽക്കാപ്പിയ’ തെരു കേന്ദ്രമാക്കിക്കൊണ്ട് സമഗ്രമായ ഭാഷാപരിത്രമാണ് തയ്യാറാക്കിയിരിക്കുന്നത്. തനിക്ക് പറയാനുള്ള സംഗതികളെ, ഭാവിശ്യതെ സഖ്യാർപമാണ്ണലും ഭാഷയും, ഭാവിശ്യരൂപം തമിഴും, സംഘസാഹിത്യവും ചേരവും, തൊൽക്കാപ്പിയവും മലയാള ഭാഷയും, സംഘപ്പാട്ട് ഭൂമികയും

വായ്മൊഴിയും, സംഘത്തമിഴിൽനിന്ന് മലയാളമിഴിലേക്ക്, പ്രാചീന മലയാളഭാഷ - പൊരുളും റീതിയും, ഭാഷാമിശ്രവും ഗദ്യവും, തമിഴും മലയാള ഭാഷയും, റോബർട്ട് കാൽഡബലിന്റെ സിഖാനം, ആധുനിക തമിഴും ആസ്യത്തമിഴും വായ്മൊഴിയും, മലയാള ഭാഷാല്പത്തിയുടെ സെസബാന്തിക തലങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെ സ്വയം പുർണ്ണങ്ങളും പരസ്പര പുരകങ്ങളുമായ പറത്തണ്ട് അഭ്യാധാരങ്ങളിലായി അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഓരോ അഭ്യാധാരത്തിനും അനവധി ഉപശൈർഷകങ്ങളും എന്തുകൊണ്ട് തൊല്പകാപ്പിയം എന്ന ഉപസംഹാരവും സംഘസാഹിത്യത്തിലെ പാട്ടുകളെ ഉല്പരിച്ച് ചെറിയ മാറ്റങ്ങൾ വഴി അവയെ മലയാളമാക്കി മാറ്റുന്ന കൂതുകകരമായ അനുബന്ധവും ഈ ശ്രമം ഉൾവഹിക്കുന്നു. വായ്മൊഴിയെ ഗ്രഹവമായ പഠനത്തിനു വിധേയമാക്കി ഭാഷാല്പത്തിയോടും ഭാഷാപരിണാമങ്ങളോടും ചേർത്തുനിർത്തി എന്ന ഒരുക്കാരൻം കൊണ്ടുതന്നെ ഈ കൃതി വേറിട്ട് നില്ക്കുന്നു.

വിഗ്രഹഭ്രംജന സാഹസികതയിൽ മുഖ്യ തന്നെ അത്യുദ്ധാഹിയായ ശ്രമകൾത്താവ് മികവ് ഈ കൃതിയിലും സംകുമിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആസ്യത്തമിഴ്, സംഘസാഹിത്യം ഉപരിവർഗ്ഗത്തിന്റെ, സാധാരണ ക്ഷാരുടെ ജീവിതം പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നില്ല, ത്യാർത്ഥ മല്ലിന്റെ മക്കളെ ഒഴിവാക്കിയിട്ടുണ്ട് തുടങ്ങിയ നിരീക്ഷണങ്ങളല്ലോം വളരെ ശരിയാണ്. ഭാഷാല്പത്തിയും വർഗ്ഗസഞ്ചാരം മുതലുള്ള കാര്യങ്ങളുമാണ് പ്രതിപാദ്യമുള്ളൂം നടപ്പായകം തൊർക്കാപ്പിയത്തിലെ മലയാള ഭാഷാസാനിഖ്യമാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ പ്രസാധകരായ ഭാഷാ ഇന്ത്യൻറുടുക്ക് മേധാവികളുടെ വാക്കുകൾക്ക് പ്രസക്തിയേറുന്നു.

“തൊർക്കാപ്പിയത്തിലെ 1603 നൂലുകളിൽ നൂറിയുംതിൽ താഴെ മാത്രമേ മലയാളഭാഷകൾ ചേരാതായിട്ടുള്ളു. സ്വനിമതലം മുതൽ ശശലീതലം വരെ വായ്മൊഴിത്തമിഴിൽ മലയാളഭാഷയും സംസ്കാരവും തെളിഞ്ഞ് കിടക്കുന്നത് ശ്രമകാരൻ എടുത്തുകൊടുന്നു. ഗുണം കും കാൽഡിന്റെ ഭാവിയ ഭാഷകളുടെ താരതമ്യാത്മക വ്യാകരണമെന്ന കൃതിയിൽ മുന്നോട്ടു വെച്ചിട്ടുള്ള ഭാവിയ ഭാഷ സിഖാന്തത്തിൽ വന്ന പാളിച്ചയാണ് പിന്നിട്ടുള്ള അനേഷണത്തിനു വഴിതെറ്റിച്ചത് എന്ന് ദോ. ഗോപിനാഥൻ വാദിക്കുന്നു”.

ശ്രമരചനയുടെ ലക്ഷ്യം വ്യക്തമാക്കിക്കൊണ്ട് ശ്രമകാരൻ പറയുന്നു:

“തമിഴ് വ്യാകരണ കൃതിയെന്ന് പ്രവ്യാതമായ തൊർക്കാപ്പിയം ആദ്യം ശരിക്കും എന്നെ അർഭുതപ്പെടുത്തിയത് അതിൽ നൽകിയിരിക്കുന്ന ഉദാഹരണങ്ങളിലെ മലയാള ഭാഷാപദങ്ങളുടെ ധാരാളിത്തം കൊണ്ടാണ്. തുടർന്ന് അതിലെ നൂലുകളല്ലോം സുക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചപ്പോൾ മലയാള ഭാഷക് തമിഴുമായി ഉണ്ടാനു കാൽഡബലി

ഉർപ്പേടയുള്ള പല ഭ്രാവിഡ ഭാഷാപണ്ഡിതന്മാരും ഉന്നയിച്ചിട്ടുള്ള ബഹുമാനപ്പെട്ട അടിസ്ഥാനവും പ്രകൃതവും വിശകലനം ചെയ്യേണ്ടത് ആവശ്യമായി വന്നു. തൽപദലമായി നടത്തിയ അനോഷ്ഠണഫലമാണ് ഈ ഗ്രന്ഥം”.

ആവർത്തനിച്ചുള്ള വായന ആവശ്യപ്പെടുന്ന അഞ്ചുരൂപോളം പേജുള്ള ഈ ഗ്രന്ഥം ഉർക്കാണ്ട് വായിക്കുന്നവർക്ക് അപകാരം ബോധപ്പെടുക തന്നെ ചെയ്യും. എന്നാൽ ഗ്രന്ഥപ്രവേശനത്തിന് അനുവാചകൾ മലയാള ഭാഷയുടെ പുരവകാലങ്ങളെ കുറിച്ച് സാമാന്യമായൊരു മുന്നിവർ ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നു കൂടി പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

മലയാളഭാഷയെ സംബന്ധിച്ച് അമുല്യമായ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ അരങ്ങേറ്റ ദിവസം തന്നെ കേരളബന്ധത്തെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നുവെന്നത് യാദ്യമുഖ്യമാണ്. മു. വരദരാജൻ വാക്കുകളിങ്ങനെ:

“പഴയ തമിഴ് ഇലക്കണമാകിയ തൊൽക്കാപ്പിയം അരക്കേറ്റ പ്ലാറ്റഫോറ്റു കേരളത്തെ ചാർന്ന തിരുവിതാംകൂർ തമിഴ്പ്പുലവർ ഒരുവർ തലൈപരാക്ക ഇരുന്നാർ”.

(പഴയ തമിഴ് വ്യാകരണ ഗ്രന്ഥമായ തൊൽക്കാപ്പിയം അരങ്ങേറ്റപ്ലാറ്റഫോറ്റ് കേരളത്തിൽ ഉർപ്പേട്ട തിരുവിതാംകൂറിലെ തമിഴ് കവികളിൽ ഒരാൾ അല്ലെങ്കിലും അല്ലെങ്കിലും)

പ്രസ്തുത തിരുവിതാംകൂർ കവി ആന്തൻകോട് ആചാരൻ ആണെന്ന് പറയാറന്നാർ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം ഉന്നയിച്ച സകലസംഗ്രഹങ്ങൾക്കും ചോദ്യങ്ങൾക്കും തുപ്പത്തികരമായ മറുപടി കിട്ടിയതിനു ശേഷമേ അരങ്ങേറ്റം നടന്നുള്ളൂ. അതെല്ലാം മേൽക്കൈ അന്ന് കേരളിയ കവികൾക്കുണ്ടായിരുന്നു.

മലയാള ഭാഷയെ സംബന്ധിച്ചിടതോളം വേരുകളിലേക്കുള്ള മടങ്ങിപ്പോക്കും പെപത്യുകത്തിന്റെ വീണ്ടെടട്ടപ്പും നഷ്ടപ്പെട്ടു പോയ ഇടക്ക്ലേണികളുടെ കൂട്ടിയിണക്കലുമാദങ്ങുന്ന ത്രിതലചലനാത്മകതയാണ് ഈ സംഭവിക്കേണ്ടത്. ഭാഷയുടെ നിലനിലപ്പിനും വികാസ പരിണാമങ്ങൾക്കും അനിവാര്യമായി വന്നേക്കാവുന്ന മേല്‌പറിഞ്ഞ ജനിതക പ്രകൃതമുള്ള ചലനാത്മകത പ്രാവർത്തനികമായിക്കാണാൻ കാലം നൽകിയ അനുഗ്രഹമാണ് ശ്രദ്ധംഭാഷാപദ്ധതി. ആ അനുഗ്രഹത്തിന്റെ പിൻബലത്തിൽ സത്രം തിരിച്ചറിയുന്ന മലനാട്ടുമകൾ വീണ്ടും സംഘ സാഹിത്യത്തെക്കുറിച്ച് അനോഷ്ഠിക്കുകയും പഠനങ്ങൾ ആരംഭിക്കുകയും കാവ്യമേഖലയിലും സാഹിത്യമേഖലയിലും അത് വന്നിച്ച് പരിവർത്തനങ്ങൾ വരുത്തിരതിരക്കുകയും ചെയ്യും. കാലത്തിന്റെ പ്രേരണയുള്ള അതിന്റെ നാനാമുഖമായ ഉദ്ദാടനമാണ് ‘മലയാളഭാഷ - തൊൽക്കാപ്പിയത്തിൽ’ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ രചനയിലും ഡോ. ആർ. ശോപിനാമൻ നടത്തിയിരിക്കുന്നത്.

തീക്കടന്ത കടന്ന കമാക്കാരൻ

ഡോ. ഉള്ളി ആമപ്പാറയ്ക്കൽ

ആധുനികാനന്തരജീവിതപരിസരം വ്യതിരിക്തങ്ങളായ അനുഭവങ്ങളെല്ലാം നിലപാടുകളെയുമാണ് ഉത്പാദിപ്പിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ പുതിയ കാലത്തിന്റെ സാഹിത്യം പോയകാലത്തിന്റെ നേർപ്പകൾപുകളാവുന്നില്ല. തുടർച്ചയുടെ സ്ഥാഭാവികതയല്ല, ഇടർച്ചയുടെ അസംബന്ധികതയാണ് കാണുന്നത്. അനുഭവസ്വീകാരത്തിലുണ്ടാവുന്ന വ്യതിയാനം അനുഭവാവിഷ്കാരത്തിലും പ്രകടമാവുന്നു. ജീവിതപരിസരവും എത്രമാത്രം മാറിയെന്നും അനുഭവവും അനുഭവപാഠങ്ങളും എത്രതേതാളം അരോചകങ്ങളാണെന്നും പുതിയ എഴുത്തുകാർന്മമംബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നു. നവക്കേണ്ടിസംസ്കൃതിയെയും അതിന്റെ ചതിക്കുഴികളെയും കണ്ണറിഞ്ഞവരാണ് സാമൂഹ്യപ്രതിബദ്ധതയുള്ള പുതിയ എഴുത്തുകാർ. മനുഷ്യർക്കിടയിൽ അഗാധങ്ങളായ ശർത്തങ്ങൾ സ്വഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടില്ലാതെ വാണിജ്യസംസ്കാരത്തിന് വേരുപ്പിക്കാനാവില്ല. മാനവികതയുടെ തിരോധാജ്ഞാർ തിരിച്ചറിയുകയും കമകളിലും മുന്നറിയിപ്പുകൾ നൽകുകയും ചെയ്ത നിരവധി എഴുത്തുകാരുണ്ട് നമ്മകൾ. അവരിൽ ശ്രദ്ധേയനായ കമാക്കാരനാണ് ശിഹാബുദ്ദീൻ പൊയ്യത്തും കടവ്.

ചെറുകമയുടെ വിശാലാലുമികയിൽ തന്ത്രിം ശിഹാബുദ്ദീൻ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഭേദാന്തകതയുടെ അലാറകികതലങ്ങൾ മിക്ക കമകളും എയും പദ്ധതികളും അലാറകികതലങ്ങൾ മിക്ക കമകളും ഒരു പാഠം വില്ക്കുന്ന തെരുവും, ഭോഗിലും ഭോഗില്ലായ യഥയിലുമായി കാലം കഴിക്കുന്ന അബ്ദസന്നാർകയും, പണംപെയ്യുന്ന യന്ത്രമായി മാറുന്ന കൂട്ടിയും, ചിത്രം വരയ്ക്കാതിരിക്കാനാവാതെ മമ്മുമുകീയും, കല്യാഞ്ഞതിനുപോയ ഉടലിനെ കാത്തിരിക്കുന്ന തലയും...വിഭേദാന്തകതയുടെ ഭിന്നതലങ്ങളെ തുറന്നിട്ടുന്നു. കലംകാരൻ അനിശ്ചിതാവസ്ഥയും, പുതിയകാലത്തിന്റെ ജീവിതപരിസരം കളും അനിതരസാധാരണമായ തന്ത്രങ്ങളും ഇവ കമാക്കാരൻ ആവിഷ്കരിക്കുന്നുണ്ട്.

തൊഴിലില്ലായ എന്ന സർവ്വവ്യാപിയായ പ്രശ്നങ്ങളെ എത്ര ശക്തമായിട്ടാണ് ‘പരിണാമദശയിലെ ഒരേക്’ എന്ന കമയിൽ ആവിഷ്കരിച്ചിട്ടുള്ളത്. എല്ലാ വഴികളും അഭിന്നപ്പോഴാണ് അയാൾ സർക്കൻ കൂടാരത്തിലെത്തിയത്. സർക്കൻ കൂടാരത്തിലെ മാനേജറുടെ മുറി നവീനലോകത്തിന്റെ പരിശോധമാണ്. എല്ലാം ചിട്ടയായും വെടിപ്പായും അടുക്കിയിരിക്കുന്നു. എന്നാലും കർട്ടൻ മരയ്ക്കപ്പേരത്തെ പരുഷമായ

യാമാർത്ഥ്യങ്ങൾ മുറിയിലേക്ക് അനുസരണയില്ലാതെ കടന്നുവരുന്നു. പലപ്പോഴും അധ്യാർശകൾ ജീവാസനകളെ അടിച്ചുമർത്തേണ്ടിവന്നു. ‘കാട്ടുമുഗത്തിന്റെ ഹിംസാത്മകമായ സ്വാത്രന്ത്ര്യ’ എന്ന ചവിട്ടിയരച്ചുകളെ എന്തു. മന്ദാസ്ത്രപരമായ സമീപനത്തിലും എന്തുരും കമകൾ ഇഴപേരെന്തൊക്കുന്നാവില്ല. എല്ലാ വഴികളും അടയുമ്പോഴാണ് ഒരാൾ തൊഴിൽത്തെട്ടുക്കാനാവില്ല. എല്ലാ വഴികളും അടയുമ്പോഴാണ് ഒരാൾ തൊഴിൽത്തെട്ടുക്കാനാവില്ല. നിശ്ചിതമായ ഒരിടത്തും വേദുറപ്പിക്കാനാവാതെ, പലായനസാഹൗത്രവും ഒന്നിന്റെ പ്രതിനിധാനമാണ് സർക്കൻ. നിലയുറപ്പിക്കാൻ വഴിയില്ലാത്തവൻ എവിടെയും നിലയില്ലാത്തവരുടെ വഴികൾ തേടുന്നു. ഇതു മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ ഒദ്ദന്തയാണ്. ജീവിതത്തെ നിരന്തരം നിരീക്ഷിച്ചുവരുന്നീയും ഉള്ളിൾവെന്നീയും ആവിഷ്കാരമാണ് ‘പരിണാമദശയിലെ ഒരേട്’ എന്ന കമ.

മരുഭൂമിയായിത്തീരുന്ന മനസ്സിന്റെ അനാർദ്ദമായ അവസ്ഥയെ ആവിഷ്കരിക്കുന്ന കമയാണ് ‘ഭൂപടത്തിൽ കാണാത്ത ദീപ്’. ‘കുട്ടുകുടിജീവിക്കാൻ നബ്ലാരു മഴുവേണം. ചങ്ങാതിയുടെ ക്രായത്തിന്റെ കൈ എപ്പോഴാണ് എഴുനേന്തുക്കുന്നതെന്ന് ആർക്കു പറയാനാവും. അത് അനഞ്ഞുമോശ്ശത്തെന്ന വെട്ടികളെയെന്നോ’ - ഇതാണ് പുതിയ കാലത്തിന്റെ വിചാരം. ‘സഹജാതർത്തൻ മൊഴി സംഗ്രിതമായ്തോന്നും നാൾ’ ആശിക്കേണ്ടതിനുപകരം ആയുധവുമായി സദാ ജാഗരുകനായിരിക്കേണ്ട അവസ്ഥയിലാണ് ഇന്നു നാം. അക്കഷയുടെ സാക്ഷയിടാത്ത വാതിലായി സഹഹരിച്ചും മാറിയിരിക്കുന്നു. ബാഹ്യലാവണ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും ആസക്തികളെക്കുറിച്ചും സംസാരിച്ചുകൊണ്ടെയിരിക്കുന്നവർ ധമാർത്ഥം സഹഹരിത്തെ കാത്തുസുക്ഷിക്കാൻ ശ്രമിക്കാതെ വായാടികളായിത്തീരുന്നു. അകലങ്ങളിലെ ആരവങ്ങളെപ്പറ്റി ചർച്ചചെയ്യുന്ന ഇക്കുട്ടർക്ക് അയൽപ്പുക്കെത്തെ ഭാമുവേടുന്റെ വാടകവീടിന്റെ മച്ചകം പിളർന്ന് വിണ്ട് കാണാനാവുന്നീല്ല. ‘പുറമേക്ക രമ്യമായി പുലരുക. അകത്ത് ഒരു ദീപ് പണിയുക’. സഹഹരിങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെട്ട, പുതിയ കാലത്തിന്റെ സാക്ഷ്യപ്രത്മാണ് ‘ഭൂപടത്തിൽ കാണാത്ത ദീപ്’.

ഒന്നും ഇല്ലാത്തവൻ എല്ലാം ഉള്ളിവനാവാൻ മോഹം. പണം ഇല്ലാത്തവൻ വലിയ സ്വപ്നങ്ങൾ കാണുന്നു. അല്പത്തിൽനിന്ന് ആധിക്യത്തിലേക്ക് വളരാൻ മോഹം. ആർത്ഥിപുണ്ഡരമനുഷ്യാവസ്ഥയുടെ കമ പറയുകയാണ് ‘പണം പെയ്യുന്ന യന്ത്രം’. പുതിയകാല മനുഷ്യന്റെ അകം വെളിവാക്കുന്ന ഇതു കമ വായിച്ചതിനുശേഷം നാം എക്കാത്തരയിൽ കണ്ണാടി നോക്കേണ്ടതുണ്ട്. അകംപൊരുശർ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്ന കണ്ണാടി.

കുരുട്ടൻ്റെ നാട്ടിൽ കല്യാണത്തിനുപോയ ഉടലിനെ കാണാത്ത് വിഷമിക്കുന്ന തലയുടെ വിഹാരകകൾ ‘തല’ എന്ന കമയിലും ആവി

ഷ്കർക്കുന്നു. ‘കേവലമൊരു തലയായി നിന്നുകൊണ്ട് ഒരാഴ്ക്ക് എങ്ങനെന്നും ശത്രുക്കളെ നേരിടാനാവുക?’ എന്നാണ് തല ചിന്തിക്കുന്നത്. ‘ശരിക്കുപറഞ്ഞാൽ ഒരാളിഞ്ചേരു തലയുടെ ഏകാന്തതയ്ക്കുള്ള കൂട്ടാണ് ഉടൽ’. പരസ്പരാശ്രിതത്വത്തിലുംതെല്ലാതെ അവർക്ക് അവരുടെ അന്തിത്വം പൊലിപ്പിച്ചെടുക്കാനാവില്ല. പാരസ്പര്യത്തിഞ്ചേരു അനിവാര്യത വ്യക്തമാക്കുന്ന ഇകമെ ഏകാന്തതയുടെ അസഹനിയതയും പങ്കുവെക്കുന്നു. വിദ്രോഹകതയുടെ പശ്ചാത്തലമുള്ള നിരവധി കമകൾ ശിഹാബുദ്ദീൻ ചെച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ ശ്രദ്ധേയമായ ഒന്നാണ് ‘സിൻഡ്രൈല്ല്’. ജീവിതത്തിഞ്ചേരു വിരുദ്ധതയിൽനിന്ന് രക്ഷനേടാൻ മനസ്സ് മെന്ന എന്തെടുക്കുന്ന താല്ക്കാലിക രക്ഷാമാർഗ്ഗം - സുപ്പനാഞ്ചൻ വില്ക്കുന്ന തെരുവ്. മരിച്ചുവർക്കും, ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവർക്കും, കൂട്ടികൾക്കും, വ്യഖ്യാർക്കും അവിടെ സുപ്പനാഞ്ചൻ വാങ്ങാൻ കിട്ടും. യാമാർത്ഥ്യവും അയാമാർത്ഥ്യവും കെട്ടുപിണ്ണണ്ടുകിടക്കുന്ന ഇ കമജീവിതത്തിഞ്ചേരു സുക്ഷ്മതലങ്ങളെ സ്വർണ്ണിക്കുന്നതാണ്.

ചിത്രം വരയ്ക്കാതിരിക്കാനാവാത്ത മമ്മുക്കിയുടെ കമ പറയുന്ന ‘തുരുവുമുള്ളാണിയുടെ ഹൃദയം’ അടക്കാനാവാത്ത സർഗ്ഗാത്മകതയെ വെളിവാക്കുന്നു. അദമ്യമായ ജനവാസനയാണ് മമ്മുക്കിക്ക് ചിത്രംവര. കലാഹ്യദയത്തിഞ്ചേരു വിഞ്ഞാൻ അസാധാരണമായ ആവിഷ്കാരംഗിയേണ്ട ഇത്തരം കമകളിൽ അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. ഭ്രാന്തിലും ഭ്രാന്തില്ലായ്മയിലുമായി ജീവിക്കുന്ന അബൈസനാർക്കെയെ വരച്ചുകാണിക്കുന്ന ‘മണ്ണുകാലം’ ഇതിനോടു ചേർത്തുവായിക്കേണ്ട ഒരു കമയാണ്. ഒരു നാടിഞ്ചേരു ഏതിഹ്യവും കാലഭോധവുമായിമാറുന്ന അബൈസനാർക്കെ ഒടുങ്ങാത്ത വിശപ്പിഞ്ചേരു പ്രതികമാണ്; ചിലപ്പോൾ മരണത്തിഞ്ചേരു നിറവാർന്ന സാന്നിദ്ധ്യവും. മണ്ണുകാലത്ത് (ഭ്രാന്തുകാലം) ജനുകൾ ക്ലോട്ട് കുട്ടുകുട്ടുന്ന അയാൾ മനുഷ്യരെ പാടെ അവഗണിക്കുന്നു. തികഞ്ഞ നില്ലുംഗതയാണ് ഭാവം. ഭ്രാന്തിലും ഭ്രാന്തില്ലായ്മയിലും ഭിന്ന ജീവിതമാണ് ജീവിച്ചത്. പരസ്പരവിരുദ്ധമായ ജീവിതം. അനുഭവാദ്ദേശവിക്കുന്ന അഘാതങ്ങൾ മനുഷ്യരെ എന്താക്കിമാറുന്നു എന്ന വ്യക്തമാക്കുകയാവാം കമാക്കുന്നത്.

അസാധാരണങ്ങളായ കമാപാത്രങ്ങളെല്ലായാണ് ശിഹാബുദ്ദീഞ്ചേരു കമകളിൽ കാണുന്നത്. ‘ചേര്മ്മായ്തു’ അത്തരം ഒരാളാണ്. കുളിച്ചുകുറിതൊട്ട് ബാഹ്യമോടിവരുത്തിയിരിക്കുന്ന നമ്മക്കാർ കേമൻ പാർശവത്കരിക്കപ്പെട്ട ഇതു സാധാരണക്കാരന്തരനു എന്ന തിരിച്ചിവാണ് ഇക്കമയിലുള്ളത്. പുറം കഴുകിപ്പുത്തിയാക്കുകയും അകം പ്രാകൃതമായി റിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവിന്റെ നേർവിപരീതമാണ് ചേര്മ്മായ്തു. ഇല്ലായ്മകളിൽ ഉണ്ടുക്കളെ കിനാവുകാണുന്ന മുതൽലിബ് സാധാരണക്കാ

രന്തെ ദേശമാണ്. അയാൾ ജീവിക്കുന്നത് സ്വപ്നങ്ങളിലാണ്. ജീവി തത്തിന്റെ വഴി ഇടുങ്ങിയതാവുമോ വലിയ രാജപാതകക്കു നാം സ്വപ്നം കാണുന്നു. നമുക്കിടയിൽ കണ്ണുമുടിയേക്കാവുന്ന ‘സെയ്താ ലിക്ക്’ എന്ന വിചിത്രസ്വഭാവക്കാരന്മാർ ‘ഗ്രാക്കുള്’യിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. ‘ഇവ്വെട പലതും നടക്കണ്ണണ്ട്’ എന്ന് സദാ സംശയാകുല നായിരിക്കുന്ന സെയ്താലിക്ക മനുഷ്യമനസ്സിന്റെ രോഗാതുരതയെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നു.

കുച്ചവടസംസ്കാരത്തിന്റെ വരുതികൾക്കുകൂടു (സമുദികൾക്കുകൂടു) ജീവിക്കുന്ന നമ്മുടെ അറിവുകളാടും അറിവുകടക്കളാടും കലഹിക്കുന്നതാണ് ശിഹാബുദ്ദീൻറെ കമകൾ. അറികുകളിലേക്ക് മാറ്റ പ്ലേട് മനുഷ്യർ, അവരുടെ പൊള്ളുന്ന അനുഭവങ്ങൾ, കടുത്ത ദുരിതാവസ്ഥയിലും സ്വപ്നങ്ങളിൽ ജീവിക്കുന്നവർ, കലാകാരന്റെ സന്തിഗ്രംഭത കൾ, മനോരോഗികൾ, മനോരോഗികളെന്ന് സമുഹം കരുതുന്നവർ.....ഭിന്നാനുഭവങ്ങളുടെ വിചിത്രലോകമാണ് പൊയ്ത്തുംകടവിന്റെ കമകളിൽ കാണുന്നത്. ജീവിതത്തെ ലഭിതമായ സൃഷ്ടവാക്യങ്ങളിലേക്കാതുക്കാനാവില്ലെന്നും, അതു സക്കിർണ്ണമായ നിരവധി അനുഭവങ്ങളുടെ തുടർച്ചയും ഇടർച്ചയുമാണെന്നും, അതിനെ അളന്നിടാൻ പാരമ്പര്യാനുസൃതവും സാന്ദ്രഭായികവുമായ അളവുകോൽ പോരെന്നും ഈ കമകൾ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നു.

സുചി

പ്രവീണ് പുതുഫേരി

നിരസ
നാഡി
മഹാശ്വരത്തുംഖാനാജി
സ്ത്രീവാരംബം
നായ മുത്തേജം
ക്ഷേത്രി അനവിത്താന്ത

മാവു പുക്കുന്നു

പി. കേശവൻ നസുതിൽ

കീഴവൻ മാവാണിതു
പുക്കാറില്ലി, തുവെട്ടി
വിറകാക്കണം, കത്തി-
ച്ചാമ്പലാകുമ്പോൾ കോരി
വളമാക്കാം; ഉച്ചിയിൽ
പിടിച്ചുവലിച്ചുണ്ടാ-
ലാടുമ്പോൾ ഇളംതെന്ന-
ലുരയ്ക്കുന്നതു കേൾക്കു,
ഇടിത്തീവീഴും പോലെ
വിറച്ചുനാരായവേ-
രക്കാം; ശരിയാണു
പുത്തിട്ടുതെ നാളായി!
മനും തളിർക്കാനും,
മധുരക്കനികളും
പറമിലോരുകോണിൽ
ഞുങ്ങീ, ജീതുദേശം
അറിയാ, തഹസ്സുകൾ
രാത്രികൾ ഓർമ്മിക്കാതെ
ഒരു പുല്ലിനുപോല്യും
നോവേല്പിക്കാതീതടി
മറിഞ്ഞുവീഴുംവരെ
ഇവിടെയോരം ചേർന്നു
കഴിഞ്ഞൊളാം എന്തിനീ
കടുംകൈയെന്നാരോടു
പറയാൻ? ഇളംതെന്നൽ
പിന്നെയും ശരിസ്സിലെ
കുറ്റിരോമത്തിൽ കുഞ്ഞതു
വിരലോടിച്ചിങ്ങെന
പറഞ്ഞതു, മുരട്ടുള്ള
തായ്ത്തടി മുറിച്ചീർന്നു
പലകപ്പോളിയാക്കാം
കാതല്യുപോരെന്നാല്ലും.

തു നിലാക്കതിരുകൾ
ചുളിഞ്ഞ കൊന്പത്തുടെ
ഉർന്നിരുങ്ഗുമ്പോൾ കോരി-
തതിച്ചികിളിപുണ്ടും
ഇത്തിരിക്കിളികളു-
സാടും വന്നെത്തിപ്പാട്ടും
കുത്തുമായ് കലപില
പാറുമ്പോൾ കരൾ പുത്തും
ഉച്ചിയിലിളം തെന-
ലാടുമ്പോളും മറ-
നുച്ച വെയിലിലും കുളിർ
ചുടിയും ഓരു ചേർന്നു
കഴിഞ്ഞൊളാം എന്തിനീ
കടുംകൈയെന്നാരോടു
പറയാൻ? പൊടുനുനെ
കേൾക്കായീ കിളിക്കാഞ്ഞൽ
ഇളംതെന്നലിൻ മുദ്ര-
മർമ്മരം നിലാവിന്റെ
മുദ്രാലസ്പർഷം; ഞങ്ങൾ
ഇവിടനിബിഡില്ല.
സമ്മതിക്കുകയില്ലീ
കടുകൈ, ഉണ്ടാലാണ്
ചില്ലകൾതോറും പാറി-
പുറന്നു കുത്താട്ടുവാൻ
കുഞ്ഞികൈവെിരല്ലുകൾ
ഓടിച്ചികിളി കുട്ടാൻ
നേരെത്തു പറ്റിപ്പിടി-
ച്ചുറങ്ങാൻ ഞങ്ങൾക്കാരു,
ണ്ടിരങ്ങില്ലിവിടന്നു
ഞങ്ങൾ; ഇകളെമാഴി
കിനിയും നേരെത്തുള്ളം
പുത്തുലഞ്ഞുപോയ് വീണ്ടും

മറുപാതിയ്ക്കു് സ്നേഹപുർവ്വം *എ.സി.പി.

ഡോ. ആർ. ആർ. വർമ്മ

തോഴി, നിൻ നക്ഷത്രക്ക്ലീനെ; താമിനി
പീലി വിടർത്ത ചുരുൾമുടിയെ
ഉർക്കടമിഷ്ടപ്പട്ടനു ഞാനായവ-
യൊക്കെയെനിയ്ക്കായി മാത്രമല്ല?

വാർമുടിക്കാടിൻ നിബിധത തന്നിലോ-
ളിയ്ക്കും തുളസിക്കതിരിനൊപ്പം,
നിമുടിക്കെട്ടിലെ കാച്ചുള്ളതെന്നു-
മെന്തേ മനസ്സിനെ മത്തമാക്കും.
എന്നെന്നും കാണുവാ; നോമനിച്ചീടുവാൻ
ഗസ്യം നുകരാനുമാഗ്രഹിപ്പി.

മാദകമാം നിൻ മൃദുലവടിവുകൾ;
സന്ധിഗ്രഭമാം നിന്റേ നിശ്ചാശതകൾ;
അന്ധിസ്വാഖാൻ തൻ മന്ത്രവാദത്തിന്റേ
കേതകീഗസ്യം; തരളിതയാം
സർഭ്രീയവേളകൾ തന്നിലെ കുജനം;
നിന്റേയെൽവെച്ചും മാധ്യരൂപവും-
എല്ലാമൻ പണ്ണുന്നിയങ്ങളെ, ബുദ്ധിയെ,
സ്വത്വത്തെയുന്നതമാക്കിട്ടുന്നു.

മറ്റാരും കാണാതനുഭവിച്ചിടാതെ-
യെന്നുമെനിയ്ക്കായി മാത്രം വേണം
പട്ടിൻ മകളാൽ, പുട്ടിനാൽ, വാക്കിനാൽ
നിന്നെ ഞാനെന്നും പൊതിഞ്ഞു വയ്പു.

നിന്നുടെ വാക്കുകളെന്തേ ചെവികളിൽ
പീയുഷധാരയായെന്നുമെന്നും,
മന്മ, മധുര സ്വരത്തിലായ് കേൾക്കണം;
(അന്ത്യമാം വാക്കെന്തുയായിട്ടുണ്ടാം).

നീയെന്തേ കുടയായുള്ളതാണോൻ ബല-
മെന്തേ സമാധാന;മാത്രമെയരും.
മുന്നിലായ് നീ നടന്നീടൊലാ; ഞാനില്ലേ
മുന്നിൽ നടക്കുവാൻ രക്ഷകനായ!

നിന്നെ പ്രഭുഷിതമാമീ സമുഹത്തിൽ-
നിന്നെന്നുമെന്നും ഞാൻ രക്ഷിച്ചീടാം!
എന്നെന്നും നിന്നുടെയന്തിക്കത്തുണ്ടാകാം
നിന്നെ പൊതിയും കവചമായി!
പിന്നെച്ചിലകുറിയൈകില്ലും രക്ഷിയ്ക്കാം
നിന്നെയകത്തുള്ള നിന്നിൽ നിന്നും!
എന്നെന്നും നിന്നുടെയന്തിക്കത്തുണ്ടാകും
എന്നെ പൊതിയും കവചമായി!

എ.സി.പി. ‘മെയ്ത് ഷോവനിറ്റ് പിറ്റ്’ എന്നതിന്റെ ചുരുക്കം.
ആൺകോയ്മാ തീവ്വവാദി പനി എന്നോ ആൺമുരാച്ചിപ്പനി എന്നോ
അർത്ഥം. സ്ത്രീസമത്വ വാദികൾ (ആണുങ്ങൾക്കെതിരെ
ഉപയോഗിക്കുന്ന ശക്തരപ്പേര്

ആവശ്യങ്ങൾ

സിന്ധു കെ.പി.

ഇടവഷാതി തിമിർക്കുന്ന നേരത്ത്
ഇറ്റൻ വരാന്തയിൽ
നെന്നുംഡെ ദശാലിച്ച്
പരിഭാഷപ്പട്ടണതാൻ
വെകുന്നരണ്ടുളിൽ
ഒരു ചായക്കൊപ്പക്കിട ദുരിഞ്ഞിൽ
നിവർത്തിവെച്ച തുണ്ടുകടലാസ്തീൻ
സഞ്ചാരുകളിൽ ധിശെസാൻ ചെയ്യാൻ
കളിക്കളുപറിഞ്ഞിവിട കൂട്ടിൽ
മതിവരുവോളം
പഷാതിയിൽ കവിത ചൊല്ലാൻ

○ തിയററുകളിൽ മുനിക്കൊപ്പം
കുന്നിൽക്കാൻ
ഉടക്കെയുറുക്കെ ചിരിക്കാൻ
കരയുന്നതെന്തിനെന്നു ചോദിക്കാതെ
എന്ന ചേർത്തുനിർത്താൻ
ഉച്ചനേരങ്ങളിൽ സുഖുകാതിപ്പുവിണ്ട്
പിലോസപിച്ചികയാൻ
വില്ലയിൽ നിന്നാണോ
വില്ലുജുണായതെന്ന് കണ്ണത്താൻ
വിട്ടിനൊപ്പമെന്നയും ഉള്ളിലാക്കാവുന്ന
രു കുട്ടുകാരിയെ ആവശ്യമുണ്ട്.

ദാരുദ്രത്യം

ഡി. കെ. എം. കർത്താ

**മരങ്ങൾ എല്ലാം കണ്ണു നിൽക്കുന്നു തുണിനുള്ളിൽ
നരനാം സിംഹം ദേത്യുധിക്കാരം ക, ണ്ണപ്പോർത്താൻ
1* അരങ്ങേത്തത്തീടേണം എന്നുള്ളിലെണ്ണും പോലെ.**

മദബാധിതർ കാലഗർഭതിൽ വിഷയുള്ളി
വിതരുന്നതും, പേയാലുരുളിൽക്കേരി, ചീറ്റ്-
പ്പതയും തര മോന്തിപ്പുതരിപ്പായുന്നതും,

പരമാണുവിനുള്ളിൽ പ്രകൃതി പരോക്ഷത്തിൻ *2
ജലിവിൽപ്പാർപ്പിയ്ക്കുന്ന ശക്തികുണ്ടാലികളെ-
യളയിൽത്തേടിക്കുത്തിക്കൊത്തേറ്റു വീഴുന്നതും,

പടയിൽ ചോരക്കാൽ തലകൾ കൊയ്യുന്നോലെ
കുപതൻ ഹരിതകം നിറയും കാട്ടിൽ സ്ഥാപ്യ-
പദ്ധതം വെട്ടി ബ്ലൂമി തരിശായ് തളളുന്നതും,

3* “മരങ്ങൾക്കാട്ടും ആഥാനം പകരാനില്ലോ കൈയ്യിൽ;
നഗരം വിദ്യാഭ്യാസാതം; ഗ്രാമമാണജാതാനാത്തിൻ-
പ്രഭവം” - തർക്കാലം ഇങ്ങനെ ചൊല്ലുന്നതും,

4* “മരങ്ങൾ - സസ്യങ്ങളും കാട്ടിലെയൊളിപ്പോരിൽ
കലപിച്ചുലഞ്ഞീടും മുഗസംഖ്യയെത്തക്കാൾ
അധികം” - ധൂക്കതിപ്പാണൻ ഇവണ്ണും പൊയ് ചൊൽപ്പതും,

5* “മരവും കാടും പുല്ലും മെന്നമുദ്ദിതം; തെല്ലും
പറയാനവയ്ക്കില്ലോ” - എന്നൊക്കെ ഉറും കൊള്ളും
വിമതൻ കരവാളം ഉത്തരിയങ്ങാങ്ങുന്നതും,

“ഇളയേ സർഗ്ഗും; ജീവൻ പരമം പുരുഷാർത്ഥമം;
ഹരിതം പരതത്തും” എന്നോർക്കും കാവ്യാല്ലാദം
പുളയും വാളിൽ മുന്നിൽ കുസാതെ നില്ക്കുന്നതും,

കണ്ണുനിൽക്കുന്നു ചുറ്റും മരങ്ങൾ; തുണിനുള്ളിൽ
നരനാം സിംഹം ദേത്യുധിക്കാരം ക, ണ്ണപ്പോർത്താൻ
അരങ്ങേത്തത്തീടേണം എന്നുള്ളിലെണ്ണും പോലെ.

*1 “എവം നാടിത രഭ്ര ചേഷ്ടിത...” ശ്രീമന്നാരാധനായി 25/10

*2 “പരോക്ഷ പ്രിയാ ഹി ഭേദാ ഭവനി പ്രത്യക്ഷ ദിഷ്ട;”
ഗ്രാപമ ഭവാഹമണം (അമർപ്പം) 1/2/21

*3 സോക്രൈസ് “ഹോയ് ഡ്യസ്” - ഫേറോ, 230 ഡി

*4 തോമന് അക്കെന്നസ്സ് - “സുമം തിയജ്ഞാജിക്ക്” 3/44/4/1

*5 ഹേഗർ - ഫിലോസഫി ഓഫ് നേയ്ചർ

സഹയർമ്മിണി

ഡോ. എം. എസ്. ടി. നമ്പുതിരി

(ഇതുകൊടുത്ത പത്രശാരി അവാർഡ് ലഭിച്ച ശ്രീ. വിഷ്ണുനാരായണൻ നമ്പുതിരിയുമായി ഫോൺ സന്ദർഖം പുലർത്തിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം ചോദിച്ച ചോദ്യം ഇതാണ് : വാർഡക്കുജീവിതത്തിലെ സഹയർമ്മം എങ്ങനെ? അതിനു മറുപടി പറയാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ്)

ബന്ധും ചമതയും കത്തിയെതിയുമാ-
ഹോമാഗ്രിക്കുണ്ണം പ്രദക്ഷിണം വച്ചുനാം.
സപ്തഹാദത്തിൻ ശിലയിൽ വലതുകാ-
കാല്യനിയുറക്കേജേപിച്ചു മന്ത്രാക്ഷരം
“അമ്മിഴീല പോലുറിയ്ക്കയേംഗല്യ-
ബന്ധം സഹയർമ്മജീവിതപ്പാതയിൽ”.
അഞ്ചുഽശാഖാങ്ങൾ പിന്നിട്ട് മന്ത്രങ്ങ-
ളിന്നും ചെവിയിൽ നിരന്തരം ധനിയ്ക്കയേണ്ടോ?
കണ്ണിലിരുട്ടുപടർന്നനിൻ ജീവിത-
പാതയിലിന്നും സഹചാരിതാണ് സവീ!
കണ്ണിലും മുള്ളിലും കുന്നിൻചെരുവിലും
നീങ്ങിനാം കൈകോർത്തുയർന്നശിരസ്സുമായ്.
അധ്യയനത്തിലുമധ്യാപനത്തിലു-
മക്ഷരവിദ്യകൾ നേടിയും നൽകിയും.
അന്തർന്നയനം തുറന്നു നാം മുന്നോട്ടു-
നീങ്ങിയിരുളിടിപത്രാതെയും
മുറ്റതുപാവലും മതയും കൈകോർത്തു
നീങ്ങുമപുന്തലിൻ കമ്പിവലയിൽ നീ
തപ്പിനടക്കവേ വാതിൽപ്പഴുതിലു-
ടത്തിനോക്കുന്നാരെൻ പുണ്ണിതിക്കണ്ണുവോ?
അധ്യകാരത്തിൻ കരാളപാസ്തങ്ങൾ നിൻ
കണ്ണുകൾ മുടിപ്പേക്കാശമകറ്റവേ

മുറ്റത്തെ മുള്ളയും, രോസുമ്പേലിയ
പുത്തവസന്നവും വർഷാശലവൈം
പേരകിടാവിൻ കവിജിൽ വിടരുന്ന
പുഞ്ചിൽപ്പുകളും കണ്ണിലനീ സവീ!
എക്കിലുമനഗിസാക്ഷിയായുരുവിട
വാക്കിൽ സഹയർമ്മപാതയും വ്യക്തമാം.

1. വിവാഹകർമ്മത്തിൽ സപ്തപാദം എന്ന ഒരു ചടങ്ങുണ്ട്. അശ്വിയെ ഏഴുതവണ പ്രദക്ഷിണ വച്ച് രണ്ടുപേരും കൈകോർത്ത് അമ്മികളിൽ ചവിട്ടുന്നു. മനോക്തിയോടുകൂടി.
2. എന്നും എൻ്റെ സഹയർമ്മിനിയും കലാലയത്തിൽനിന്ന് ഒരേ ദിവസം ബിരുദങ്ങളെടുത്തു. ഒരേ കലാലയത്തിൽ 40 വർഷങ്ങൾ ക്ലോളം പഠിപ്പിച്ചു. ഇതിൽ 30 വർഷങ്ങളായി സരസ്വതി അനധികാരി.

വീഴ്ച

സൗഖ്യം

വിശ്വാസ്യാതിരിക്കാൻ
ചേരിത്തുപിടിച്ചതാ...
വീഴ്ചയെല്ലാ ഉദയുഭവൾ
അവിഞ്ഞതെല്ലിലു..

ഇല്ലായ്ക്ക

പ്രജീഷ് കോട്ടയ്ക്കൽ

നിന്നക്കൊണ്ടാടുള്ള പ്രസയം
ആകാരം
പോലെയായിരുന്നു
ഉണ്ടാനു
തോന്തിപ്പിക്കുന്ന
അരിപ്പായും...

മോഹറീപ്പ്‌തി

കോയിക്കുന്നം രാധാകൃഷ്ണൻ

വീം മുട്ട് വളർന്ന മോഹമടരാൻ
വെബ്യൂന് ജീവഗൈക്കു-
ടുനംവിട്ടുതകർത്തിടാതെ പുണ്ണരാൻ
പായുസൊഴുത്സാഹമായ്,
ആനന്ദാശുപൊഴിച്ചണചുനുകരാൻ
ഭാവിക്കുമുള്ളം മുദാ
നാനാത്രജ്ഞൾ വിചാരധാരയിലലിയി-
ച്ചിട്ടുന്നു ജീവത്തമായ്
കാലം മാറ്റിമിച്ച ജീവിത ദശാ-
ദേശങ്ങളോരോന്നില്ല-
ഡാലസ്യാതുര ഭാവദേശവഴിയിൽ
പ്ലൈട്ടാട്ടുണ്ടനുംജവം
ജാലംകാട്ടിവരുന്ന കാറ്റു മഴയും
മൺതും കൊടുംചുടുമായ്
കോലം കെട്ടുതുരുസെടുത്ത വികൃതാ-
കാരം ശരിയ്ക്കിന്നുണ്ടാൻ
രോഗം കാർന്ന ശരീരമെന്നുമിവനേ-
യേറ്റുന്നു മുന്നോട്ടുപോയ്
ഡോഗത്തിന്നീയനാരുരാഗകലയെ-
ക്കാമിച്ചുകൈകകൈജള്ളുവാൻ
ത്യാഗത്തിന്നീവരേണ്ണുഭാവമറിയാ-
പ്ലൈട്ടേജർപോലെപ്ലാജും
ഡാഗംവരുതുകർമ്മകാണ്ഡവഴിയിൽ
കുട്ടുന്നിതെനെന്നച്ചിരം
പാടില്ലാത്തവഹാടവജ്ഞൾപലതായ്
ക്കാടുന്നിതാകാംക്ഷയായ്
തേടീടുന്നവകണ്ണുകൾക്കു തുണ്ണയായ്
ക്കുടുന്നു, മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ
ആടിഡേണ്ടവ ഹാ മറന്നു ദുരിത-
ക്കുസ്വാര; മാവാതെ ഞാൻ-
പാടേ ജീവിത ശാന്തിമന്ത്രമുരുവി
ട്രകാന്തയാമങ്ങളിൽ
എന്നിട്ടും മമമോഹദീപ്തികൊടുതാം
പത്രങ്ങൾ വീശിക്കെട-
നാനന്നത്യാജ്ഞലിലുറ്റുകുട്ടിലഭയം
തേടുന്നു സംപീതനായ്
ഉന്നിബ്രാർത്തി വളർന്നുയർന്നു തളരാ-
തുമന്ത്രഭോഗങ്ങളിൽ
ചെന്നെത്തുന്നു മനസ്സ് യഹവനദിവാ-
സപ്പനങ്ങൾ കണ്ണിപ്പോഴും

നീന്

സന്തോഷ് നടക്കാടി

തീർന്നുവെന്നോ വിചാരണ അസ്യാം
നിതി ദേവതേ നീ വിധിച്ചിട്ടുക
എരെ നില്ലംഗനാണു ഞാനീയിട
എന്തുകേൾക്കില്ലും മാറിടാ മാനസം
തുക്കുശിക്ഷയോ? ഭീതിയില്ലതുമി-
ങ്ങറ്റുവാങ്ങുകയാണു ഞാൻ സാദരം.

പുതുനിന്നിതിൽ ഗന്ധം പരത്തി രാ
പുവുപോലെകാഴിഞ്ഞു വീഴുന്നോരീ
വ്യർത്ഥമജീവിതം കൊണ്ടു മുറിഞ്ഞത്താം
ധൂർത്തനാടകമാടിത്തിമിർക്കവേ
ആത്മനിന്നകലർത്തിയാണൈകില്ലും
ഓർത്തെടുക്കുകയാണു ഞാൻ തെള്ളിട
മോക്ഷമാർഗ്ഗം തിരഞ്ഞു പോകുമ്പോഴാ
നരകവാതിൽ കണ്ണേരെ ഭേദിച്ചതും
പിന്ന പാറാവുകാരനായ് തീർന്നതും
വാതിലിൽ മുമ്പിൽ ശില്പമായ് നിന്നതും
തീക്ഷ്ണ യൈവനം ഹോമിച്ചു ഹോമിച്ചു
നിന്നിൽ നിന്നേയടക്കാണു പോകുന്നതും
ശിക്ഷയായിടാമല്ലെങ്കിൽ ദുന്നുഹി-
ശാപമാകാം ശരാപ്പിച്ചയായിടാം.

തെറ്റു ചെയ്തും തിരുത്തിയും പിന്നെയും
തെറ്റിൽ നിന്നുടൻ തെറ്റിലേക്കെത്തിയും
ട്ടു വീണ്ടും പിടഞ്ഞണ്ടിട്ടും വൃദ്ധാ
നന്നുരുട്ടി നീങ്ങുന്ന വേളയിൽ
തല്ലുകുടിയും തങ്ങളിൽ തങ്ങളിൽ
ചേർത്തു പുൽക്കിയും തമിലിനാങ്ങിയും
തൊട്ടമാത്രയിൽ വീണ്ടും പിണങ്ങിയും
നീകിടുന്നു ഞാൻ ശിഷ്ടമെൻജീവിതം

തുക്കിലേറുവാൻ കാത്തിരിക്കുമ്പോഴും
കോട്ടകെട്ടുന്നു മാനസം നിത്യവും
എത്ര ദുരം ചരിക്കണം വാഞ്ഞുകൾ-
ക്കെത്തുവാനേൻ കവിതയാം വ്യാമോഹം

എൻവി ക്യാമ്പ് - 2014

പി പി കെ പൊതുവാർ

ഈ വർഷത്തെ എൻവി ക്യാമ്പ്, തൃശ്ശൂരിൽ അയുനോളിലെ കെരളീഗ്രാമത്തിൽവെച്ച് മെയ് 16,17,18 തീയതികളിൽ, വൈലോപ്പിള്ളി സ്ഥാരകസമിതിയുടേയും ഇട്ടേറ്റി സ്ഥാരകസമിതിയുടേയും സഹകരണത്തോടെ നടന്നു. മറ്റു പല സാഹിത്യകാമ്പുകളിൽനിന്നും എൻവി ക്യാമ്പ് വ്യത്യസ്തത പുലർത്തിവരാറുണ്ട്. ഏച്ചുകെട്ടലുകളില്ല. വലിപ്പചുരുപ്പങ്ങളില്ല. ക്യാമ്പംഗങ്ഗളും സംഘാടകരും ആചാര്യരാരും ദ്രോക്കുടുംബമായി ഒരുമിച്ചിരുന്ന് വിഷയത്തെ ഗതാവത്തോടെ സമീപിക്കുന്ന എൻവിശൈലി, അതേപടി തുടർന്നുവരുന്നതിൽ സന്തോഷമുണ്ട്.

കുഞ്ഞൻകുതികളായിരുന്നു ഇക്കാല്യത്തെ ക്യാമ്പിന്റെ ചർച്ചാ വിഷയം. കമയുള്ള കവിതകളാണ് കുഞ്ഞന്റെ. ഇംബന്താളവെവിയും അജുടെ ഉടുത്തുകെട്ടും അരമൺയും, മുടിയും മുവത്തെഴുത്തും അണി എന്തുവന്ന്, സാധാരണക്കാരെ തനിലേയ്ക്കെടുപ്പിച്ച് കവിതയെ ജനസാമാന്യത്തിലേയ്ക്ക് എത്രതേതാളം ഇരക്കിക്കാണ്ടുവരാമെന്നും അവരെ കവിതയുടെ ചിരകുകളിലേറ്റി എത്രതേതാളം ഉയരങ്ങളിലെത്തിക്കാമെന്നും കാണിച്ചുതന്ന കവിയാണല്ലോ കുഞ്ഞൻ നന്ദ്യാർ. ഇംബന്ധും താളവും ഉടുത്തുകെട്ടും മുവത്തെഴുത്തുമെല്ലാം അഴിച്ചുമാറ്റി കവിതയെ ‘കാര്യക്കേട്’യാകിത്തീർത്ത് ജനങ്ങളിൽനിന്ന് എങ്ങനെന്നെയാക്കേ അകറ്റി നിർത്താമെന്ന് പരീക്ഷിച്ചുവരികയാണ് ഇന്ത്യിടയായി മലയാളകവിത. അതിനിടയ്ക്ക് കുഞ്ഞനെന്നതനെ അരങ്ങത്താനയിച്ചതിലോരു കുസൃതിയുണ്ട്. സംഘാടകർക്ക് എൻവിയിൽനിന്ന് പകർന്നുകിട്ടിയതാകാം അത്. കവിത ഇങ്ങനെയാണ് ആക്കേണ്ടത് അമവാ കവിത ഇങ്ങനെയുമാവാം എന്ന് ക്യാമ്പിൽ പങ്കെടുത്ത പുതുതലമുറിലാർക്കൈക്കില്ലും തോന്തിപ്പിക്കാനായെങ്കിൽ ഇത് ക്യാമ്പ് സഹലമായെന്ന് അഭിമാനിക്കാം.

കൊള്ളേണ്ടത് കൊള്ളാനും തള്ളേണ്ടത് തള്ളാനും കവിതയുടെ പാരമ്പര്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള നേരിട്ടിവാണ് ആദ്യമായി നമുക്കു വേണ്ടത്. കവിതയെപ്പറ്റിയുള്ള അറിവുമാത്രം ഉൾക്കൊണ്ട് തൃപ്തിയിടയുകയാണ് ഇന്നത്തെ രീതി. ക്യാമ്പംഗങ്ങളില്ലകിംപേരും ഇതിനിന്ന് വ്യത്യസ്ത രാണോ എന്ന് അറിഞ്ഞുകൂടാ. പാരമ്പര്യത്തെ അറിയാൻ അവർ ആശ ഹിക്കുന്നു എന്നതുതനെ അഭിനന്ദനപരമാണ്. തുള്ളൽക്കുതികളിലേയ്ക്കിണങ്ങിച്ചെല്ലാം ഇത് കൂടിച്ചേരും ക്യാമ്പംഗങ്ങളെ പ്രതിപ്പിക്കാൻ യാക്കേണ്ട്.

അവിടെ വായിച്ച് പ്രബന്ധങ്ങളെ വിശകലനം ചെയ്യാനുദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. അവയെല്ലാം പൂർണ്ണമായും കവനക്കാമുഖിയിൽ വരുമ്പോൾ.

എനിക്കു കൗതുകംതോന്നിയ ഒന്നുരണ്ടുകാര്യങ്ങൾമാത്രമേ സ്വപർശി കുന്നുള്ളു. തുള്ളൽക്കവിതകളുടെ പിറവിയെപ്പറ്റി രണ്ടാം ദിവസം പ്രൊഫസർ നാരാധാരമേനോൻ അവതരിപ്പിച്ച വീക്ഷണം വിജ്ഞാന പ്രദമായിരുന്നു. എതിഹ്യങ്ങളെ മറികടന്ന്, അഭ്യന്തരമായ തെളിവുകൾ നിരത്തിവെച്ച്, തുള്ളലിന്റെ ഉത്തേവസ്ഥാനം അനുബപ്പുചെയ്യുന്ന കൂഷ്ഠങ്ങളേക്കുത്ര മായിരിക്കാനിടയില്ലെന്നും, തകഴി ധർമ്മശാസ്ത്രക്കേശ്വരമായിരിക്കണം മെന്നും കല്യാണസ്ത്രാധനികമല്ലെന്നും ഏതു കൃതിയെന്നും പ്രൊഫസർ നാരാധാരമേനോൻ പണ്ഡിതോചിതമായി സ്ഥാപിച്ചു. തുള്ളലുകളിൽ ശൈത്യനും പരയനും ജാതിസ്വചകങ്ങളായിരിക്കേ, ഓട്ടൻ എന്ന വിഭാഗത്തെ പ്പറ്റിയുള്ള പുതിയ കാഴ്ചപ്പൂട്ടും ചിന്തനീയമായിരുന്നു.

ഒന്നാം ദിവസം ശ്രീ. സചീനറൻ ‘തുള്ളൽക്കൃതികളിലെ ഇംഗ്ലീഷും താളങ്ങളും’ കൈകാര്യം ചെയ്തതു കേൾക്കാൻ പറ്റാതെപോയി. അതുപോലെ കലാമന്ത്യലം ദേവകി അരങ്ങേതവതരിപ്പിച്ച ‘കിരാതം തുള്ളൽ’ കണ്ണാസ്വദിക്കാനും പറ്റാതെവന്നു.

നമ്പ്യാരുടെ ഹാസ്യത്തക്കുറിച്ചു സംസാരിച്ചത് ഡോ: അജയ നായിരുന്നു. വളരെ ആഴ്ചത്തിലേയ്ക്കിരിഞ്ഞിച്ചേന്ന് നമ്പ്യാരുടെ ഹാസ്യത്തിന്റെ ഉറവിടെ അദ്ദേഹം കണ്ണാതുകയുണ്ടായി. പരിഹസിക്കുന്നവനോടുണ്ടാകുന്ന അനുകമ്പയിൽനിന്നാണ് ഉത്തമഹാസ്യം ഉറവടക്കുന്നതെന്നും നമ്പ്യാരുടെത്ത് ഉത്തമഹാസ്യമാണെന്നും അദ്ദേഹം സമർത്ഥിച്ചു.

ഉപരിചിന്ത അർഹിക്കുന്നതാണ് ഈ വിഷയം.

വ്യാസൻ്റെ ചിരിയെ മാരാർ വിസ്തരിച്ചതു വായിച്ചുപോൾക്കുതോട് എന്ന അലട്ടുന്ന പ്രശ്നമാണ് അത്. ഉണ്ടൻവന്ന് ഉണ്ണുന്നവനോടും കൂളിച്ചവന്ന് കൂളിക്കാതെവനോടും തോന്നുന്ന അനുകമ്പയിൽനിന്ന് പുറപ്പെടുന്ന ചിരി പുറത്തെയ്ക്കല്ലും, അകത്തെയ്ക്കാണ് കൊഴിയുന്നത്. സാധാരണക്കാരൻ ചിരി തുകുന്നത് പുറത്തെയ്ക്കാണ്. ആലോച്ചിച്ചുറപ്പിച്ചല്ലോ അപ്പോഴാരും ചിരിച്ചുപോകുന്നത്. ആലോച്ചിക്കാനിടക്കിട്ടുന്നതിനുമുമ്പ് അത് പുറത്തെയ്ക്കു പൊടിയൊഴുകുകയാണ്. വീഴാതവാൻ വീണാവനെ കണ്ണു ചിരിക്കുന്നത് അനുകമ്പകാണ്ണല്ലോ; അനുകമ്പവനാൽ പിടിച്ചേരി നേർപ്പിക്കാൻ ഓടിയെത്തുകയാണ് ചെയ്യുക. അപ്രതീക്ഷിതമായ അമജി സംഭവിക്കുന്നത്, അപരനായാൽ, (തന്നിക്കാഡായാൽപ്പോല്ലും) ചിരിക്കുവകയുണ്ടാകും. പരിഹസിക്കുന്നവൻ പരിഹസിക്കപ്പെടുന്നവനോക്കാൾ ഉയരത്തിൽ നിൽക്കുന്നോഴേ ഇതു സാധിക്കയുള്ളൂ. അത് നിരുപദ്രവകരമാകണമെന്നുമില്ല.

ചിരിയുടെ നിരവധി മുഹൂർത്തങ്ങൾ നമ്പ്യാർ സ്വീകരിച്ചെടുത്തിട്ടുണ്ട്. നിരുപദ്രവകരമായ നർമ്മംമുതൽ തുള്ളലുകയറുന്ന പരിഹാസം വരെ. നമ്പ്യാർ പ്രയോഗിച്ചുനോക്കാത്ത ഹാസ്യരീതികളില്ല.

ആത്മീയന്നത്യം ഉള്ളവർക്കുമാത്രമേ വ്യാസൻറെ ചിത്രിക്കണ്ടതാനും റസിക്കാനും ആവുകയുള്ളൂ. നമ്പ്യാരുടെത് എത്തു പാമരനും റസിക്കാനാവുന്നതാണ്. സഭാപ്രവേശത്തിലെ ദുരോധനൻ സ്പർട്ടികമാളികയിൽ ചെന്നപ്പോൾ സ്ഥലജലവിഭ്രമംവന്ന് ഉടുമുണ്ടുരച്ചുകയറ്റുന്ന രംഗം നോക്കുക. ദുരദിമാനിക്ക് അമലി പറ്റുന്നതിൽ ചിരിവരുന്നത് അനുകമ്പക്കാണാണെന്ന് വ്യാഖ്യനിച്ചുകാണ് നന്നെ കൂദിക്കേണ്ടിവരും.

വിശനുവരുന്ന നായർ, കായക്കണ്ണതിക്കരിയിട്ടില്ലെന്നറിയുന്നോൾ, പരാക്രമ കാൺിക്കബോഴ്യും അതുകാണ്ടൽഡിശം തീരാഞ്ഞിട്ടും, നപ്പുചുറ്റും മണ്ഡിനടക്കുമോഴ്യും ചിരിയാണ് ആദ്യംവരിക; അനുകമ്പ പിന്നീടും! ഒരു നർമ്മമുഹൂർത്തത്തിന് അതിശയോക്കതികൊണ്ടു പുർണ്ണത വരുത്തുന്നതിലെ റസിക്കതമാണ് ഇവിടെ ചിരിയുണ്ടത്തുന്നത്. സഭാവോക്തികൊണ്ടും ഇതു സാധിച്ചേടുകാം. (ഉദാ: ഉഞ്ച റൂണ്ടേഷ്യിൽ അംഗ് ലുക്കില്ല എന്ന തുള്ളുബോഹമണണൻ മൊഴി) അപൂർവ്വം സന്ദർഭങ്ങളിൽ ന്യൂനോക്തികൊണ്ടും.

ഡോ: അജയൻ്റെ പ്രാധാന്യം പ്രബന്ധം, ചിരിയൈക്കുവിച്ചുള്ള ചിന്തകളിലേയ്ക്ക് വീണ്ടും എന്ന കുട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി.

ഡോ: അച്ചുതനുണ്ണി, ഡോ: സജയ്, ഡോ: കൃഷ്ണൻമന്നപ്പുതി റി, ശ്രീ. കെ.പി. ശക്രൻ എന്നിവർ തയാറാകി അവതരിപ്പിച്ച പ്രബന്ധം അളള്ലാം വിജ്ഞാനപ്രദമായിരുന്നു. നമ്പ്യാർക്കും ശേഷമുണ്ടായ തുള്ളൽക്കൂതികളുണ്ടി ഡോ: കൃഷ്ണൻമന്നപ്പുതിരി സമഗ്രമായി പ്രതിപാദിച്ചു. ഇങ്ങനെയുണ്ടായ കുതികളിൽ ചെറുകാടിന്റെതാഴിച്ചുള്ളവ രംഗത്ത് അവതരിപ്പിക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ച് ചെച്ചവയായിരുന്നില്ല. ചെറുകാടിന്റെ ‘മേനോൻ’ മേനീ’യും ‘സൊസൈറ്റി പ്രസിഡ്’ഉം ‘അച്ചാരം മടക്കി’യും മെല്ലാം ഫലിപ്പരിഹാസങ്ങളിൽ നമ്പ്യാരോടു കിടപിടിക്കുന്നവയാണ്. അരങ്ങേൽ അന്ന് പൊലിമകൂട്ടിരയക്കില്ലും കാലികപ്രാധാന്യം മാത്രമുള്ളവയാകയാൽ കാലംകൊണ്ടു തുരുന്നുപിടിച്ച് അവ ഉപയോഗശുന്നു മായി ഭവിച്ചു.

കുഞ്ഞൻ ശ്രീകൃഷ്ണപരിതം മൺപ്രവാളത്തിലെ മുന്തിയ കാവുമുഹൂർത്തങ്ങളിലേയ്ക്ക് ശ്രീ. കെ.പി. ശക്രൻ സദസ്സിനെ കൊണ്ടതിച്ചു. പാറയ്ക്കടിയില്ലെങ്കിലും കാണാത്ത ഉറവും കാൺിച്ചുതരാനുണ്ടും ശ്രീ. കെ.പി. ശക്രൻ പ്രാഗല്ലം ഇവിടേയും അനുവർത്തിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി.

കൃഷ്ണംഗങ്ങളുടെ കവിതാരചനയ്ക്കു കൊടുത്ത വിഷയം ‘ആമയും മുയലും’ ആയിരുന്നു. പുതിയ കാഴ്ചപ്പാടിൽ കവിതയുടെ ആവ്യാനരൂപത്തിലുണ്ടു് പുനർന്നിർമ്മിതി സംഘാടകർ പ്രതീക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കണം. അതുണ്ടായില്ല. പല രചനകളിലും പുതുച്ചിന്തകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. പ്രതിക്കളുടെ തീപ്പാരികളുണ്ടു് ‘ചുർണ്ണിക്’കളും. കവിതയിലും കമ അനുഭവിപ്പിക്കുക എന്ന മഹാപാരമ്പര്യം നമുക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കയാണോ!

കൊടിന്തി യു.പി. സ്കൂളിൽ സഖരിക്കുന്ന കയ്യുത്ത് മാസികയുണ്ട്. എല്ലാ വീടുകളിലും ആ മാസിക സഖരിക്കും. രക്ഷിതാക്കൾക്ക് കവിതയോ കമയോ അനുവേക്കുറപ്പുകളോ എന്തുവേണമെങ്കിലും അതിൽ എഴുതാം. ആ മാസികയുടെ പ്രകാശനമായിരുന്നു. മുന്നുറിയിക്കുമ്പോൾ പേജുകളിൽ രക്ഷിതാക്കളുടെ രചനകൾ...അതിൽ ഒരു കവിത വലുതെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. ഒരു കൃതിയുടെ ഉമ്മ എഴുതിയതാണ് (പതാധിപർ)

എന്തെളുപ്പിം....

ഹസിന് പാലക്കാട്

എന്തെളുപ്പമാണ്.....!

സീതയുടെ കിടപ്പുമുറിയിലേക്ക്

ഒരു മിസ് കോളിന്റെ അകലംമാത്രം.

തന്ത്രാരവും തളളാരവും

ഒരു നോട്ടുകെട്ടിൽ

അലിഞ്ഞുപോകുന്നു....

എനിക്കും

യന്ത്രത്തിനുമിടയിൽ

കയ്യാപ്പുന്ന

ഒരോറപ്പുഴുമാത്രം

പയക്കന്തി കുടിച്ചതിന്റെ

ചൊറമാറ്റാൻ

വെറും റണ്ടുമിനിട്ടു മതി

നൃഡിയിൽസ് രിഡി....

നുറാണ്ടുകളുടെ കൊട്ടാരം

മല്ലുപൊതാൻ

ഒരോധയമർത്തൽ മതിയാകും.....

മഴയ്ക്ക് പ്രണയമുണ്ട്

മെഹബുബ് എം.

മഴയ്ക്ക് പ്രണയമുണ്ട്
മഴവില്ലിനോട്
വാഴയിലത്തുനുകളോട്
വേഴാനവലിനോട്;

മഴയ്ക്കു പ്രണയമുണ്ട്
മയിലിനോട്
മണവാട്ടിപ്പുണ്ണിനോട്
മധുരഗൈതങ്ങളോട്...!

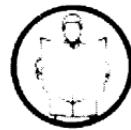
മഴയ്ക്കു കൊതിയുണ്ട്
ഓലത്തുനീലുടെ
ഉതിർന്നുവിഴാൻ പീലിത്തുനീൽ
നിറങ്ങുനിൽക്കാൻ...!

മഴയ്ക്കു കൊതിയുണ്ട്
ചേന്നിലത്താളുകളിൽ
പളുകുമുത്തുകളായ്
ഉരുണ്ടുകളിക്കാൻ....!

മഴയ്ക്കു കൊതിയുണ്ട്
പുഴയോടൊത്തുകുടാൻ
ഭൂമിയിലൊഴുകിപ്പറക്കാൻ....!

മഴയ്ക്കു മോഹമുണ്ട്
ആഴിയോളം ചെന്നുചേരാൻ
വിണ്ഡും മഴയായ്
പെയ്തിരഞ്ഞാൻ....!

ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നതെന്തെന്നാൽ

പ്രഭാഷണങ്ങൾ, ഓഫീസ്, വിവർത്തനം - രവിവർമ്മ രാജാ,
പുരിശ്ശ പബ്ലിക്കേഷൻസ്, കോഴിക്കോട്, വില - 240 രൂപ

ചെണ്ടിപ്പിളിനെ ആസ്പദമാക്കി ഗൈവാൻ ഓഫീസ് റജനീഷ്
വിവിധ സന്ദർഭങ്ങളിൽ നടത്തിയ പ്രഭാഷണങ്ങളാണ് ‘ഞാൻ നിങ്ങളോട്
പറയുന്നതെന്തെന്നാൽ’ എന്ന ശ്രമത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കം. ഒരു
മതസ്ഥാപകൻ എന്ന നിലയിൽനിന്ന് അതീതമായി കീസ്തുവിനെ ഒരു
തത്ത്വമെന്ന നിലയിൽ ശഹിച്ച് നിരുപണം ചെയ്യുകയാണിവിടെ.
പരമ്പരാഗതമായ കീസ്തുദർശനത്തിൽനിന്ന് വിഭിന്നമായൊരുശ്രക്കാഴ്ച
നമുക്ക് ലഭ്യമാകുന്നു. ഇതിലെ സുതാര്യമായ ആവിഷ്കാരത്തിന്റെ
ഹൃദയത നമ്മിലെ സന്ദേഹങ്ങളുക്കു ആത്മാവിനെ വിമലീകരിക്കുന്നു.
മാനവരാശിക്ക് ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ഒറ്റവും അമുല്യസ്വത്തായ
ബൈബിളിലുടെ യേശു ദൈവത്തിനുള്ള പ്രമാണവും
സാക്ഷ്യവുമാണെന്ന് ഓഫീസ് വിലയിരുത്തുന്നു. നമ്മിൽ ദൈവവും
ദൈവത്തിൽ നാമും തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്മോച്ചുള്ള അവസ്ഥയാണ്
കീസ്തുവെന്ന അവബോധം. ഇത് നേടിയ ആർക്ക് മാത്രമേ
അദ്ദേഹത്തെ ഉൾക്കൊള്ളാനും സ്വാംശീകരിക്കാനുമാകു. അദ്ദേഹാമിൽ
നിന്ന് യേശുവരെ എത്തിനിൽക്കുന്ന നാൽപ്പുത്തിരിഞ്ഞ തലമുറകളുടെ
പരിണാമശൃംഖല സഹലമാകുന്നത് കീസ്തുവിലുടെയാണെന്ന് ഓഫീസ്
നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. പച്ചവെള്ളത്തെ മുന്തിരിച്ചാറാക്കി യേശു നടത്തിയ
ദിവ്യാന്ത്രങ്ങളെത്തുടർന്ന കൂറിച്ച് പറയുന്മോച്ച വെള്ളം ഒരിടത്ത് സുക്ഷിച്ചു
വെക്കുകയാണെങ്കിൽ അത് ചീണ്ടു നാറാൻ തുടങ്ങുമെന്നും
കാലപ്പൂഞ്ഞമേറുന്നോറും വീരുഖലങ്ങൾ കുടുന്ന വീണ്ടാക്കുന്മോച്ച
അത് നിത്യതയുടെ രൂപകമാകുമെന്നുമുള്ള മിചിവുറ്റ നിരവധി
വ്യാവ്യാനങ്ങൾ ഇതിൽ സുലഭമാണ്. ഇങ്ങനെ കീസ്തുതത്താനോട്
ചേർന്ന ലളിതവും സുതാര്യവുമായ വ്യാവ്യാനം നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ പുതിയ
വെളിച്ചം വീഴ്ത്തുന്നു.

മുഖ്യകോപനിശ്ചത്ത്

വ്യാവധാനം - സ്വാമി മുനി നാരായണപ്രസാർ,

പുർണ്ണ പണ്ഡിക്കേഷൻസ്, കോഴിക്കോട്,

വില - 100 രൂപ

സനാതനധർമ്മത്തിന്റെ പ്രമാണഗ്രന്ഥമായ വേദത്തിന്റെ അഞ്ചാറകാണ്ഡാവിഭാഗങ്ങളാണ് ഉപനിഷത്തുകൾ. അതിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട പത്ത് ഉപനിഷത്തുകളിൽ ശ്രദ്ധലേഖനമാണ് അമർവ്വവേദത്തിന്റെ ഭാഗമായി വരുന്ന മുഖ്യകോപനിശ്ചത്ത്. മുടി കളയുക എന്നർത്ഥം വരുന്ന ‘മുഖി’ ധാതുവിൽ നിന്ന് നിഷ്പന്നമായ മുഖ്യകം എന്ന വാക്കിന് കത്തിയെന്നും തലമുഖ്യനം ചെയ്തവൻ എന്നുമാണ് അർത്ഥം. നല്ല മുർച്ചയുള്ള കത്തി മുടിയെ എന്നപോലെ അജഞ്ചാറത്തെ നീക്കുന്നത്, തല മുഖ്യനം ചെയ്ത് ബൈഹവിഭ്യുദയയും ആര്യമാനന്തരയും നേടുവാൻ ജീവിതം ഉഴിഞ്ഞുവെച്ചുവർക്കുള്ളിൽ. ബൈഹവിത്തുരത്തെ കുറിച്ച് ശൃംഗംധനായ ശാനകനും ഔഷിയായ അംഗിരസ്യും തമിലുള്ള ശുരൂഗിഷ്യ സംബാദരുപമാണ് മറ്റ് ഉപനിഷത്തുകളിലെന്നതുപോലെ ഇതിന്റെയും ഉള്ളിടക്കം. “എത്രാന് അറിയപ്പെട്ടതായി തീർന്നാലാണ് പ്രപഞ്ചത്തിലുള്ള ഏല്ലാം അറിയപ്പെട്ടതായി തീരുന്നത്” എന്ന സുപ്രസിദ്ധവും സത്യാനേരം പ്രചോദകവുമായ ചോദ്യം ഇതിലുള്ളതാണ്. ലോകത്തിലുള്ള അഞ്ചാറത്തെ അപരയെന്നും പരയെന്നും രണ്ടാക്കി തിരിച്ച് അറിയപ്പെടുന്ന ശാസ്ത്രത്രിഗ്രന്ഥങ്ങളുശ്രദ്ധപ്രഭാവയെല്ലാം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന അറിവിനെ അപരാഹ്നിഭ്യുദയയെന്നും നിത്യസത്യത്തെ സാക്ഷാൽക്കരിക്കാൻ ഉതകുന്നതിനെ പരാവിഭ്യാധാരണനും അരുളുന്നു. നാരദൻ സന്ത്രക്ഷിക്കുമാരനോട് ഇതേ ചോദ്യം ഉന്നയിക്കുന്ന ചാന്ദ്രാഗ്രഹ്യത്തിലെ സന്ദർഭം പരാമർശിച്ച് ശാസ്ത്രജ്ഞതാനും നേടിയ ആർ ‘മന്ത്രവിത്’ ആണെന്നും അറിവിനെ ആര്യമാവിൽനിന്ന് അനന്തനായി ദർശിക്കുന്നവനാണ് ‘ആര്യമിത്ത്’ എന്നും മുനി നാരായണപ്രസാർ സമർത്ഥിക്കുന്നു. ജീവാത്മ, പരമാത്മതത്താദ്വർക്ക് നിബർശനമായി ധമാടകമം ഒരു മരത്തിലെ പഴം തിനുന്ന പക്ഷിയെയും അതിന് സാക്ഷിയായി നിൽക്കുന്ന മറ്റാരു പക്ഷിയെയും അവതരിപ്പിച്ചു കൊണ്ടുള്ള സുപ്രസിദ്ധ ദൃഷ്ടാന്തം കമനിയെപ്പും ലജ്ജിതവുമായ രീതിയിൽ അധ്യാത്മശാസ്ത്രത്തെ അടുക്കും ചിട്ടയോടും കുടി ക്രമീകരിച്ച ഇല ഉപനിഷത്തിലുള്ളതാണ്. സത്യത്തിന്റെ വെളിച്ചും ആര്യമാവിൽ നിരിച്ച് തദനുസ്യതമായ ജീവിതം നയിക്കാൻ ഈ ഉപനിഷത്ത് മനുഷ്യരെ പ്രാപ്തരരാക്കുന്നു. ലോകത്തിലെ വിവിധ തത്തച്ചിനകളുമായും ശ്രീനാരാധാരാധനവുമായും വർത്തമാനകാല ജീവിതവുമായും ബന്ധപ്പെടുത്തിയാണ് സ്വാമി മുനിനാരാധാരാധനപ്രസാർ ഈ ഉപനിഷത്തിനെ സരളമായി ആവ്യാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്.

ഭാരതിയാർ കവിതകൾ

മുലവും വിവർത്തനവും - ഉള്ളടക്കം എം. പരമേഷ്ഠൻ,
പുൽക്കുട്ടിക്കേശൻസ്, കോഴിക്കോട്, വില - 110 രൂപ

ദേശീയ നവോത്ഥാനത്തിനും സ്വാതന്ത്ര്യസ്ഥിതിയും പ്രസ്ഥാനത്തിനും കനപ്പട്ട സംഭാവനകൾ നൽകിയ മഹാകവി സുഖേമണ്ണ ഭാരതിയുടെ തെരഞ്ഞെടുത്ത കവിതകളുടെ മുലവും അതിന് ഉള്ളടക്കം എം. പരമേഷ്ഠൻ നൽകിയ വ്യാഖ്യാനവുമാണ് ‘ഭാരതിയാർ കവിതകൾ’. നാടും മൊഴിയും, ഭക്തിയും ദൈവവും, ഇതര കവിതകൾ എന്നിങ്ങനെ കവിതകളെ മുന്ന് വിഭാഗമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഭാരതമാതാവിനെ കുറിച്ച് അദ്ദേഹം രചിച്ച വന്നുമാതരം, വിടുതലെ, ഏകൾ നാട്, സുതനിരപ്പുയിൽ എന്നീ കവിതകൾ സ്വാതന്ത്ര്യസ്ഥിതി ഭ്രംബാരുടെ ആദ്ദേഹവും അഭിമാനവുമായിരുന്നു. ആയിരം ജാതികൾ ഇവിടെയുണ്ടെങ്കിലും അനുംതിച്ചുവെച്ച അധികാരം പുകുന്നതിന് എന്ത് നീതിയാണുള്ളത്? ഒരുമയുടെ വയറ്റിൽ പിന്നുവർ തമിൽ ശണ്ടംയുണ്ടെങ്കിലും അവർ സഹോദരൻ തന്നെയാണ് എന്ന ഭാരതിയാരുടെയും സഹോദരനാർ തമിലെ പോർ പോരല്ലെന്നും സഹപ്പദത്തിന്റെ കലങ്ങിമിയലാണെന്നുമുള്ള മഹാകവി വള്ളത്തോളിഞ്ഞും ചിന്തകൾക്ക് തമിൽ സമാനതകളേണ്ടെയുണ്ട്. അടിസ്ഥാന വിഭാഗത്തിന്റെ വിമോചനത്തിലും മാത്രമേ ജാതിരഹിതവും മതനിരപേക്ഷവും അവൻ്ന് ഡേശീയസ്വാതന്ത്ര്യത്തെ പടുത്തുയർത്താനാകു എന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീക്ഷണം. പരാശക്തിയെയും ശ്രീകൃഷ്ണനെന്നും മുഖ്യപ്രമേയമാക്കുന്ന സ്ത്രോതകൃതികളും ഈ സമാഹാരത്തിലുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ച് സരസ്വതീദേവിയും രാധയും മാരിയമയുമെല്ലാം ആദിപരാശക്തിയുടെ രൂപദേശങ്ങളാണ്. എല്ലാം അറിയുന്നവനും തിരുമയിൽനിന്ന് അകറുന്ന വനുമായ ദൗവത്തെ ഉയർച്ചയ്ക്ക് വേണ്ടി പരിശ്രമിക്കുന്നവരാണ് കൈവണങ്ങുന്നതെന്ന് കവി പറയുന്നു. പറവകൾക്കുപോലും അനുകരിക്കാനാകാത്ത അമൃതക്കലനലായ കൃഷ്ണൻഞ്ചേരു വേണ്ടുണ്ടാനതെ കിന്നരാജികൾ മരിന്നുവെച്ച വാദ്യഗീതത്തോടാണ് കവി ഉപരിക്കുന്നത്. മുലരചനയുടെ തൊട്ടടുത്തുതന്നെ മലയാള പരിഭാഷയും ചേർത്ത് കവിതകളുടെ ലാജിത്യം, താഴം, ഭാവം, ഘടന എന്നിവയ്ക്ക് അനുസ്യൂതമായി വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ട ഈ കൃതി പൂതിയ തലമുറയ്ക്ക് ഭാരതിയാർ കവിതകളെ പരിചയപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള നല്ലാരു സംരംഭമാണ്.

- ക. രാജേഷ്

സ്നേഹം ഒരു ഗണിത വികാശം

കമകൾ - റി. കെ. ശങ്കരനാരായണൻ

പ്രസാധനം : പുർണ്ണ പബ്ലിക്കേഷൻസ്, കോഴിക്കോട്

വില : 1 രൂപ

ത്രഈമയാൺ റി. കെ. ശങ്കരനാരായണൻ കമകളുടെ കാതൽ. ദുരുഹമായ ഓന്നും അതിലില്ല. അല്ലെങ്കിലും കാഴ്ചയാണല്ലോ ഓരോ സംഭവത്തിനും കാരണമാവുന്നത്. കാഴ്ചയാകട്ടെ ഓരോരുത്തരു ദേശ്യം മനസ്സിൽ പതിയുന്നതും വ്യത്യസ്തരുപത്തിലാകും.

പലതും സംസാരിക്കാറുണ്ട് നമൾ. പക്ഷേ ചില സംഭാഷണങ്ങൾ അവസാനിക്കുന്നത് ഒരു തേങ്ങലിലോ കരച്ചിലിലോ ആകാം. എങ്കിലും ശനിപിടിച്ച ലോകം നശിച്ചു പോകാൻ മുന്ന് തേങ്ങയെക്കിലും വിനായകൻ്റെ മുന്നിൽ എറിയുമെന്നു പ്രാർത്ഥിക്കും നമൾ, ലോകം ഒടുങ്ങിക്കഴിഞ്ഞതാൽ തേങ്ങയെറിയാൻ നമൾ ബാക്കിയുണ്ടാവുമോ എന്ന ചോദ്യം സ്വയം ചോദിക്കാനും തയ്യാറാകാതെ, ഇങ്ങനെയൊക്കെയൊണ്ടും ഉത്തരാധ്യനിക ലോകത്തെ വെബ്സൈറ്റിൽ ഒരു പു വിരിയുന്നതും നാം കാണുന്നു. ഒടുവിൽ വീടിനുള്ളിൽ നിന്ന് നിലവിലി മുഴങ്ങിയാലോ പേടിച്ചുരഞ്ഞു നമുക്കു പിൻവാങ്ങണമീ വരികയും ചെയ്യും. ശുഭരാത്രി നേർന്നിട്ടും വന്നെത്താത്ത ആ ഉറക്കംപോലെ എന്നൊക്കെയോ നഷ്ടപ്പെടുകയാണു നമുക്ക്, നാമത്താനും അറിയുന്നില്ലെങ്കിൽ കൂടി.

മനുഷ്യനു കൈശാമേ വേണ്ടാതെ ഒരു കാലമാണു വരാൻ പോകുന്നതെന്നു കമാക്കുത്ത് നിരീക്ഷിക്കുന്നുണ്ട് ഒരു കമയിൽ. പകരം എന്തു കഴിക്കണമെന്നു മാർക്കറ്റാണത്ര നിശ്ചയിക്കുക. അതോടെ ഇണചേരൽ പോലും മാർക്കറ്റിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലാവും. പിന്നെ എല്ലാം ശുഭം.

സ്നേഹം പോലും കണക്കുകുട്ടലിന്റെ തത്ത്വരഹാസ്ത്രത്തി ലോതുഞ്ഞുപോൾ ഇതൊക്കെയെല്ലാതെ ഇതു ലോകത്ത് എന്നാണ് നടക്കുക. ‘ദൈവം നിശ്ചയിക്കുന്നതു പോലെ’ എന്ന കമയിൽ തുടങ്ങി പുസ്തകത്തിന്റെ ശീർഷക കമയായ ‘സ്നേഹം : ഒരു ഗണിത വീക്ഷണം’ എന്ന കമയിലെവസാനിക്കുന്ന പതിനെട്ടു കമകളിലും റി.കെ. ശങ്കരനാരായണൻ ഇതു ലോകത്തോടു ചോദിക്കുന്ന ചോദ്യങ്ങൾ ഇണിതൊക്കെ ഇതു ചോദ്യങ്ങളിൽ ചിലതു നമേം അസ്വധാരകും. മറ്റു ചിലതു നമുക്ക് ശാന്തത നൽകും. ഇനിച്ചിലതോ പാതി നിർത്തിയ നെടുവിൽപ്പു പോലെ നമേം വീർപ്പുമുട്ടിക്കുകയും ചെയ്യും.

- ജി. കെ. രാംമോഹൻ

കെ. രാഖവൻ ഒരു സംഗീതവിചാരം

ഓർമ്മകൾ, പഠനങ്ങൾ - വി. ടി. മുരളി

(പ്രസാധനം : പുർണ്ണ പണ്ഡിക്കേഷൻസ്, കോഴിക്കോട്

വില : 100 രൂപ

സംഗീതത്തെ വാക്കുകളിലോതുകുക ആത്ര എളുപ്പമുള്ള സംഗതിയല്ല. സംഗീതത്തിന് ആസ്യാദനം എന്ന തികച്ചും വ്യക്തി നിഷ്ഠംമായ മറ്റാരു സുപ്രധാനതലം കൂടിയുണ്ട് എന്നതു കൊണ്ടാണത്. കേരളീയ സംഗീതത്തെ ജനകീയമാക്കിയതിൽ കെ. രാഖവൻ മാസ്റ്റർക്കുള്ള പങ്ക് നമുക്കു മറക്കാനാവില്ല. മലയാളിയുടെ സംഗീതാസ്യാദനത്തിന്റെ രൂചിദേശങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുകയും സാധിനിക്കുകയും ചെയ്ത മാന്ത്രിക ശക്തിയാണ് ആ സംഗീതം.

ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരും മൺമറഞ്ഞവരുമായ ഒട്ടനവധി പ്രതിഭാധനരായ എഴുത്തുകാരും സംഗീതജ്ഞരുമോക്കെ കെ. രാഖവൻ മാസ്റ്റർന്നെന്ന സംഗീത പ്രതിഫല്യുടെ ആരാധകരായിരുന്നു. മലയാള ഗാന ശാഖയെ നാഴുരിപാലുകൊണ്ട് അമൃതുട്ടിയ പ്രശസ്ത കവി പി. ഭാസ്കരനായിരുന്നു അവരിലോരാൾ.

ഓർമ്മകുറിപ്പുകൾ പലപ്പോഴും പ്രശംസാപത്രങ്ങളായി തരംതാഴാറാണു പതിപ്പ്. ഒരു കലാകാരന്റെ ആത്മാംശം വെളിപ്പു കുത്തുന്ന കാര്യത്തിൽ ആ കുറിപ്പുകൾ അബേ പരാജയപ്പെടുന്നതായി ഭാണ്ട് അനുഭവം. പക്ഷേ ഇതിൽ നിന്നൊക്കെ വ്യത്യസ്തമായി ശ്രീ. മുരളി സമാഹരിച്ചു, ശ്രീ. എം.ടി. വാസുദേവൻ നായർ മുതൽ ശ്രീ. എം.എം. ബഷീർ വരെയുള്ളവരുടെ ശ്രീ. രാഖവൻ മാസ്റ്റർക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മകുറിപ്പുകളിൽ തുടർച്ചയിൽ നിൽക്കുന്നത് തികഞ്ഞ ആത്മാർത്ഥ്യത്താണ്.

കെ. രാഖവൻ സംഗീതത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനങ്ങൾ ആ സംഗീതത്തിന്റെ ആത്മാവായ നാടോടി സംഗീതത്തെ കണ്ണടത്തി എന്നതും വി.ടി. മുരളിയുടെ ഇതു ശ്രദ്ധിത്തെ അർത്ഥവത്താകുന്നു.

- ജി. കെ. കാംമോഹൻ

കാത്തുകൾ

പ്രതാധിപർക്ക്,

കവനക്കുമുദിയുടെ 62-ാം ലക്കത്തിൽ “മലയാള വ്യവഹാരങ്ങളിൽ തെളിയുന്ന ബദൽ ആധുനികതയുടെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ” എന്ന തലക്കെട്ടിൽ ഡോ. എം. വി. നാരായണൻ എഴുതിയ ലേവന്റെ വിലയിരുത്താൻ ഞാനാളി. എന്നാൽ ആധുനികതയ്ക്ക് ഉദാഹരണമായി മലയാള സാഹിത്യത്തിൽനിന്ന്, മറ്റാനും കിട്ടാൺതിട്ടോ എന്നോ ഉണ്ടായി വാരിയരുടെ നേരചരിതം ആട്ടക്കമെ തിരഞ്ഞെടുത്തത് വളരെ വിചിത്രമായി തോന്നി. മരുള്ളാം പോകട്ട മുലകുട്ടിയിൽനിന്ന് സുപ്രസിദ്ധങ്ങളായ, പാടിപ്പിതിന്ത രണ്ടുപദങ്ങൾ (പദ്യങ്ങൾ) തെറ്റായി ഉഖരിച്ചതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം മനസ്സിലാകുന്നില്ല. (1) “മരിമാൻകള്ളി മെറലിയുടെ മരുവാക്കിലറിയാം” എന്നതാണ് ഒന്നാമത്തേത്. “മരിമാൻകള്ളി മെറലിയുടെ മരിവിതാർക്കരിയാം” എന്നാണ് ശരിയായ പാഠം എന്ന് അറിയാത്തവരാണെങ്ക? ഡോ. നാരായണൻ പറയുന്നു, “ഇതിൽ തെറ്റ് തന്റോത്തോ, അവളുടേതാണോ എന്ന് സംശയം ജനിപ്പിയ്ക്കുന്നു” എന്ന്. തെറ്റ് അവരുടെ രണ്ടുപേരുടേയുമല്ല ലേവകന്റോത്താണ്! (2) “പെണ്ണിലോരാണിൽ ഫേമം ജനിപ്പിയ്ക്കുവാൻ കന്ദർപ്പനേകിയാരു” എന്നാണ് രണ്ടാമത്തേത്. കൈരളീവ്യാഖ്യാനം തുടങ്ങി ദേഹമംഗലത്തു രാമവാരിയരുടേതുകമുള്ള നേരചരിതവ്യാഖ്യാനം പുസ്തകങ്ങൾ പലതും എന്ന് പകലെണ്ടു. അതിലോന്നും ഇങ്ങനെന്നെല്ലാരു പാഠങ്ങളാണ് കണ്ടില്ല. അപ്പോൾപ്പിനെ ലേവകന്റെ സ്വന്തം പടപ്പായിരിക്കും. “പെണ്ണിനോരാണിലോരു ഫേമതാമരയ്ക്കിന് കന്ദർപ്പൻ വേണ മല്ലോ കന്ദം സമർപ്പയിതും” എന്നാണെല്ലാ പൊതുവേ സ്വീകാര്യമായ പാഠം. “ഇവിടെ പെണ്ണിനോരാണിൽ ഫേമം ജനിപ്പിയ്ക്കുവാൻ എന്നതാണ്, അല്ലാതെ ഒരു രാജഞ്ചിയ്ക്കും രാജാവിനും തമ്മിൽ അനുരക്തരാകാനല്ല” എന്നാണ് നമ്മുടെ ലേവകന്റെ കണ്ടുപിടിത്തം!

താൻ പിടിച്ച മുയലിന് രണ്ടുകൊപ്പ് എന്നു സമർത്ഥമിക്കാൻ മുലത്തിൽ നിന്ന് തെറ്റായി ഉഖരിക്കുന്നത് സത്യസന്ധയില്ലാത്ത പല നിരുപക്രമാരുടേയും അടവാണ്. സാക്ഷാൽ കുട്ടിക്കുഷ്ണമാരാരും കുടി ഇക്കാര്യത്തിൽ കുപ്രസിദ്ധി നേടിയിട്ടുണ്ട്. ശ്രീ മാരാരുടെ പേരുകേട് “ഭാരതപര്യടന്” തതിൽ നിന്ന് ഒരു ഉദാഹരണം മാത്രം ചുണ്ടിക്കാണിക്കാം. “ശ്രവദ്ധത്” എന്ന പ്രകരണത്തിൽ കർണ്ണൻ കൃഷ്ണനോട് പറഞ്ഞതായി ശ്രീ. മാരാർ മുലത്തിൽനിന്ന് ഉഖരിച്ചിരിക്കുന്നത് നോക്കുക. “ഞാൻ

പാണ്യവരോട് കടുപ്പം പറഞ്ഞതെക്കൈ ദുര്യോധനൻ്റെ പ്രിയത്തിനാണ്. ഞാനതിൽ പശ്ചാത്തപിക്കുന്നുമില്ല”. ഇതിന്റെ മുലം മഹാകവി കുണ്ഠിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാൻ്റെ ഭാഷാഭാരതത്തിൽ നിന്ന് :

“കൃഷ്ണ! ഞാൻ പാണ്യവരോട്
കടവാക്കുകൾ ചൊല്ലിനേൻ
ധാർത്തരാശ്വരന്റെ സേവയ്ക്കായ്
അതോർത്തിട്ടുശ്രദ്ധപിപ്പുണ്ടാൻ”

എന്തിനാണ് ശ്രീ. മാരാർ “ഞാനതിൽ പശ്ചാത്തപിയ്ക്കുന്നുമില്ല” എന്ന് നേരെ വിപരീതാർത്ഥം പറഞ്ഞത്? അത് ദുദ്ദേശ്യപരമാണ്. താനാരാധിക്കുന്ന ധീരോദാത്തനായകനായ കർണ്ണൻ്റെ വർണ്ണപ്പകിട്ടാർന്ന ചിത്രത്തിന് മങ്ങൽ വീഴുമോ എന്നുള്ള യേമായിരിക്കണം മാരാരെ ഇത്തരമൊരു ഭോഷ്കൾ പറയാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചിരിക്കുക എന്നായിരുന്നു പണ്ഡിതമതം.

നാരാധിക്കുന്റെ ലേവന്തതിലെ പല വാദങ്ങളും ബാലിശം എന്നുവരെ തോന്തിപ്പോയി. ഒരോറു ഉദാഹരണം ചുണ്ടിക്കാണിക്കാം. ലേവകൻ പറയുന്നു: “നളന്തുയും കലിയും കാമത്തിന് തെറില്ല. (! ?) അവരാരും ശിക്ഷിക്കപ്പെടാതെ പോകുമ്പോഴും അധമനായ, നീചനായ, നീചതം വിഭ്രംചിത്യം കാംക്ഷിക്കുന്ന കാട്ടാളൻ് ശിക്ഷ ലഭിക്കുന്നു”. ജീവൻ രക്ഷിച്ച കാട്ടാളൻ്റെ കാമപുരണത്തിന് ദമയന്തി വഴങ്ങാതിരുന്നതിൽ ലേവകൻ വല്ലാത്ത ധർമ്മരോഷപും, ദുഃഖവുമൊക്കെ തോന്തുനുണ്ട്. കട്ടാളൻ് അധമജാതിയിൽപ്പെട്ട വനായതുകൊണ്ടാണവരെത്തെ ദമയന്തി അവൻ വശംവരയാകാതിരുന്നത്! എന്താണിതിനൊക്കെ പ്രയോജനത്?

- ഏ. പി. ജയദേവൻ, തൃശ്ശൂർ

പ്രണയം

സഹീം

ഈഴിത്തത്തുവിശ
ചെലത്തത്തുവിഠ
ഈഴിത്തത്തുവിഠസ്സു
പ്രണാലം

ബാക്കി

അജു കാണ്ടിരഞ്ഞാട്

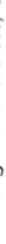
രാവിലെ
മുറ്റത്തു ചുഡേലാട്ടുവാശ
നീ കാണുംബാ എന്നാറിവില്ല
ഒഴവ്വക്കാപം അലിശത്തു
ചേരുന്ന
എന്തു ക്ലോനീക്ക..

Kottakkal
ayurveda

ଓଲ୍ଡିମ୍‌ଯାରମ୍‌ବେ
ଫ୍ରାନ୍କର୍କିଙ୍ଗାର୍

ആയുർവ്വേദം ആധികാരികമാർഗ്ഗം

ପ୍ରକାଶନ କେନ୍ଦ୍ର | ESTD 1902 | ଫୋନ୍ ନଂ - 676 503, କେନ୍ଦ୍ରୀୟ

Tel: 0483-2808000, **2742216**, **Fax:** 2742572, 2742210
Email: mail@enviroindustries.com

E-mail: mail@aryavaaidya.com

Ayurvedic Hospital & Research Centre Aluva

Ayurvedic Hospital & Research Centre, Kottakkal

Alexander Vassiliev & Research Centre Trikala (Verbi)

MORE THAN A CENTURY OF SERVICE TO HUMANITY

www.aryavaidyasaala.com

Printed and published by K. V. Ramakrishnan and owned by N. V. Krishna Warrior Smaraka Trust, Apoorna, Chembukavu, Thrissur - 680 020 and Printed at Kamala Printers, 7/615 Oyitty Road, CLT - 1 and Published at Kottakkal. Editor : K. V. Ramakrishnan